

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2022/996

z dne 14. junija 2022

o pravilih za preverjanje trajnostnih meril, meril za prihranek emisij toplogrednih plinov in meril za nizko tveganje za posredno spremembo rabe zemljišč

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov ⁽¹⁾ in zlasti člena 30(8) Direktive,

Ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Z Direktivo (EU) 2018/2001 se povečuje vloga prostovoljnih sistemov, da bi se vključilo certificiranje skladnosti biomasnih goriv s trajnostnimi merili in merili za prihranek emisij toplogrednih plinov (TGP) in skladnosti obnovljivih tekočih in plinastih goriv nebiološkega izvora, namenjenih uporabi v prometu, ter recikliranih ogljičnih goriv z ustreznimi merili za prihranek emisij TGP. Poleg tega se lahko prostovoljni sistemi uporabljajo za certificiranje pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč.
- (2) Za ugotovitev, ali so pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva, biomasna goriva, obnovljiva plinasta in tekoča goriva nebiološkega izvora, namenjena uporabi v prometu, ter reciklirana ogljična goriva skladna z zahtevami Direktive (EU) 2018/2001, je bistveno, da prostovoljni sistemi delujejo pravilno in harmonizirano. Zato bi bilo treba določiti usklajena pravila, ki se bodo uporabljala v celotnem sistemu certificiranja, da bi se povečala potrebna pravna varnost v zvezi s pravili, ki se uporabljajo za gospodarske subjekte in prostovoljne sisteme.
- (3) Za zmanjšanje upravnega bremena bi morala biti izvedbena pravila sorazmerna in omejena na tisto, kar je potrebno za zagotovitev, da se skladnost s trajnostnimi merili in merili za prihranek emisij TGP ter drugimi zahtevami preverja na ustrezen in harmoniziran način, ki čim bolj zmanjšuje tveganje goljufij. Izvedbena pravila se zato ne bi smela obravnavati kot celovit standard, ampak kot minimalne zahteve. Prostovoljni sistemi lahko ta pravila po potrebi ustrezno dopolnjujejo.
- (4) Gospodarski subjekti se lahko kadar koli odločijo za sodelovanje v drugem prostovoljnem sistemu. Da pa bi se gospodarskemu subjektu, ki ni opravil revizije v okviru enega sistema, preprečilo, da takoj vloži vlogo za certificiranje v okviru drugega sistema, bi morali vsi sistemi, ki prejmejo vlogo gospodarskega subjekta, od slednjega zahtevati, da priskrbi informacijo, ali v preteklih petih letih ni opravil revizije. To bi moralo veljati tudi v primerih, v katerih ima gospodarski subjekt novo pravno osebnost, ostaja pa v bistvu enak, tako da manjše ali zgolj formalne spremembe, na primer v strukturi upravljanja ali obsegu dejavnosti, ne bi pomenile, da je novi gospodarski subjekt iz takega pravila izvzet.

⁽¹⁾ UL L 328, 21.12.2018, str. 82.

- (5) Namen sistema masne bilance je zmanjšanje upravnega bremena pri dokazovanju skladnosti s trajnostnimi merili in merili za prihranek emisij TGP tako, da se dovoli mešanje surovin in goriv z različnimi trajnostnimi značilnostmi ter omogoči prožna ponovna dodelitev trajnostnih značilnosti pošiljkam, odstranjenim iz mešanice. Za zagotovitev preglednosti je mogoče mešanje v okviru sistema masne bilance, če na primer surovine spadajo v isto skupino izdelkov. Skupino izdelkov lahko sestavljajo na primer različne vrste neživilske celuloze s podobnimi fizikalnimi in kemijskimi značilnostmi, kurilnostjo in/ali pretvorbenimi faktorji ali vrstami lesne celuloze, zajetih v točki (q) dela A Priloge IX k Direktivi (EU) 2018/2001. Deviška rastlinska olja, ki se uporabljajo za proizvodnjo pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv, lahko spadajo v isto skupino izdelkov. Toda surovine, ki se lahko uporabljajo za proizvodnjo pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv, za katera se v zvezi z njihovim prispevkom k ciljem glede energije iz obnovljivih virov uporabljajo drugačna pravila, se na splošno ne bi smele šteti za del iste skupine izdelkov, saj bi to lahko ogrozilo cilje Direktive (EU) 2018/2001, v kateri se različno obravnavajo pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva na podlagi surovine, iz katere so proizvedena. V primeru plinastih goriv se povezano omrežje EU obravnava kot en sam sistem masne bilance. Plinasta goriva, ki se proizvajajo in uporabljajo zunaj omrežja ali preko izoliranih lokalnih distribucijskih omrežij, je treba obravnavati kot ločene sisteme masne bilance. Poleg tega so potrebni previdnostni ukrepi, da bi se zagotovila usklajenost izjav o trajnostnosti, kadar se goriva izvažajo v tretje države, ki ne uporabljajo sistema masne bilance. Zato bi moral sistem masne bilance vključevati tudi informacije o količinah goriv, za katera niso bile določene trajnostne značilnosti, v njem pa bi se morale upoštevati oddaje goriv necertificiranim subjektom na podlagi fizikalnih lastnosti oddanih goriv.
- (6) Pri pripravi začetne revizije na kraju samem in tudi med poznejšimi nadzornimi revizijami ali revizijami za ponovno certifikacijo bi moral revizor izvesti ustrezno analizo splošnega profila tveganja gospodarskih subjektov. Na podlagi revizorjevega strokovnega znanja in informacij, ki jih je predložil gospodarski subjekt, bi se morali pri tej analizi poleg stopnje tveganja določenega gospodarskega subjekta upoštevati tudi dobavna veriga (npr. za gospodarske subjekte, ki ravnaajo z materiali iz Priloge IX k Direktivi (EU) 2018/2001). Intenzivnost revizije, njen obseg ali oboje bi bilo treba prilagoditi stopnji ugotovljenega splošnega tveganja, da bi se zagotovila ustrezna stopnja zaupanja v verodostojnost informacij, ki jih predložijo gospodarski subjekti, s čimer bi se zmanjšala tveganja bistveno napačnih navedb.
- (7) Pri skupinski reviziji, pri katerih revizije na kraju samem nadomeščajo revizije dokumentacije, bi morali prostovoljni sistemi in organi za certificiranje zagotoviti, da se lahko s temi revizijami zagotovi enaka stopnja zagotovila, kot jo zagotavlja revizija na kraju samem (npr. razpoložljivost visokokakovostnih satelitskih posnetkov, podatkov o zaščitениh območjih in šotiščih, ki zagotavljajo informacije o ustreznem časovnem okviru).
- (8) V Delegirani uredbi Komisije (EU) 2019/807 ⁽²⁾ se priznava, da se je v določenih okoliščinah mogoče izogniti učinkom posredne spremembe rabe zemljišč, ki jih povzročajo pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, ki se štejejo za goriva z visokim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč. Da bi se pri izvajanju postopka certificiranja goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč v vseh prostovoljnih sistemih zagotovili enaki konkurenčni pogoji, je treba določiti posebne zahteve, ki bi omogočale certificiranje pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv ali biomasnih goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč. Certificirana pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva ali biomasna goriva z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč bi morala biti izvzeta iz omejitve in postopnega zmanjševanja, določenih za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva ali biomasna goriva z visokim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč, proizvedena iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, če izpolnjujejo ustrezna trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov iz člena 29 Direktive (EU) 2018/2001.
- (9) Gospodarski subjekti, ki vložijo vlogo za certificiranje goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč, so že lahko pridobili certifikat v zvezi z drugimi vidiki prostovoljnega sistema, ali pa lahko vlogo za certificiranje goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč vložijo hkrati z vlogo za certificiranje v zvezi z drugimi vidiki, ki jih lahko zajema prostovoljni sistem. Vložnik je lahko kmetijsko gospodarstvo, skupina kmetov ali prva točka zbiranja ali vodja skupine v imenu skupine kmetov. Če se ukrepi uporabljajo za trajnice, se lahko začetek desetletnega obdobja veljavnosti certificiranja goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč preloži zaradi časovnega zamika med izvajanjem ukrepa in opazovanim povečanjem donosa.

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/807 z dne 13. marca 2019 o dopolnitvi Direktive (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta glede določitve surovin z visokim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč, v zvezi s katerimi se ugotavlja znatna širitev proizvodnega območja na zemljišča z visoko zalogo ogljika, ter certificiranja pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč (UL L 133, 21.5.2019, str. 1).

- (10) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za trajnost biogoriv in tekočih biogoriv, ustanovljenega s členom 34(2) Direktive (EU) 2018/2001 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

UVOD

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa izvedbena pravila za zagotovitev, da je na učinkovit in harmoniziran način preverjeno, da gospodarski subjekti:

- (a) izpolnjujejo trajnostna merila iz člena 29(2) do (7) Direktive (EU) 2018/2001;
- (b) zagotavljajo točne podatke o prihrankih emisij toplogrednih plinov za namene člena 25(2) in člena 29(10) Direktive (EU) 2018/2001;
- (c) izpolnjujejo merila za certificiranje pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč, določenih z Delegirano uredbo (EU) 2019/807.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „prostovoljni sistem“ pomeni organizacijo, ki certificira skladnost z merili in pravili, med drugim tudi trajnostnimi merili in merili za prihranek emisij toplogrednih plinov, določenih v Direktivi (EU) 2018/2001 in Delegirani uredbi (EU) 2019/807, s strani gospodarskih subjektov;
- (2) „priznani prostovoljni sistem“ pomeni prostovoljni sistem, priznan v skladu s členom 30(4) Direktive (EU) 2018/2001;
- (3) „priznani nacionalni sistem“ pomeni nacionalni sistem, priznan v skladu s členom 30(6) Direktive (EU) 2018/2001;
- (4) „certifikat“ pomeni izjavo organa za certificiranje o skladnosti v okviru prostovoljnega sistema, s katero se potrjuje, da gospodarski subjekt izpolnjuje zahteve Direktive (EU) 2018/2001;
- (5) „začasno odvzeti certifikat“ pomeni začasno neveljaven certifikat zaradi neskladnosti, ki jih je ugotovil organ za certificiranje, ali na podlagi prostovoljne zahteve gospodarskega subjekta;
- (6) „ukinjeni certifikat“ pomeni certifikat, ki ga je organ za certificiranje ali prostovoljni sistem trajno razveljavil;
- (7) „preklicani certifikat“ pomeni certifikat, ki je bil prostovoljno preklican, čeprav je še vedno veljaven;
- (8) „potekli certifikat“ pomeni certifikat, ki ni več veljaven;
- (9) „trajnostne značilnosti in značilnosti glede prihranka emisij toplogrednih plinov“ pomeni sklop informacij, ki opisuje pošiljko surovin ali goriva, potrebnih za dokazovanje skladnosti navedene pošiljke s trajnostnimi merili in merili za prihranek emisij toplogrednih plinov za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, ali z zahtevami glede prihrankov emisij toplogrednih plinov, ki se uporabljajo za obnovljiva tekoča in plinasta goriva nebiološkega izvora, namenjena uporabi v prometu, ter reciklirana ogljična goriva;

- (10) „mešanica surovin, namenjena za nadaljnjo predelavo“ pomeni fizično mešanje surovin izključno za proizvodnjo pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv ali biomasnih goriv;
- (11) „gospodarski subjekt“ pomeni proizvajalca surovin, zbiralca odpadkov in ostankov, operaterja obratov za predelavo surovin v končna goriva ali vmesne proizvode, operaterja obratov za proizvodnjo energije (električna energija, ogrevanje ali hlajenje) ali vsakega drugega operaterja, vključno s skladišči, ali trgovce, ki imajo surovine ali goriva v fizični posesti, če obdelujejo informacije o trajnostnih značilnostih in značilnostih glede prihranka emisij toplogrednih plinov navedenih surovin ali goriv;
- (12) „prva točka zbiranja“ pomeni skladišče ali predelovalni obrat, ki ga neposredno upravlja gospodarski subjekt ali druga pogodbeni stranka v skladu s pogodbo, ki surovine pridobiva neposredno od proizvajalcev kmetijske biomase, gozdne biomase, odpadkov in ostankov ali v primeru obnovljivih goriv nebiološkega izvora od obrata, ki proizvaja taka goriva;
- (13) „certifikacijska revizija“ pomeni začetno revizijo pred sodelovanjem v sistemu za izdajo certifikata v okviru prostovoljnega sistema;
- (14) „organ za certificiranje“ pomeni neodvisen akreditiran ali priznan organ za ocenjevanje skladnosti, ki s prostovoljnim sistemom sklene pogodbo za zagotavljanje storitev certificiranja surovin ali goriv z izvajanjem revizij gospodarskih subjektov in izdajo certifikatov v imenu prostovoljnih sistemov z uporabo sistema certificiranja prostovoljnega sistema;
- (15) „neskladnost“ pomeni neupoštevanje pravil in postopkov, ki jih določa prostovoljni sistem, s strani gospodarskega subjekta ali organa za certificiranje, ki so člani sistema ali v njegovem okviru poslujejo;
- (16) „nadzorna revizija“ pomeni vsako nadaljnjo revizijo certifikatov, ki jih je izdal organ za certificiranje v okviru prostovoljnega sistema, po certifikaciji in pred revizijo za ponovno certifikacijo, ki se lahko izvaja četrletno, polletno ali letno;
- (17) „revizija za ponovno certifikacijo“ pomeni revizijo za obnovo certifikata, ki ga je izdal organ za certificiranje v okviru prostovoljnega sistema;
- (18) „medsebojno povezana infrastruktura“ pomeni sistem infrastruktur, vključno s cevovodi, terminali za UZP in hranilniki, ki prenaša pline, ki jih sestavlja predvsem metan in vključujejo bioplin in plin iz biomase, zlasti biometan, ali druge vrste plina, ki jih je mogoče tehnično in varno vbrizgati v sistem cevovodov zemeljskega plina in prenašati preko njega, pa tudi z vodikovimi sistemi in cevovodnimi omrežji ter infrastrukturo za prenos in distribucijo tekočih goriv;
- (19) „vodikov sistem“ pomeni sistem infrastrukture, vključno z vodikovimi omrežji, skladišči vodika in terminali za vodik, ki vsebuje vodik z visoko stopnjo čistosti;
- (20) „pravni predhodnik“ pomeni gospodarski subjekt, ki ga je pravno nadomestil novi, vendar v zvezi z njegovim lastništvom, vodstveno strukturo, delovnimi metodami ali obsegom dejavnosti niso bile izvedene bistvene spremembe ali pa so bile te spremembe le neznatne;
- (21) „skupina izdelkov“ pomeni surovine, pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva, neplinasta biomasna goriva s podobnimi fizikalnimi in kemijskimi značilnostmi in podobno kurilnostjo ali plinasta biomasna goriva ter UZP s podobnimi kemijskimi značilnostmi, za katera veljajo enaka pravila iz členov 7, 26 in 27 Direktive (EU) 2018/2001 za določitev prispevka pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv k doseganju ciljev glede energije iz obnovljivih virov;
- (22) „mesto“ pomeni geografsko lokacijo, logistične obrate, infrastrukturo za prenos ali distribucijo z natančnimi mejami, v okviru katerih se proizvodi lahko mešajo;
- (23) „dokazilo o trajnostnosti“ pomeni izjavo gospodarskega subjekta, podano na podlagi certifikata, ki ga je izdal organ za certificiranje v okviru prostovoljnega sistema, ki potrjuje skladnost določene količine surovin ali goriv s trajnostnimi merili in merili za prihranke emisij toplogrednih plinov iz člena 25(2) in člena 29 Direktive (EU) 2018/2001;

- (24) „surovina“ pomeni snovi, ki še niso bile predelane v goriva, vključno z vmesnimi proizvodi;
- (25) „goriva“ pomeni goriva, pripravljena za dobavo za porabo, vključno s pogonskimi biogorivi, drugimi tekočimi gorivi, biomasnimi gorivi, obnovljivimi tekočimi in plinastimi gorivi nebiološkega izvora, namenjenimi uporabi v prometu, ter recikriranimi ogljikovimi gorivi;
- (26) „preizkus finančne privlačnosti“ pomeni izračun neto sedanje vrednosti naložbe na podlagi ukrepov v zvezi z dodatnostjo v okviru certificiranja biomase z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč;
- (27) „preizkus nefinančnih ovir“ pomeni oceno morebitnih drugih ovir, ki bodo gospodarskemu subjektu predvidoma preprečile izvajanje ukrepov v zvezi z dodatnostjo v okviru certificiranja biomase z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč;
- (28) „podatkovna zbirka Unije“ pomeni podatkovno zbirko, določeno v členu 28, točka 2, Direktive (EU) 2018/2001;
- (29) „travinje“ ima pomen, kot ga ima v členu 1, točka 1, Uredbe Komisije (EU) št. 1307/2014 ⁽³⁾.

POGLAVJE II

SPLOŠNA PRAVILA O UPRAVLJANJU, NOTRANJEM SPREMLJANJU, PRITOŽBENIH POSTOPKIH IN PREGLEDNOSTI PROSTOVOLJNIH SISTEMOV

Člen 3

Struktura upravljanja prostovoljnega sistema

1. Prostovoljni sistemi določajo strukturo upravljanja za zagotovitev, da ima sistem potrebno pravno sposobnost in tehnično zmogljivost, je nepristranski in neodvisen pri opravljanju svojih nalog. Glede na področje uporabe prostovoljnega sistema slednji ustanovi tehnični odbor ali vzpostavi enakovreden sistem tehnične strokovne podpore, ki lahko v posebnih primerih dovoli vključitev neodvisnih zunanjih strokovnjakov za svetovanje o tehničnih vprašanjih.
2. Prostovoljni sistemi v strukturo upravljanja in odločanje, kolikor je to mogoče, vključujejo številne predstavnike iz različnih ustreznih skupin deležnikov, kot so združenja kmetov ali združenja gozdarjev, okoljske nevladne organizacije, domorodne in lokalne skupnosti, na katere sistem morebiti vpliva, visokošolske strokovnjake in proizvajalce goriv. Noben posamezni deležnik ali skupina deležnikov nima prevladujočega položaja v postopku odločanja. Odločitve se sprejemajo le, kadar je dosežena sklepčnost večine deležnikov.
3. Prostovoljni sistemi določajo pravila in postopke za preprečevanje navzkrižij interesov pri odločanju. Kot minimalni standard izvajajo sistem zavor in ravnovesij za zagotovitev, da noben posamezni deležnik, ki ima osebni interes do izida odločitve, nima odločilnega vpliva na navedeno konkretno odločitev.
4. Organi za certificiranje določijo celovita pravila in postopke, da bi zagotovili popolno neodvisnost od gospodarskih subjektov, ki sodelujejo v sistemu. Prostovoljni sistemi zahtevajo, da so organi za certificiranje, ki delujejo v imenu sistema, akreditirani v skladu s standardom 17065 Mednarodne organizacije za standardizacijo (ISO).
5. Sistem upravljanja organa za certificiranje je namenjen zagotavljanju čim višje stopnje neodvisnosti presoje revizorjev z uporabo načel o menjavi revizorjev ali drugih obstoječih najboljših praks na tem področju.

⁽³⁾ Uredba Komisije (EU) št. 1307/2014 z dne 8. decembra 2014 o opredelitvi meril in geografskega obsega travinj z veliko biotsko raznovrstnostjo za namene člena 7b(3)(c) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 98/70/ES o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ter člena 17(3)(c) Direktive 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L 351, 9.12.2014, str. 3).

6. Osebe, ki so morebiti v navzkrižju interesov, so izključene iz odločanja v prostovoljnem sistemu in organu za certificiranje. Prostovoljni sistemi vzpostavijo ustrezne postopke in revizijsko sled za ugotavljanje ter dokumentiranje takih primerov in jih redno pregledujejo v okviru svojih notranjih sistemov spremljanja.

Člen 4

Neskladnosti gospodarskih subjektov v okviru sistema

1. Prostovoljni sistemi vzpostavijo celovit sistem za obravnavanje neskladnosti gospodarskih subjektov. Kot minimalni standard navedeni sistem vključuje jasno razvrstitev neskladnosti na podlagi njihove stopnje resnosti v skladu z zahtevami člena 10. Za vsako vrsto neskladnosti obstaja pregleden sklop pravil in postopkov za zagotavljanje pravočasnega izvajanja popravilnih ukrepov in sankcij, po potrebi vključno z začasnimi odvzemi. Take izvršilne postopke je treba glede na resnost neskladnosti in nujnost popravilnih ukrepov sprožiti nemudoma.

2. Gospodarski subjekti, katerih certifikati so začasno odvzeti, ne morejo podajati izjav o trajnostnosti, dokler odvzem ni odpravljen. Suspendirani subjekti se v navedenem obdobju ne smejo pridružiti drugemu prostovoljnemu sistemu. Kadar so gospodarski subjekti ali njihovi pravni predhodniki začasno izključeni iz sodelovanja v prostovoljnem sistemu ali jim je bilo slednje odpovedano, ker je bil njihov certifikat po reviziji, pri kateri je bila potrjena kritična neskladnost, ukinjen, lahko drugi prostovoljni sistemi zavrnejo sodelovanje tega subjekta za najmanj dve leti od začasne izključitve iz sodelovanja ali njegove odpovedi.

3. Kadar gospodarski subjekt, v zvezi s katerim je bila prej ugotovljena kritična ali večja neskladnost, vloži vlogo za ponovno certificiranje, revizor na navedeno dejstvo opozori vse prostovoljne sisteme, v katerih gospodarski subjekt trenutno sodeluje ali pri katerih je vložil vlogo za ponovno certificiranje.

Člen 5

Notranje spremljanje, pritožbeni postopek in sistem upravljanja dokumentacije

1. Prostovoljni sistemi vzpostavijo sistem notranjega spremljanja za preverjanje izpolnjevanja pravil in postopkov s strani gospodarskih subjektov, ki jih uporablja sistem, ter za zagotavljanje kakovosti dela, ki ga opravljajo revizorji organov za certificiranje. Notranje spremljanje se izvede najmanj enkrat letno ter odraža geografsko pokritost prostovoljnega sistema in surovine, ki jih zajema, pa tudi stopnjo tveganja dejavnosti, ki jih opravljajo gospodarski subjekti. V okviru postopka spremljanja prostovoljni sistemi zahtevajo, da organi za certificiranje predložijo vsa revizijska poročila in po potrebi izračune dejanskih vrednosti emisij toplogrednih plinov. Dejavnosti spremljanja zajemajo naključni in na tveganju temelječ vzorec navedenih revizijskih poročil vsakega organa za certificiranje.

2. Prostovoljni sistemi določijo pravila in postopke za zagotavljanje učinkovitega spremljanja rezultatov notranjega spremljanja in po potrebi za uporabo sankcij. Na podlagi rezultatov notranjega spremljanja se na ravni strukture upravljanja prostovoljnega sistema ali njegovega postopka notranjega spremljanja sprejmejo popravni ukrepi za izboljšanje njegovega delovanja v prihodnosti. Rezultati letnih dejavnosti spremljanja prostovoljnega sistema se povzamejo v letnem poročilu o dejavnostih, ki se predloži Komisiji.

3. Prostovoljni sistemi določijo postopke za vložitev pritožb zoper gospodarske subjekte ali organe za certificiranje. Pritožbeni postopek je dostopen na spletnem mestu prostovoljnega sistema in omogoča pošiljanje pritožb po elektronski poti ali po pošti. Pritožbeni postopek zagotavlja tudi zaščito oseb, ki prijavijo kršitve ali vložijo pritožbe v dobri veri v skladu z Direktivo (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾. Na spletnem mestu so navedene vsaj naslednje informacije:

⁽⁴⁾ Direktiva (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o zaščiti oseb, ki prijavijo kršitve prava Unije (UL L 305, 26.11.2019, str. 17)

- (a) informacije in dokazila, ki jih je treba predložiti ob vložitvi pritožbe, pa tudi poštni naslov ali e-poštni naslov, na katerega jo je treba poslati;
- (b) navodilo o tem, katere pritožbe spadajo na področje uporabe postopka;
- (c) postopni pregled načina obravnavanja pritožb, od prejema prvotne pritožbe do odločitve in z njim povezani časovni okvir za vsak korak;
- (d) postopek odločanja o pritožbah in postopek za pritožbo zoper odločbe;
- (e) posledice, ki nastopijo, če prostovoljni sistem na podlagi pritožbe ugotovi neskladnost.

4. Prostovoljni sistemi vodijo evidenco vseh pritožb, Komisiji pa povzetek navedenih pritožb predložijo v letnem poročilu o dejavnostih. Na zahtevo Komisije ali države članice predložijo vse dokumente, povezane s pritožbo in njenim obravnavanjem.

5. Prostovoljni sistemi in organi za certificiranje določijo sistem upravljanja dokumentacije, v katerem so rešitve za vsakega od naslednjih elementov:

- (a) splošni sistem upravljanja dokumentacije (npr. priročniki, politike, opredelitev odgovornosti);
- (b) nadzor nad dokumenti in evidencami;
- (c) vodstveni pregled sistema upravljanja;
- (d) notranja revizija / notranje spremljanje;
- (e) postopki za ugotavljanje in obvladovanje neskladnosti ter
- (f) postopki za sprejemanje zaščitnih ukrepov za odpravo vzrokov morebitnih neskladnosti.

Dokumentacija se hrani najmanj pet let ali dlje, če to zahteva ustrezen nacionalni organ.

Člen 6

Objava informacij s strani prostovoljnih sistemov

Prostovoljni sistemi objavijo in dajo na svojem spletnem mestu brezplačno na voljo naslednje informacije:

- (a) struktura upravljanja, ki opisuje vlogo vseh ustreznih organov, podrobnosti o lastniški strukturi, sestavi in izkušnjah upravnega odbora, tajništva in tehničnega ali enakovrednega odbora, pa tudi seznam članov z glasovalnimi pravicami ali udeležencev v sistemu, kakor je ustrezno;
- (b) seznam gospodarskih subjektov, ki sodelujejo v sistemu, njihov certifikacijski status z ustreznim datumom izdaje, odvzema, ukinitve, preklica ali izteka veljavnosti njihovega certifikata, pa tudi certifikati ali povzetek revizijskih poročil, pripravljeni v skladu s Prilogo II. Če so pri revizijah ugotovljene kritične ali večje neskladnosti, prostovoljni sistemi objavijo združen seznam teh neskladnosti skupaj z ustreznim akcijskim in časovnim načrtom za njihovo odpravo skladno z dogovorom z zadevnimi gospodarskimi subjekti. Določene informacije na certifikatih ali v povzetih revizijskih poročilih se lahko redigirajo za doseganje skladnosti z zakonodajo o varstvu podatkov. Gospodarski subjekti, katerih certifikati so ukinjeni, preklicani ali potekli, so na spletnem mestu navedeni najmanj 24 mesecev po datumu ukinitve, preklica ali izteka veljavnosti. Spremembe certifikacijskega statusa gospodarskega subjekta se objavijo nemudoma;
- (c) zadnja različica dokumentacije o njihovem sistemu in navodila za revizijo. Dokumenti vključujejo datum in številko različice in, kadar je ustrezno, povzemajo vse spremembe, narejene v primerjavi s predhodnimi različicami dokumenta;
- (d) kontaktni podatki sistema, vključno s telefonsko številko, e-poštnim naslovom in naslovom za korespondenco;

- (e) seznam organov za certificiranje, ki izvajajo neodvisno revizijo v okviru sistema, na katerem je vsak organ za certificiranje, ki ga je akreditiral ali priznal nacionalni javni organ ali subjekt in ki ga nadzoruje subjekt ali nacionalni javni organ države članice, naveden v skladu s členom 30(9), drugi pododstavek, Direktive (EU) 2018/2001. Organi za certificiranje, ki nimajo več pravice izvajati neodvisne revizije v okviru sistema, so na seznamu najmanj 12 mesecev po zadnji reviziji z ustrežno navedbo;
- (f) rezultati letnih dejavnosti spremljanja prostovoljnega sistema, kot so povzeti v letnem poročilu o dejavnostih.

Člen 7

Menjava sistema s strani gospodarskega subjekta

1. Prostovoljni sistemi od gospodarskih subjektov zahtevajo, da v svojih vlogah za certificiranje razkrijejo naslednje informacije:
 - (a) ali oni sami ali njihovi pravni predhodniki trenutno sodelujejo v drugem prostovoljnem sistemu ali so v zadnjih petih letih sodelovali v drugem prostovoljnem sistemu;
 - (b) vse ustrezne informacije, vključno s podatki o masni bilanci in revizijskimi poročili ter po potrebi vsemi odločbami o začasnem odvzemu ali ukinitvi njihovih certifikatov v zadnjih petih letih;
 - (c) ali so izstopili iz sistema pred prvo nadzorno revizijo.
2. Prostovoljni sistemi gospodarske subjekte izključijo iz sistema v naslednjih primerih:
 - (a) ne razkrijejo informacij iz odstavka 1, točki (a) in (b);
 - (b) sami ali njihovi pravni predhodniki niso opravili začetne revizije v okviru drugega sistema, razen če je taka začetna revizija potekala več kot tri leta pred vložitvijo vloge ali če je medtem drug sistem prenehal opravljati svoje certifikacijske dejavnosti, zaradi česar gospodarski subjekt ni mogel ponovno vložiti vloge. Če prostovoljni sistem sprejme utemeljitev gospodarskih subjektov in se odloči za preučitev njihove vloge, se obseg začetne revizije prilagodi tako, da zajema vsa ustrezna vprašanja in je posebej osredotočen na pomanjkljivosti, ugotovljene pri začetni reviziji, ki je niso opravili v okviru drugega sistema;
 - (c) sami ali njihovi pravni predhodniki so izstopili iz drugega sistema, preden je potekala prva nadzorna revizija, razen če lahko subjekt dokaže, da je imel utemeljene razloge za to. Če prostovoljni sistem sprejme utemeljitev, ki jo poda gospodarski subjekt, se obseg začetne revizije prilagodi tako, da zajema vsa ustrezna vprašanja nadzorne revizije.

Člen 8

Priznavanje drugih prostovoljnih sistemov

Če je del dobavne verige odvisen od drugih prostovoljnih sistemov, ti sprejmejo dokazila prostovoljnih sistemov, priznanih v skladu s členom 30(4) Direktive (EU) 2018/2001, le v obsegu njihovega priznanja.

Člen 9

Priznavanje nacionalnih sistemov

Prostovoljni sistemi ne zavrnejo priznanja priznanih nacionalnih sistemov v zvezi s preverjanjem skladnosti s trajnostnimi merili ter merili za prihranek emisij TGP iz člena 29(2)–(7) in (10) Direktive (EU) 2018/2001, s pragovi za prihranke emisij TGP iz člena 25(2) navedene direktive in z merili za certificiranje pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč iz Delegirane uredbe (EU) 2019/807.

POGLAVJE III

POSTOPEK IN OBSEG REVIZIJE, KVALIFIKACIJE REVIZORJEV IN NADZOR NAD REVIZIJO

Člen 10

Postopek revizije in stopnje zagotavlja

1. Prostovoljni sistemi zahtevajo, da gospodarski subjekti uspešno opravijo začetno revizijo, preden jim dovolijo sodelovanje v sistemu. Začetna revizija novega udeleženca v sistemu ali ponovno certificiranje obstoječega udeleženca v sistemu na podlagi revidiranega regulativnega okvira vedno poteka na kraju samem in mora dati najmanj razumno zagotovilo glede učinkovitosti njegovih notranjih postopkov. Glede na profil tveganja gospodarskega subjekta se lahko za verodostojnost njegovih izjav uporablja stopnja omejenega zagotavlja. Na podlagi rezultatov začetne revizije se lahko za tiste gospodarske subjekte, za katere se šteje, da predstavljajo nizko tveganje, opravljajo poznejše revizije z omejenim zagotovitom.

2. Prostovoljni sistemi lahko organ za certificiranje pooblastijo za izvajanje preverjanja skladnosti z različnimi certifikacijskimi okviri med istim revizijskim postopkom, dokler organ za certificiranje potrjuje, da gospodarski subjekti izpolnjujejo zahteve v skladu s členom 1. Prostovoljni sistemi, ki dovolijo, da je veljavnost certifikata daljša od enega leta, zagotovijo izvajanje letne nadzorne revizije vseh gospodarskih subjektov, ki sodelujejo v sistemu. Vendar lahko v primeru skupinskih revizij letna revizija vključuje vzorec članov skupine v skladu s členom 12. Pogostost nadzornih revizij se poveča na podlagi stopnje splošnega tveganja, povezanega s profilom gospodarskega subjekta, dobavno verigo in rezultati prejšnjih revizij. Za potrjevanje rezultatov nadzornih revizij je odgovoren tehnični pregledovalec.

Prostovoljni sistemi vzpostavijo podrobne postopke, ki določajo način, kako se revizije načrtujejo in izvajajo ter kako se pripravljajo revizijska poročila. Prostovoljni sistemi zagotovijo, da organi za certificiranje revizije izvajajo v skladu s standardom ISO 19011 ali enakovrednim standardom. Prostovoljni sistemi zagotovijo tudi učinkovito in pravočasno medsebojno izmenjavo informacij o reviziji v podporo učinkoviti pripravi in izvedbi revizije. Revizija vključuje vsaj naslednje elemente:

- (a) določitev dejavnosti, ki jih opravlja gospodarski subjekt in so pomembne za merila sistema;
- (b) določitev ustreznih sistemov gospodarskega subjekta in njegove celotne organizacije v zvezi z merili sistema ter preverjanji učinkovitosti izvajanja ustreznih sistemov nadzora;
- (c) analizo tveganj, ki bi lahko povzročila bistveno napačno navedbo, na podlagi strokovnega znanja revizorja in informacij, ki jih predloži gospodarski subjekt. Pri navedeni analizi se upošteva splošni profil tveganja dejavnosti glede na stopnjo tveganja gospodarskega subjekta in dobavne verige predvsem v fazah neposredno višje in nižje v verigi, na primer za gospodarske subjekte, ki obdelujejo material iz Priloge IX. Intenzivnost revizije ali obseg ali oboje se prilagodi stopnji ugotovljenega splošnega tveganja, tudi na podlagi preverjanj verodostojnosti proizvodne zmogljivosti obrata in navedenih količin proizvedenih goriv;
- (d) načrt preverjanja, ki ustreza analizi tveganja ter obsegu in kompleksnosti dejavnosti gospodarskega subjekta in v katerem so opredeljene metode vzorčenja, ki jih je treba uporabiti v zvezi z navedenimi dejavnostmi subjekta;
- (e) izvajanje načrta preverjanja z zbiranjem dokazov v skladu z opredeljenimi metodami vzorčenja, poleg tega pa tudi vsi dodatni dokazi, na katerih bo temeljila sklepna ugotovitev preveritelja;
- (f) zahteva, da subjekt predloži vse morebitne manjkajoče elemente revizijskih sledi, pojasnitev nihanj ali pregled zahtevkov ali izračunov, preden se sprejme dokončna sklepna ugotovitev na podlagi preverjanja;
- (g) preverjanje točnosti podatkov, ki jih gospodarski subjekti ali njihovi zastopniki evidentirajo v podatkovni zbirki Unije.

3. Neskladnosti, ugotovljene med revizijo, se opredelijo kot kritične, večje in manjše v skladu z drugim, tretjim in četrtem pododstavkom,

Namerna kršitev standardov prostovoljnega sistema, kot so goljufija, neodpravljava neskladnost ali kršitev, ki ogroža celovitost prostovoljnega sistema, se šteje za kritično neskladnost. Kritične neskladnosti med drugim vključujejo:

- (a) neskladnost z obvezno zahtevo Direktive (EU) 2018/2001, kot je sprememba namembnosti zemljišča, ki je v nasprotju s členom 29(3), (4) in (5) navedene direktive;
- (b) izdaja lažnega dokazila o trajnostnosti ali lažne lastne izjave, na primer naklepno podvajanje dokazila o trajnostnosti za pridobitev finančne koristi;
- (c) namerna napačna navedba opisa surovin, ponarejanje vrednosti TGP ali vhodnih podatkov, pa tudi namerna proizvodnja odpadkov ali ostankov, na primer namerna sprememba proizvodnega postopka za proizvodnjo dodatnih ostankov materiala ali namerno onesnaženje materiala z namenom, da bi bil opredeljen kot odpadek.

Neizpolnjevanje obvezne zahteve Direktive (EU) 2018/2001, kadar je neskladnost morebiti odpravljava, se ponavlja in razkriva sistematične težave, ali vidiki, ki lahko sami ali skupaj z nadaljnjimi neskladnostmi povzročijo temeljno odpoved sistema, se štejejo za večjo neskladnost. Večje neskladnosti med drugim vključujejo:

- (a) sistematične težave s sporočenimi podatki o masni bilanci ali TGP, na primer nepravilno dokumentiranje je ugotovljeno v več kot 10 % zahtevkov, vključenih v reprezentativni vzorec;
- (b) opustitev izjave gospodarskega subjekta, da bo med postopkom certificiranja sodeloval v drugih prostovoljnih sistemih;
- (c) nepredložitev ustreznih informacij revizorjem, na primer podatkov o masni bilanci in revizijskih poročil.

Neskladnost, ki ima omejen učinek, pomeni posamičen ali začasen spodrseljaj, ni sistemska in ne povzroči temeljne odpovedi, če ni odpravljena, se šteje za manjšo neskladnost.

4. Posledice neskladnosti za gospodarske subjekte so:

- (a) v primeru kritičnih neskladnosti se gospodarskim subjektom, ki vložijo vlogo za certificiranje, certifikat ne izda. Gospodarski subjekti lahko vlogo za certificiranje ponovno vložijo po preteku določenega obdobja, ki ga določi prostovoljni sistem. Rezultat kritične neskladnosti, ugotovljene med nadzorno revizijo ali revizijo za ponovno certifikacijo ali s postopkom notranjega spremljanja ali pritožbenim postopkom prostovoljnega sistema, je takojšnja ukinitve certifikata gospodarskega subjekta;
- (b) v primeru večjih neskladnosti se gospodarskim subjektom, ki vložijo vlogo za certificiranje, certifikat ne izda. Rezultat večje neskladnosti, ugotovljene med nadzorno revizijo ali revizijo za ponovno certifikacijo ali s postopkom notranjega spremljanja ali pritožbenim postopkom prostovoljnega sistema, je takojšnji začasen odvzem certifikata gospodarskega subjekta. Če gospodarski subjekti katere koli večje neskladnosti ne odpravijo v 90 dneh od obvestila, se certifikat ukine;
- (c) v primeru manjših neskladnosti lahko prostovoljni sistemi opredelijo obdobje za njihovo odpravo, ki ne presega 12 mesecev od njihovega obvestila, in datum naslednje nadzorne revizije ali revizije za ponovno certifikacijo.

5. Prostovoljni sistemi gospodarske subjekte certificirajo le, kadar ti izpolnjujejo vse naslednje zahteve:

- (a) imajo sistem upravljanja dokumentacije,
- (b) imajo sistem hrambe in pregleda vseh dokazil, povezanih z zahtevki, ki jih podajajo ali se sklicujejo nanje, ki ga je mogoče revidirati;

- (c) hranijo vse dokaze, potrebne za zagotavljanje skladnosti s to uredbo in Direktivo (EU) 2018/2001, najmanj pet let ali dlje, če to zahteva ustrezní nacionalni organ;
- (d) sprejmejo odgovornost za pripravo vseh informacij, povezanih z revizijo takih dokazov.

6. Revizijska poročila in povzetek revizijskih poročil ali certifikatov, ki jih pripravi ali izda organ za certificiranje v okviru prostovoljnega sistema, vključuje vsaj elemente iz Priloge II.

Člen 11

Pristojnost revizorja

1. Organ za certificiranje, ki izvaja revizije v imenu prostovoljnega sistema, je akreditiran v skladu s standardom ISO 17065 in ISO 14065, kadar izvaja revizije dejanskih vrednosti TGP.

Organe za certificiranje akreditira tudi nacionalni akreditacijski organ in so akreditirani v skladu z Uredbo (ES) 765/2008 ali pa jih pristojni organ prizna tako, da zajemajo področje uporabe Direktive (EU) 2018/2001 ali določeno področje prostovoljnega sistema. Če se taka akreditacija ali priznavanje ne uporablja, lahko države članice prostovoljnemu sistemu dovolijo, da za ozemlje te države članice uporablja sistem neodvisnega nadzora, ki zajema področje uporabe Direktive (EU) 2018/2001 ali določeno področje prostovoljnega sistema. Komisija pregleda učinkovitost sistemov, opisanih v tem odstavku, glede na njihovo primernost, da zagotovi ustrezen nadzor in po potrebi izda navodilo.

Organ za certificiranje izbere in imenuje revizijsko skupino v skladu s standardom ISO 19011, ob upoštevanju pristojnosti, potrebne za doseganje ciljev revizije.

2. Revizijska skupina je pristojna, ima izkušnje ter potrebne splošne in specifične spretnosti in znanja za izvajanje revizije, ob upoštevanju obsega revizije. Če je revizor samo eden, je ta pristojen za opravljanje nalog vodje revizijske skupine, ki veljajo za navedeno revizijo. Organ za certificiranje zagotovi, da odločitev o certificiranju sprejme tehnični pregledovalec, ki ni bil del revizijske skupine.

3. Revizorji:

- (a) so neodvisni od dejavnosti, ki se revidira, razen v primeru revizij, ki zadevajo člen 29(6), točka (a), in člen 29(7), točka (a), Direktive (EU) 2018/2001, pri katerih se lahko do prve točke zbiranja izvaja revizija prve ali druge stranke;
- (b) niso v navzkrižju interesov;
- (c) imajo specifične spretnosti in znanja, potrebne za izvajanje revizije v zvezi z merili sistema, vključno:
 - (i) za merila rabe zemljišč iz člena 29(2)–(9) Direktive (EU) 2018/2001, pa tudi metodologijo certificiranja goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč iz poglavja V in Priloge VIII k tej izvedbeni uredbi: z izkušnjami na področju kmetijstva, agronomije, ekologije, naravoslovja, gozdarstva, silvikulture ali na sorodnem področju, vključno s specifičnimi tehničnimi spretnostmi in znanji, potrebnimi za potrjevanje skladnosti z merili za travinja z veliko biotsko raznovrstnostjo in merili za gozd z veliko biotsko raznovrstnostjo;
 - (ii) za merila za prihranek emisij TGP iz člena 29(10) Direktive (EU) 2018/2001 ali pri določanju emisij TPG recikliranih ogljičnih goriv in obnovljivih goriv nebiološkega izvora v skladu z metodologijo iz člena 28(5) Direktive (EU) 2018/2001: z najmanj dvoletnimi izkušnjami na področju ocenjevanja življenjskega cikla goriva in s specifičnimi izkušnjami na področju revizije izračunov emisij TGP v skladu z metodologijo iz priloge V in VI k Direktivi (EU) 2018/2001, ki so pomembne za vrsto revizij, ki jih bo izvajal posamezni revizor. Glede na konkretno področje uporabe revizije se navedene izkušnje dopolnjujejo z izkušnjami na področju kmetijstva, agronomije, ekologije, gozdarstva, naravoslovja, silvikulture, projektiranja, upravljanja energije ali na povezanem področju. Če obseg revizije vključuje preverjanje ravni organskega ogljika v tleh, se za namene uporabe uporabe dobropisa za prihranek emisij zaradi akumulacije ogljika v tleh zahteva tudi tehnično znanje s področja pedologije;

- (iii) za merila nadzorne verige iz člena 30(1) in (2) Direktive (EU) 2018/2001: izkušnje s sistemi masne bilance, logistiko dobavne verige, knjigovodstvom, sledljivostjo in obdelavo podatkov ali na sorodnem področju;
- (iv) za skupinsko revizijo: izkušnje z vodenjem skupinskih revizij.

4. Prostovoljni sistemi pripravijo tečaje usposabljanja za revizorje, ki zajemajo vse vidike, pomembne za področje uporabe sistema. Tečaji vključujejo pregled, s katerim se dokaže, da udeleženci izpolnjujejo zahteve glede usposabljanja na tehničnem področju ali tehničnih področjih, na katerem oziroma katerih so dejavni. Revizorji se tečajev usposabljanja udeležijo pred izvajanjem revizij v imenu prostovoljnega sistema.

5. Revizorji se redno udeležujejo osvežitvenih tečajev usposabljanja. Prostovoljni sistemi izvajajo sistem za spremljanje statusa usposabljanja dejavnih revizorjev sistema. Po potrebi prostovoljni sistemi organom za certificiranje zagotovijo tudi navodila v zvezi z vidiki, pomembnimi za postopek certificiranja. Ta navodila lahko vključujejo posodobitve regulativnega okvira ali pomembnih ugotovitev postopka prostovoljnega sistema za notranje spremljanje.

Člen 12

Skupinska revizija

1. Prostovoljni sistemi lahko skupinsko revizijo izvajajo le v naslednjih primerih:

- (a) za proizvajalce surovin, zlasti male kmete, organizacije in zadruga proizvajalcev, pa tudi zbiralce odpadkov;
- (b) za skladnost z merili sistema, povezanimi z zemljišči, kadar so zadevna območja blizu in imajo podobne značilnosti, kot so podnebne ali talne razmere;
- (c) za namene izračuna prihrankov emisij TGP, kadar imajo enote podobne proizvodne sisteme in vrste poljščin.

Gospodarski subjekti, vključeni v skupinsko revizijo, imenujejo vodjo skupine. Prve točke zbiranja, organizacije ali zadruga proizvajalcev lahko prav tako delujejo kot vodje skupine, ki zastopa gospodarske subjekte, vključene v skupinsko revizijo.

2. V okviru skupinske revizije se lahko izvaja preverjanje vseh zadevnih enot na podlagi vzorca enot. Prostovoljni sistemi določijo navodila za izvajanje skupinskega revizijskega pristopa, vključno z vsaj naslednjimi elementi:

- (a) vloga vodje skupine, ki zajema specifikacije za notranji sistem upravljanja in notranje postopke skupinskega pregleda;
- (b) določitev velikosti vzorca.

3. Vzorec, ki ga sestavlja določeno število članov skupine, enakovreden kvadratnemu korenu skupnega števila članov skupine, se revidira posamično najmanj enkrat letno. Navedeno število se poveča v primeru večje stopnje tveganja. Prostovoljni sistemi oblikujejo merila za določitev splošne stopnje tveganja na območjih in posledic navedene stopnje tveganja za revizijski pristop. Vzorec je reprezentativen za celotno skupino ter določen z uporabo kombinacije izbire na podlagi tveganja in naključne izbire. Naključna izbira predstavlja najmanj 25 % vzorca. Proizvajalec surovine, izbran za revizijo, se vsako leto spreminja.

4. Skupinska revizija se izvaja na kraju samem, razen če se šteje, da lahko revizije dokumentacije zagotovijo enako stopnjo zagotovitve kot revizija na kraju samem. Prostovoljni sistemi določijo dokazila, ki so potrebna, da se omogoči revizije dokumentacije. Lastne izjave gospodarskih subjektov se ne štejejo za zadostne dokaze. Revizije vodje skupine se vedno izvajajo na kraju samem.

5. Kritična ali večja neskladnost posameznih članov skupine, ugotovljena med revizijo, se obravnava v skladu s postopkom iz člena 10(4), točki (a) in (b), kot je ustrezno. Če se prisotnost kritične ali večje neskladnosti ugotovi v celotnem začetnem skupinskem vzorcu, se revidira še enako velik dodatni vzorec članov skupine. Posledica sistemske neskladnosti večine članov skupine v celotnem vzorcu je začasni odvzem ali ukinitve certifikata celotne skupine.

Člen 13

Revizija odpadkov in ostankov

1. Prostovoljni sistemi in organi za certificiranje, ki delujejo v njihovem imenu, uporabljajo zahteve za preverjanje dobavne verige pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv, pridobljenih iz odpadkov in ostankov iz odstavkov 2 do 7, za biomasna goriva pa zahteve iz odstavkov 2 do 5.
2. Zajeta je celotna dobavna veriga od njenega izvora, tj. gospodarskega subjekta, pri katerem nastajajo odpadni material ali ostanki materiala.
3. Vsi gospodarski subjekti se revidirajo posamično. Skupinski revizijski pristopi se lahko izvajajo na izvoru dobavne verige, na primer pri restavracijah in proizvajalcih odpadkov ali ostankov.
4. Pogostost in intenzivnost revizijskega postopka odražata splošno stopnjo tveganja. Prostovoljni sistemi opredelijo jasna pravila, ki so skladna s stopnjo določenega tveganja, povezanega z vrsto ostankov ali odpadkov. Za pogonska biogoriva in druga tekoča goriva so mesta izvora, ki dobavljajo pet ali več ton odpadkov ali ostankov iz delov A in B Priloge IX k Direktivi (EU) 2018/2001 na mesec, predmet revizije na kraju samem. Revizija na kraju samem lahko temelji na vzorcu, pri katerem se uporablja skupinski revizijski pristop.
5. Od zbirnih mest se zahteva, da predložijo seznam vseh mest izvora, ki so revizorju podpisala lastno izjavo pred revizijo zbirnega mesta. Na lastni izjavi je jasno navedena količina odpadkov, proizvedena na mesec ali leto. Na zbirnem mestu so na voljo dokazila ali dokumenti v zvezi z vsemi posameznimi oddajami, vključno s sporazumom o odstranjevanju odpadkov, dobavnicami in lastno izjavo, revizor pa jih preveri.
6. Revizor preveri obstoj določenega števila mest izvora, ki je enakovredno najmanj kvadratnemu korenu vseh mest izvora na seznamu. Preverjanje se lahko izvaja na daljavo, razen če obstaja dvom o obstoju mesta izvora ali če izpolnjuje merila za revizijo na kraju samem v skladu s točko 4. Revizorji preverijo dobave trajnostnega materiala prejemnikom nižje v verigi, tako da preverijo kopije izjave o trajnostnosti, ki jih je izdalo zbirno mesto prejemnikom navedenih oddaj, na podlagi naključnega vzorca, ki temelji na tveganju;
7. Organ za certificiranje izvede obvezno nadzorno revizijo v šestih mesecih po prvem certificiranju. Za zbirna mesta in trgovce, ki se ukvarjajo z odpadki in ostanki ter neobdelanimi materiali, kot so rastlinska olja, se dodatna nadzorna revizija izvede tri mesece po prvi certifikacijski reviziji, ki zajema prvo obdobje masne bilance. Če ima zbirno mesto več območij shranjevanja, revizor revidira masno bilanco vsakega območja shranjevanja.
8. Če se upravičeno dvomi o naravi prijavljenih odpadkov in ostankov, je revizor pooblaščen, da odvzame vzorce in jih posreduje neodvisnemu laboratoriju v analizo.

Člen 14

Revizija izračunov dejanskih emisij TGP

1. Prostovoljni sistemi od gospodarskih subjektov zahtevajo, da revizorjem pred načrtovano revizijo predložijo ustrezne in najnovejše informacije v zvezi z izračunom dejanskih emisij TGP. Informacije vključujejo vhodne podatke in vsa druga ustrezna dokazila, informacije o emisijah in uporabljenih pretvorbenih faktorjih ter standardnih vrednostih in njihovih referenčnih virih, izračune emisij TGP in dokazila v zvezi z uporabo dobropisov za prihranek emisij TGP.
2. Revizor evidentira emisije, ki nastajajo na revidiranem mestu, v revizijskem poročilu. Za obdelavo končnih pogonskih biogoriv revizor po dodelitvi evidentira emisije in dosežene prihranke. Kadar emisije močno odstopajo od tipičnih vrednosti ali so izračunane dejanske vrednosti prihrankov emisij neobičajno visoke, je treba v poročilu navesti razloge za odstopanja. Prostovoljni sistemi določijo postopke, s katerimi od organov za certificiranje zahtevajo, da jih nemudoma obvestijo o takih odstopanjih.

3. Revizorji preverijo, da je ocena prihranka emisij zaradi zajemanja in nadomeščanja CO₂ omejena na emisije, ki se preprečijo z zajemom CO₂, katerega ogljik izvira iz biomase in ki se uporabi za nadomestitev CO₂, pridobljenega iz fosilnih goriv. Za navedeno preverjanje je potreben dostop do naslednjih informacij:

- (a) namen, za katerega se uporablja zajeti CO₂;
- (b) izvor CO₂, ki se nadomešča;
- (c) izvor CO₂, ki se zajema;
- (d) informacije o emisijah zaradi zajemanja in predelave CO₂.

Za namene točke (b) lahko gospodarski subjekti, ki uporabljajo zajeti CO₂, navedejo, kako je bil CO₂, ki se nadomešča, prej proizveden, ter dajo pisno izjavo o tem, da se emisije, enakovredne navedeni količini, preprečujejo zaradi nadomeščanja. Dokazilo se šteje za zadostno za preverjanje skladnosti z zahtevami Direktive (EU) 2018/2001 in preprečevanje emisij.

4. Gospodarski subjekti lahko uveljavljajo dejanske vrednosti TGP le, potem ko je bila njihova sposobnost opravljanja izračunov dejanskih vrednosti preverjena z revizijo.

5. Prostovoljni sistemi na zahtevo Komisiji in nacionalnim organom, odgovornim za nadzor organov za certificiranje, zagotovijo dostop do izračunov dejanskih vrednosti TGP, certificiranih v okviru njihovega prostovoljnega sistema, skupaj z ustreznimi revizijskimi poročili.

Člen 15

Revizija sistema masne bilance

Prostovoljni sistemi zagotovijo, da gospodarski subjekti revizorjem pred revizijo predložijo vse podatke o masni bilanci.

Med začetno revizijo, ki se izvede, preden se gospodarskemu subjektu dovoli, da sodeluje v sistemu, revizor preveri obstoj in delovanje sistema masne bilance.

Med poznejšimi letnimi revizijami revizor preveri najmanj naslednje elemente:

- (a) seznam vseh mest, ki spadajo na področje uporabe certificiranja. Vsako mesto ima evidence o lastni masni bilanci;
- (b) seznam vseh vsebnosti na posamezno mesto in opis materiala, s katerim se ravna, ter podrobnosti o vseh dobaviteljih;
- (c) seznam vseh produktov na posamezno mesto in opis materiala, s katerim se ravna, ter podrobnosti o vseh strankah;
- (d) pretvorbene faktorje, ki se uporabljajo, zlasti v primeru obratov za predelavo odpadkov in ostankov, da bi se zagotovilo, da postopek ni spremenjen z namenom proizvodnje večje količine odpadnega materiala ali ostankov materiala;
- (e) kakršna koli neskladja med knjigovodskim sistemom ter dovodi, produkti in bilancami;
- (f) dodelitev trajnostnih značilnosti;
- (g) enakovrednost podatkov o trajnostnosti s fizično zalogo ob koncu obdobja masne bilance.

Člen 16

Revizija naravnega in nenaravnega travinja z veliko biotsko raznovrstnostjo

1. Revizorji, ki preverijo, ali je zemljišče travinje z veliko biotsko raznovrstnostjo, kot je navedeno v členu 29(3), točka (d), Direktive (EU) 2018/2001, preverijo, ali je oziroma je bilo zemljišče travinje z veliko biotsko raznovrstnostjo kadar koli od januarja 2008. V svojih sistemskih dokumentih prostovoljni sistemi gospodarske subjekte obvestijo o vrsti dokazil, ki jih lahko sprejmejo njihovi organi za certificiranje kot dokazilo o statusu zgodovinskega območja od januarja 2008.

2. Če zemljišče ostaja travinje ali bi ostalo travinje brez človekovega posega in se nahaja v katerih koli geografskih obsegi, navedenih v Uredbi (EU) št. 1307/2014, se šteje za naravno travinje z veliko biotsko raznovrstnostjo.

3. Pri zemljišču, ki se nahaja zunaj območij iz odstavka 2, revizor oceni, ali travinje ohranja ali bi brez človekovega posega ohranjalo naravno sestavo vrst ter ekološke značilnosti in procese. Kadar to velja, se za zemljišče šteje, da je oziroma je bilo naravno travinje z veliko biotsko raznovrstnostjo. Če je travinje že bilo spremenjeno v orno zemljišče in ni mogoče oceniti značilnosti samega zemljišča z razpoložljivimi informacijami nacionalnih pristojnih organov ali satelitskih posnetkov, revizor za tako zemljišče šteje, da v trenutku spremembe ni bilo travinje z veliko biotsko raznovrstnostjo.

4. Če zemljišče ni oziroma brez človekovega posega ne bi bilo več travinje, ima veliko število vrst in ni degradirano ter je pri njem ustrezni pristojni organ ugotovil veliko biotsko raznovrstnost, se zemljišče šteje za nenaravno travinje z veliko biotsko raznovrstnostjo.

5. Vsako zemljišče, ki je oziroma je bilo po januarju 2008 nenaravno travinje z veliko biotsko raznovrstnostjo, se lahko uporablja za proizvodnjo goriv pod pogojem, da je pridelovanje surovine potrebno za ohranjanje statusa travinja kot travinja z veliko biotsko raznovrstnostjo in da trenutne prakse gospodarjenja ne pomenijo tveganja za upad biotske raznovrstnosti travinja.

Gospodarski subjekti predložijo dokazila, da je pridelovanje surovine potrebno za ohranjanje statusa travinja z veliko biotsko raznovrstnostjo in da prakse gospodarjenja ne pomenijo tveganja za upad biotske raznovrstnosti travinja.

Če gospodarski subjekti ne morejo predložiti dokazil iz drugega pododstavka, predložijo dokazilo, da jim je ustrezni pristojni organ ali imenovana agencija izdala dovoljenje za pridobivanje surovine zaradi ohranjanja statusa travinja z veliko biotsko raznovrstnostjo.

Tehnično ocenjevanje zemljišča izvede zunanji usposobljeni strokovnjak, ki je neodvisen od dejavnosti, ki se revidira, in ni v navzkrižju interesov ter ki je lahko del revizijske skupine. Ocenjevanje in njegov rezultat se pregledata v okviru revizije.

Člen 17

Nadzor držav članic in Komisije

1. Prostovoljni sistemi od gospodarskih subjektov, ki sodelujejo v sistemu, ter od organov za certificiranje, ki izvajajo revizije v okviru sistema, zahtevajo, da sodelujejo s Komisijo in pristojnimi organi držav članic, tudi tako, da odobrijo dostop do prostorov gospodarskih subjektov, kadar se to zahteva, in dajo na voljo Komisiji in pristojnim organom držav članic vse informacije, potrebne za opravljanje njihovih nalog v skladu z Direktivo (EU) 2018/2001. Za te namene se od organov za certificiranje zahteva tudi, da:

- (a) predložijo informacije, ki jih države članice potrebujejo za nadzor dejavnosti organov za certificiranje v skladu s členom 30(9) Direktive (EU) 2018/2001;
- (b) predložijo informacije, ki jih Komisija zahteva za izpolnjevanje člena 30(10) Direktive (EU) 2018/2001;
- (c) preverijo točnost informacij, vnesenih v podatkovno zbirko Unije ali ustrezno nacionalno podatkovno zbirko v skladu s členom 28(4) Direktive (EU) 2018/2001.

2. V okviru nadzora iz člena 30(9) Direktive (EU) 2018/2001 države članice določijo postopke, ki organom za certificiranje ne glede na to, ali je njihov sedež v državi članici ali tretji državi, omogočijo, da se registrirajo za nadzor in njegovo izvajanje.

3. Države članice izmenjujejo informacije in dobre prakse o načinu nadzorovanja dejavnosti organov za certificiranje v okviru formalnega sodelovanja. Če organi za certificiranje izvajajo certificiranje surovin, pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv, biomase ali drugih goriv v več kot eni državi članici, zadevne države članice vzpostavijo skupni okvir za nadzor takih organov za certificiranje, tudi z imenovanjem ene države članice za vodilnega nadzornika revizij.

4. Vodilni nadzornik revizij je v sodelovanju z zadevnimi državami članicami odgovoren za združevanje in izmenjavo informacij o izidu nadzora organov za certificiranje.

5. Države članice vzpostavijo okvire sodelovanja s tretjimi državami, kolikor je to mogoče, za nadzor organov za certificiranje, ki izvajajo revizijo na njihovih ozemljih, kadar je to ustrezno, da bi zagotovile enako raven pretoka informacij in uporabo standardov za nadzor revizij za organe za certificiranje, ki delujejo v tretjih državah.

6. Če država članica upravičeno dvomi o sposobnosti določenega organa za certificiranje, ki ima sedež v Uniji ali tretji državi, da opravlja svoje revizijsko delo, navedene informacije posreduje drugim državam članicam, Komisiji in prostovoljnemu sistemu, v okviru katerega deluje organ za certificiranje. Zadevni prostovoljni sistem začne zadevo nemudoma preiskovati. Po zaključku svoje preiskave prostovoljni sistem države članice in Komisijo obvesti o izidu preiskave in morebitnih sprejetih popravnih ukrepih.

7. Gospodarski subjekti in organi za certificiranje, ki ne izpolnjujejo ali nočejo izpolniti zahtev iz odstavkov 1 do 6 tega člena, so izključeni iz sodelovanja v prostovoljnih sistemih oziroma iz izvajanja revizij v okviru prostovoljnih sistemov. Prostovoljni sistemi predložijo Komisiji letna poročila o dejavnostih v skladu s členom 30(5) Direktive (EU) 2018/2001. V zvezi s strukturo in vsebino letnih poročil o dejavnosti, določenima v členu 30(5) Direktive (EU) 2018/2001, je treba upoštevati minimalne zahteve iz Priloge III k tej uredbi. Glavno poročilo ne vsebuje zaupnih informacij in se objavi v celoti. Podatki se zagotovijo ločeno v formatu, ki ga določi Komisija.

8. Prostovoljni sistemi Komisijo nemudoma uradno obvestijo o vseh bistvenih spremembah vsebine sistema, ki bi lahko vplivale na podlago za priznavanje sistema. Take spremembe lahko vključujejo kar koli od naslednjega:

- (a) spremembe obveznih trajnostnih meril, ki jih sistem zajema;
- (b) razširitev področja uporabe sistema onkraj tistega, kar je opisano v izvedbenem aktu, s katerim se priznava sistem;
- (c) razširitev področja uporabe surovin ali pogonskih biogoriv, navedenih v izvirnikih dokumentov sistema, kadar je profil tveganja dodanih surovin različen, na primer z vključitvijo odpadkov ali ostankov, ali kadar se uporabljajo posebni postopki;
- (d) spremembe pravil o masni bilanci;
- (e) spremembe revizijskih postopkov ali zahtev za revizorje;
- (f) spremembe v metodologiji izračuna TGP ali njena razširitev;
- (g) vse druge spremembe, za katere bi se lahko štelo, da vplivajo na podlago za priznavanje sistema.

POGLAVJE IV

POSEBNA PRAVILA O IZVAJANJU SISTEMA MASNE BILANCE, PODATKOVNI ZBIRKI UNIJE IN DOLOČITVI EMISIJ TGP TER BIOLOŠKEM DELEŽU GORIV

Člen 18

Sledljivost in podatkovna zbirka Unije

1. Trajnostne značilnosti in značilnosti glede prihranka emisij TGP ter druge informacije, ki opisujejo surovine ali gorivo, potrebne za namene Direktive (EU) 2018/2001, se skupaj s podatki o transakciji natančno dokumentirajo in prenašajo od gospodarskega subjekta do gospodarskega subjekta po vsej dobavni verigi. Take informacije vključujejo podatke, ki se prenašajo po vsej dobavni verigi, in posebne podatke posamezne transakcije, kot je opisano v Prilogi I.
2. Informacije, ki se prenašajo po vsej dobavni verigi, se vključijo v dokumentacijo, priloženo fizičnim pošiljkam surovin ali goriv. V primeru tekočih in plinastih goriv, namenjenih uporabi v prometu, ki se lahko upoštevajo pri izračunu števca iz člena 27(1), točka (b), Direktive (EU) 2018/2001 ali se upoštevajo za namene iz člena 29(1), točke (a), (b) in (c), prvi pododstavek, navedene direktive, se vključijo tudi v podatkovno zbirko Unije, takoj ko ta začne delovati.
3. Za namene sledenja pošiljk tekočih ali plinastih goriv v medsebojno povezani infrastrukturi ter za katere se uporablja enak sistem masne bilance, se trajnostne značilnosti in značilnosti glede prihranka emisij TGP, kot so opisane v odstavku 1, vnesejo v podatkovno zbirko Unije na prvi vstopni točki in izpišejo kot porabljene na točki končne porabe. Če se plinasta goriva odstranijo iz medsebojno povezane infrastrukture in nadalje pretvorijo v plinasta ali tekoča goriva, se točka končne porabe šteje za točko končne porabe končnih plinastih ali tekočih goriv. V takem primeru morajo biti v podatkovno zbirko Unije vnesene vse vmesne faze od odstranitve plinastih goriv iz medsebojno povezane infrastrukture do točke končne porabe končnih plinastih ali tekočih goriv.

Člen 19

Izvajanje sistema masne bilance

1. Prostovoljni sistemi od gospodarskih subjektov, ki sodelujejo v sistemu, zahtevajo, da v skladu s členom 30(1) Direktive (EU) 2018/2001 uporabljajo sistem masne bilance, ki omogoča mešanje surovin ali goriv z različnimi trajnostnimi značilnostmi in značilnostmi glede prihranka emisij TGP.
2. Prostovoljni sistemi uporabljajo pri izvajanju sistema masne bilance naslednja pravila:
 - (a) surovina in goriva se štejejo za del mešanice, če se mešajo v zabojniku, predelovalnem ali logističnem obratu, infrastrukturi ali mestu za prenos in distribucijo;
 - (b) različne surovine se štejejo za del mešanice le, če spadajo v isto skupino izdelkov, razen kadar se surovina meša za namene nadaljnje predelave;
 - (c) surovine ali goriva se za del mešanice štejejo le, če se fizično mešajo, razen če so fizikalno enaka ali spadajo v isto skupino izdelkov. Kadar so surovine ali goriva fizikalno enaka ali spadajo v isto skupino izdelkov, jih je treba shranjevati v isti medsebojno povezani infrastrukturi, predelovalnem ali logističnem obratu, infrastrukturi ali mestu za prenos in distribucijo;
 - (d) goriva, vnesena v logistični obrat ali infrastrukturo za prenos in distribucijo, kot sta plinsko omrežje ali cevovodno omrežje za tekoča goriva, ki se shranjujejo v skladiščih za UZP ali drugih skladiščih, se za del mešanice v skladu s točko (c) štejejo le, kadar je navedena infrastruktura medsebojno povezana;

- (e) od gospodarskih subjektov se zahteva, da vodijo ločene masne bilance za surovine in goriva, ki jih ni mogoče šteti za del mešanice. Prenos informacij o trajnostnih značilnostih in značilnostih glede prihranka emisij TGP ter velikostih med različnimi masnimi bilancami ni dovoljen. V skladu s pododstavki (a) do (c) se surovine znotraj obratov za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva ali biomasna goriva štejejo za del mešanice. Zato se zahteva po vodenju ločenih masnih bilanc za take obrate ne uporablja in se lahko vodi ena sama masna bilanca;
- (f) sistem masne bilance vključuje informacije o trajnostnih značilnostih in značilnostih glede emisij TGP ter količinah surovin in goriv, vključno z informacijami o količinah surovin in goriv, za katere trajnostne značilnosti ali značilnosti glede TGP niso bile določene;
- (g) kadar se pošiljka surovin ali goriv odda gospodarskemu subjektu, ki ne sodeluje v prostovoljnem ali nacionalnem sistemu, se oddaja izrazi v masni bilanci z odštetjem enakovredne količine surovine ali goriva. Vrsta izknjiženega goriva ustreza fizikalnim lastnostim oddane surovine ali oddanega goriva;
- (h) kadar se pošiljka goriva uporablja skladno z obveznostjo, ki jo dobavitelju goriva naloži država članica, se zanjo šteje, da je bila odstranjena iz mešanice masne bilance;
- (i) kadar se pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva ali biomasna goriva mešajo s fosilnimi gorivi, informacije o trajnostnih značilnostih in značilnostih glede prihranka emisij TGP, dodeljenih mešanici, ustrezajo fizičnemu deležu pogonskega biogoriva, drugih tekočih biogoriv ali biomasnih goriv v mešanici. Pri pogonskih biogorivih in drugih tekočih biogorivih lahko države članice v skladu s členom 23 dodatno preverijo verodostojnost teh informacij;
- (j) trajnostne značilnosti pošiljke surovine ali goriva in njene oziroma njegove značilnosti glede prihranka emisij TGP se štejejo za sklop. Če so pošiljke odstranjene iz mešanice, se jim lahko dodeli kateri koli sklop trajnostnih značilnosti, če sklopi trajnostnih značilnosti in značilnosti glede prihranka emisij TGP niso razdeljeni, masna bilanca pa je dosežena v ustreznem časovnem obdobju;
- (k) kadar je zaradi preglednosti ustrezno, sistem masne bilance vključuje informacije o tem, ali je bila zagotovljena podpora za proizvodnjo goriva ali predhodne sestavine goriva, in, če je bila zagotovljena, vrsto podpore;
- (l) ustrezno časovno obdobje za doseganje masne bilance je 12 mesecev za proizvajalce kmetijske in gozdne biomase in prve točke zbiranja, ki pridobivajo le kmetijsko biomaso in gozdno biomaso, ter tri mesece za vse druge gospodarske subjekte. Začetek in konec obdobja sta usklajena s koledarskim letom ali po potrebi s štirimi četrtletji koledarskega leta. Kot drugo možnost namesto koledarskega leta lahko gospodarski subjekti uporabijo bodisi poslovno leto, ki ga uporabljajo za knjigovodske namene, bodisi drugo začetno točko za obdobje masne bilance, če je izbira jasno navedena in se dosledno uporablja. Ob koncu obdobja masne bilance bi morali biti preneseni podatki o trajnostnosti enakovredni fizični zalogi v vsebniku, predelovalnem ali logističnem obratu, infrastrukturi ali na mestu za prenos in distribucijo;
- (m) prostovoljni sistemi navedejo minimalni sklop trajnostnih značilnosti in značilnosti glede prihranka emisij TGP v skladu s Prilogo I, ki jih je treba prenesti navzdol po dobavni verigi, ter druge informacije, potrebne za sledenje pošiljk. V primeru tekočih ali plinastih goriv, ki so vnesena v medsebojno povezano infrastrukturo in za katera velja isti sistem masne bilance, se ustrezne trajnostne značilnosti in značilnosti glede prihranka emisij TGP dodelijo pošiljkam, ki vstopajo v medsebojno povezano infrastrukturo in izstopajo iz nje. Prostovoljni sistemi prav tako zagotovijo, da gospodarski subjekti vse ustrezne informacije pravilno vnašajo v podatkovno zbirko Unije.

Člen 20

Določanje emisij TGP za pogonska biogoriva, biomasna goriva in druga tekoča biogoriva

1. Prostovoljni sistemi od gospodarskih subjektov zahtevajo, da pri določanju emisij TGP za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva uporabljajo metodologijo iz člena 31 Direktive (EU) 2018/2001.

2. Za namene določanja emisij TGP za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva iz odstavka 1 se uporabljajo naslednja posebna pravila:

- (a) pri upoštevanju emisij TGP za vnose se, kadar se uporabljajo standardne vrednosti emisijskih faktorjev, uporabljajo tista, ki so določena v Prilogi IX;
- (b) pri določanju emisij zaradi ekstrakcije ali pridelave surovin se uporablja metodologija, določena v Prilogi VII;
- (c) pri določanju prihrankov emisij zaradi akumulacije ogljika v tleh zaradi izboljšane kmetijstva (e_{sca}) se uporablja metodologija, določena v Prilogi V.

3. Države članice EU lahko predložijo najnovejše vrednosti emisijskih faktorjev svoje nacionalne mešanice virov električne energije, ki jo Komisija upošteva pri posodabljanju ustreznih emisijskih faktorjev v Prilogi IX. Komisija lahko po oceni teh najnovejših vrednosti slednje sprejme ali alternativno zadevni državi članici predloži utemeljene razloge, zaradi katerih jih ni sprejela. Sprejete posodobljene vrednosti bodo na voljo v oddelku, namenjenem prostovoljnim sistemom in certificiranju na spletišču Komisije EUROPA.

4. Prihranki emisij, ki nastanejo zaradi zajema in geološkega shranjevanja CO₂ (Eccs), se lahko upoštevajo le, kadar obstaja veljaven dokaz za to, da je bil CO₂ dejansko zajet in varno shranjen v skladu z Direktivo 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida⁽⁹⁾. Kadar se CO₂ geološko shranjuje, prostovoljni sistemi preverijo predložene dokaze o neoporečnosti območja shranjevanja in količini shranjenega CO₂. Kadar transport ali geološko shranjevanje izvaja tretja oseba, se lahko shranjevanje dokazuje z ustreznimi pogodbami z navedeno tretjo osebo in z njenimi računi.

Člen 21

Posebna pravila za odpadke in ostanke

1. Prostovoljni sistemi uporabljajo posebna pravila in izvzeta za odpadke in ostanke iz Direktive (EU) 2018/2001 le, če taka surovina spada na področje uporabe ustreznih opredelitev v členu 2 navedene direktive.

2. To, ali je treba surovino šteti za odpadke ali ostanke, se določi na tisti točki v dobavni verigi, iz katere izvira material. Surovine se ne štejejo za odpadke ali ostanke, kadar sta bila sama ali postopek za njuno proizvodnjo namerno spremenjena za namene prijave navedenih materialov kot odpadkov ali ostankov.

3. Odpadki in ostanki iz Priloge IV se ne štejejo za odpadke ali ostanke, kadar so bili namerno spremenjeni, da bi bili prijavljeni kot odpadke ali ostanke.

4. Prostovoljni sistemi gospodarskim subjektom zagotavljajo navodila in podporo glede načina njihovega ocenjevanja, ali se surovine štejejo za odpadke ali ostanke. Gospodarski subjekti hranijo dokazila, na katerih temeljijo njihove ocene, in jih predložijo revizorjem. Prostovoljni sistemi določijo posebna pravila za revizijo takih dokazil.

5. Za namene izpolnjevanja zahtev člena 29(2) Direktive (EU) 2018/2001 prostovoljni sistemi preverijo, ali proizvodnja kmetijskih odpadkov in ostankov nima negativnega vpliva na kakovost tal in zalogo ogljika v tleh. Tako preverjanje zagotavlja, da se za zemljišče uporablja ustrezen sklop osnovnih praks upravljanja tal ali praks spremljanja tal za spodbujanje sekvenciranja ogljika v tla in kakovosti tal v skladu s Prilogo VI.

6. Uporaba praks iz odstavka 5 se lahko zahteva in spremlja na nacionalni ravni ali na ravni gospodarskih subjektov. Na nacionalni ravni prostovoljni sistemi preverijo, ali država izvira, bodisi država članica bodisi tretja država, zahteva uporabo osnovnih praks upravljanja tal za obravnavanje morebitnega učinka proizvodnje takih ostankov na kakovost tal in ogljik v tleh, ter ali ima vzpostavljene mehanizme za spremljanje in izvrševanje izvajanja navedenih praks. Na ravni gospodarskih

⁽⁹⁾ Direktiva 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta 85/337/EGS, direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006 (UL L 140, 5.6.2009, str. 114).

subjektov prostovoljni sistemi preverijo, ali se take prakse upravljanja učinkovito uporabljajo in spremljajo na ravni kmetijskih gospodarstev, ki dobavljajo biomaso. Kadar se uporablja skupinska revizija, prostovoljni sistemi preverijo, ali navedene prakse uporabljajo vsi gospodarski subjekti, ki jih zajema skupinska revizija.

Člen 22

Posebna pravila za reciklirana ogljična goriva in obnovljiva goriva nebiološkega izvora

Prostovoljni sistemi od gospodarskih subjektov, ki sodelujejo v sistemu, zahtevajo, da pri določanju emisij TGP za reciklirana ogljična goriva in obnovljiva goriva nebiološkega izvora uporabljajo metodologijo iz člena 28(5) Direktive (EU) 2018/2001.

Člen 23

Posebna pravila za sopredelavo

1. Prostovoljni sistemi od gospodarskih subjektov, ki sodelujejo v sistemu, zahtevajo, da pri določanju deleža pogonskega biogoriva in bioplina za uporabo v prometu, pridobljenega v enotnem postopku s predelavo biomase s fosilnimi gorivi, uporabljajo metodologijo iz člena 28(5) Direktive (EU) 2018/2001.
2. Od gospodarskih subjektov se zahteva, da natančno dokumentirajo količine in vrste biomase, ki vstopa v postopek, pa tudi količine pogonskega biogoriva in bioplina, ki se proizvajata iz te biomase. Zahtevki so podkrepljeni z dokazili, tudi z rezultati kontrolnih preskusov.
3. Pogostost izvajanja kontrolnih preskusov iz odstavka 2 se določi z upoštevanjem kompleksnosti in spremenljivosti ključnih kazalnikov sopredelave tako, da se zagotovi, da uveljavljani delež pogonskih biogoriv in bioplina vselej odraža njun dejanski delež.
4. Pri izvajanju revizij se posebna pozornost nameni preverjanju skladnosti med količinami biomase, ki vstopa v postopek, ter količinami pogonskega biogoriva in bioplina, ki sta evidentirana kot proizvoda iz biomase. V ta namen se dokazila, ki jih predložijo gospodarski subjekti, temeljito preverijo, verodostojnost zahtevkov pa se preveri in primerja s standardi industrije. Pri izvajanju takega ocenjevanja se posebna pozornost nameni preskusni metodi, ki jo uporablja gospodarski subjekt, vzpostavljenemu sistemu dodatnih kontrol ter metodi izračuna, ki se uporablja za vključevanje rezultatov vseh preskusov v izračun končnega deleža pogonskih biogoriv in bioplina. Revizorji obravnavajo kot večjo neskladnost vsako ugotovljeno odstopanje v preskusni metodi ali netočnost pri vključevanju rezultatov takih preskusov v končni izračun s strani gospodarskega subjekta.

POGLAVJE V

POSEBNA PRAVILA O SKLADNOSTI Z ZAHTEVAMI GLEDE CERTIFICIRANJA GORIV Z NIZKIM TVEGANJEM ZA POSREDNO SPREMEMBO RABE ZEMLJIŠČ

Člen 24

Posebne zahteve glede certificiranja goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč

1. Prostovoljni sistemi od gospodarskih subjektov, ki želijo pridobiti certificiranje goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč, zahtevajo, da vložijo vlogo pri organu za certificiranje, pristojnem za izvedbo takega certificiranja. Po sprejetju vloge gospodarski subjekt predloži načrt upravljanja, ki vsebuje minimalne informacije iz Priloge VIII. Kadar se uporablja več kot en ukrep v zvezi z dodatnostjo, se vsi ukrepi v zvezi z dodatnostjo dokumentirajo v načrtu upravljanja.

2. Organ za certificiranje izvede revizijo osnovnega scenarija na kraju samem za preverjanje vsebine načrta upravljanja, pa tudi za določitev in dokumentiranje osnovnega deleža dinamičnega donosa.
3. V okviru revizije osnovnega scenarija organ za certificiranje oceni, ali bo ukrep v zvezi z dodatnostjo oziroma ali bodo ukrepi v zvezi z dodatnostjo predvidoma povzročili povečanje donosov v skladu s členom 2(5) Delegirane uredbe (EU) 2019/807 in trajnostnimi merili iz Direktive (EU) 2018/2001.
4. Revizorji, ki izvajajo revizijo osnovnega scenarija v imenu organa za certificiranje, v revizijskem poročilu o reviziji scenarija navedejo vsa vprašanja glede trajnostnosti, ki izhajajo iz izvajanja ukrepov v zvezi z dodatnostjo, ki lahko morebiti pomenijo kršitev nacionalnega ali regionalnega pravnega okvira ali niso skladni s posebnimi lokalnimi pogoji. Vsa vprašanja glede trajnostnosti se vključijo v letne revizije.
5. Prostovoljni sistemi izdajo certifikate za goriva z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč v skladu z zahtevami o minimalni vsebini iz točke 4 Priloge VIII, seznam navedenih certifikatov pa objavijo na svojem spletnem mestu.
6. V primeru vlog, ki vključujejo ukrepe v zvezi z dodatnostjo, ki jih je treba uporabljati po certificiranju, revizija osnovnega scenarija, rezultati preskusa dodatnosti in osnovni scenarij dinamičnega donosa veljajo 10 let. V primeru trajnic se lahko gospodarski subjekt odloči, da bo odložil začetek desetletnega obdobja veljavnosti za največ dve leti v primeru operativnih ukrepov v zvezi z dodatnostjo ali za največ pet let v primeru ponovne zasaditve.
7. Če so se ukrepi v zvezi z dodatnostjo uporabljali že pred certificiranjem, revizija osnovnega scenarija, rezultati preskusa dodatnosti in scenarij dinamičnega donosa veljajo 10 let od leta, v katerem se je začelo izvajanje ukrepa v zvezi z dodatnostjo. V takem primeru se lahko osnovni scenarij sprejme za ukrepe v zvezi z dodatnostjo, ki so bili sprejeti pred največ 10 leti, če je na voljo dovolj podatkov in dokazil, ki zagotavljajo enako stopnjo zagotovil kot v primeru, v katerem je bila revizija scenarija izvedena pred izvajanjem ukrepa oziroma ukrepov v zvezi z dodatnostjo.
8. Le dodatna biomasa, proizvedena po odobritvi certificiranja goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč, se lahko upošteva za izjavo o majhnem tveganju za posredno spremembo rabe zemljišč. Dejanska količina dodatne letne biomase, ki jo je prijavil gospodarski subjekt, je predmet letnih revizij.
9. Izvajanje načrta upravljanja je predmet letnih revizij, pri katerih se preverja pravilno izvajanje vsebine načrta upravljanja in pravilnost uveljavljanih količin dodatno proizvedene biomase za namene certificiranja goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč glede na osnovni scenarij dinamičnega donosa.
10. Gospodarski subjekt lahko z leti uporabi več kot en ukrep v zvezi z dodatnostjo. Kadar se dva ali več ukrepov v zvezi z dodatnostjo uporabljata skupaj v istem letu na isti razmejeni parceli, se posledično proizvedena dodatna biomasa vrednoti glede na isti osnovni scenarij dinamičnega donosa. Dodatna biomasa se lahko v okviru istega certifikata certificira kot biomasa z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč.
11. Kadar se dva ali več ukrepov v zvezi z dodatnostjo uporabljata v različnih obdobjih na isti razmejeni parceli, lahko gospodarski subjekt izbere katero koli od naslednjih možnosti:
 - (a) posodobitev osnovnega scenarija dinamičnega donosa in preskusa dodatnosti za oblikovanje novega osnovnega scenarija, ki velja naslednjih 10 let;
 - (b) ohranitev prvotnega desetletnega obdobja veljavnosti za osnovni scenarij dinamičnega donosa in preskusa dodatnosti po začetnem certifikacijskem letu.

Člen 25

Posebne zahteve za dokazovanje dodatnosti

1. Za namene certificiranja pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv ali biomasnih goriv kot goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč prostovoljni sistemi in organi za certificiranje, ki delujejo v njihovem imenu, preverijo, ali so gospodarski subjekti uporabljali ukrepe za dejansko povečanje produktivnosti, ki je večje od

povečanj, ki bi jih dosegli v običajnem scenariju. Kadar se taki ukrepi uporabljajo na opuščeni ali močno degradirani zemljiščih ali jih uporabljajo lastniki malih kmetijskih gospodarstev, se pri reviziji osnovnega scenarija preveri, ali gospodarski subjekti izpolnjujejo ustrezne zahteve Delegirane uredbe (EU) 2019/807. V vseh drugih primerih se dokaz o dodatnosti zagotovi z izvedbo ocenjevanja analize finančne privlačnosti ali nefinančnih ovir.

2. Za izpolnjevanje zahtev iz člena 5(1), točka (a), Delegirane uredbe (EU) 2019/807 glede ukrepov v zvezi z dodatnostjo predlagane naložbe bodisi prestanejo preizkus finančne privlačnosti ali preskus nefinančnih ovir v skladu s Prilogo VIII.

3. Ukrepi se za namene certificiranja goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč upoštevajo le, kadar je preizkus njihove finančne privlačnosti bodisi negativen, tj. negativna neto sedanja vrednost naložbe brez vključitve tržne premije, bodisi dokažejo prisotnost nefinančnih ovir, ki jih je mogoče odpraviti le, ker se lahko pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, proizvedena iz dodatne surovine, upoštevajo pri izračunu ciljev glede energije iz obnovljivih virov iz Direktive (EU) 2018/2001.

Člen 26

Proizvodnja na neizkoriščenih, opuščeni ali močno degradirani zemljiščih

1. Za namene izpolnjevanja zahtev za proizvodnjo na neizkoriščenih ali opuščeni zemljiščih, kot so opredeljena v členu 2, točki (2) in (3), Delegirane uredbe (EU) 2019/807, gospodarski subjekti predložijo dokazilo o tem, da se razmejena območja vsaj pet zaporednih let pred začetkom gojenja surovin, uporabljenih za proizvodnjo pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv, niso uporabljala niti za gojenje poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, niti drugih energijskih poljščin niti kakršnih koli večjih količin krmnih rastlin za pašno živino.

2. Da se zemljišče šteje za opuščeno zemljišče, gospodarski subjekt predloži dodatna dokazila o tem, da so se nekoč, pred petimi zaporednimi leti iz odstavka 1, na razmejenem območju gojile poljščine, ki se uporabljajo za živila ali krmo. Z navedenimi dokazili se dokazuje tudi, da se je proizvodnja ustavila iz biofizikalnih ali socialno-ekonomskih razlogov.

Biofizikalne spremembe, ki negativno vplivajo na gojenje poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, lahko med drugim vključujejo naslednje dogodke:

- (a) večjo pogostost skrajnih vremenskih dogodkov, kot so suše, nevihte ali poplave;
- (b) spremembe sezonskih temperaturnih vzorcev, ki vplivajo na fenologijo rastlinskih vrst;
- (c) večje število škodljivih organizmov in bolezni;
- (d) škoda na namakalnih sistemih;
- (e) škoda, povzročena tlom, kot so hudo zaslanjevanje, izčrpanost organske snovi in erozija, zaradi česar so „močno degradirana“.

3. Socialno-ekonomski dejavniki, ki negativno vplivajo na gospodarsko uspešnost proizvodnje in vodijo v opustitev zemljišč, lahko med drugim vključujejo naslednje dogodke:

- (a) spremembe tržnih cen: (na primer višji stroški vnosov ali stroški dela ali oboje ali pa znižanje cene, iztržene za končne pridelke);
- (b) delovna sila ni več na voljo (na primer zaradi migracij);
- (c) nedelovanje dobavne verige (na primer zaradi zaprtja lokalnega trga ali ukinitve prometne povezave);
- (d) spori glede lastništva (na primer v okviru zapuščine);
- (e) politična nestabilnost (na primer zablembo ali nacionalizacija zemljišč).

4. Vlogo za certificiranje surovine kot surovine, proizvedene na močno degradiranem zemljišču, kot je opredeljeno v delu C, točka (9), Priloge V k Direktivi (EU) 2018/2001, spremljajo naslednji rezultati preskusa tal, kot je ustrezno:

- (a) v primeru zaslanjevanja rezultati preskusa električne prevodnosti tal z uporabo metode nasičene paste, ki ga opravi usposobljen agronom;

- (b) v primeru majhne vsebnosti organske snovi v tleh rezultati ustreznega števila vzorcev tal z razmejene parcele, ki jo določi usposobljen agronom z uporabo metode suhega sežiga;
- (c) v primeru močne erozije je bilo po ugotovitvah usposobljenega agronoma najmanj 25 % razmejene parcele erodirane, kar potrjujejo fotografije.

5. Kadar se razmejeno območje šteje za neizkoriščeno zemljišče, mora prestati preskus dodatnosti, kot je določeno v točki (4) Priloge VIII, da se upošteva pri certificiranju goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč. Za razmejena območja, ki se štejejo za opuščena ali močno degradirana zemljišča, se ne zahteva, da prestanejo preskus dodatnosti, da se upoštevajo pri certificiranju goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč. V primeru proizvodnje na neizkoriščenih, opuščenih ali degradiranih zemljiščih je scenarij dinamičnega donosa enak nič ob neupoštevanju linije trenda.

Člen 27

Določanje dodatne biomase za ukrepe povečanja donosa

1. „Dodatna biomasa“, ki se lahko upošteva pri certificiranju goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč, je dodatna količina surovine, proizvedene na jasno razmejenem območju, v primerjavi s scenarijem dinamičnega donosa, kot neposredni rezultat uporabe ukrepa v zvezi z dodatnostjo.
2. Scenarij dinamičnega donosa se določi z določitvijo izhodiščne točke, ki temelji na preteklem donosu razmejene parcele, in linije trenda na podlagi globalnih trendov donosa za surovino, ki se določi po načelih iz Priloge VIII.
3. Dejanski donos za razmejeno parcelo po izvedbi ukrepa v zvezi z dodatnostjo se primerja z osnovnim scenarijem iz odstavka 2. Razlika med scenarijem dejanskega donosa in scenarijem dinamičnega donosa je dodatna surovina, ki se lahko uveljavlja kot surovina z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 28

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporabljati se začne 18 mesecev po začetku veljavnosti.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 14. junija 2022

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN

PRILOGA I

PODATKI, KI JIH JE TREBA POSREDOVATI PO VSEJ DOBAVNI VERIGI IN TRANSAKCIJSKI PODATKI

1. Podatki, ki jih je treba posredovati po vsej dobavni verigi in transakcijski podatki
 - (a) ime prostovoljnega ali nacionalnega sistema;
 - (b) številka dokazila o trajnostnosti;
 - (c) trajnostne značilnosti in značilnosti glede prihrankov emisij TGP, vključno:
 - (i) z izjavo o tem, ali je surovina ali gorivo skladno z merili iz člena 29(2) do (7) Direktive (EU) 2018/2001;
 - (ii) s podatki o emisijah TGP v skladu z metodologijo iz prilog V in VI k Direktivi (EU) 2018/2001 ali Delegirane uredbe (EU) 2019/807;
 - (iii) z opisom, kdaj je obrat začel obratovati (le za goriva);
 - (d) z imenom surovine ali imenom surovine, iz katere se proizvaja gorivo;
 - (e) s številko dovoljenja za odpadke ali živalske stranske proizvode (če je ustrezno);
 - (f) z vrsto goriva (le za goriva);
 - (g) z državo izvora surovine;
 - (h) z državo proizvodnje goriva;
 - (i) z izjavo o tem, ali je surovina ali gorivo skladno z merili, določenimi za pogonska goriva z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč;
 - (j) z informacijami o tem, ali je bila podpora zagotovljena za proizvodnjo navedene pošiljke, in če je tako, o vrsti programa podpore.
2. Podatki o transakciji
 - (a) ime in naslov podjetja dobavitelja;
 - (b) ime in naslov podjetja kupca;
 - (c) datum (fizičnega) nakladanja;
 - (d) kraj (fizičnega) nakladanja ali logističnega obrata ali vstopne točke v infrastrukturo za distribucijo;
 - (e) kraj (fizičnega) nakladanja ali logističnega obrata ali izstopne točke iz infrastrukture za distribucijo;
 - (f) količina: pri gorivih mora biti vključena tudi količina energije. Za izračun količine energije je treba uporabiti pretvorbene faktorje iz Priloge III k Direktivi (EU) 2018/2001.

PRILOGA II

MINIMALNA VSEBINA REVIZIJSKIH POROČIL, POVZETKA REVIZIJSKIH POROČIL ALI CERTIFIKATOV

A. Minimalna vsebina revizijskega poročila

1. V zvezi z gospodarskim subjektom:

- (a) kontaktni podatki glavnega certificiranega subjekta (ime in naslov podjetja, podrobnosti imenovane kontaktne točke);
- (b) obseg certificiranja;
- (c) koordinate zemljepisne dolžine in širine (za kmetije in nasade, ki so certificirani kot posamezni subjekti);
- (d) območje certificiranja (za prve točke zbiranja ali posamično certificirane kmetije in nasade);
- (e) ocenjena količina trajnostnega materiala, ki bi se lahko pridobival letno (za kmetijske in gozdarske dobavne verige);
- (f) ocenjena količina trajnostnega materiala, ki bi se lahko zbiral letno (za zbirna mesta odpadkov in ostankov);
- (g) seznam mest, ki spadajo na področje uporabe certificiranja (ime in naslov);
- (h) vhodni/izhodni materiali, s katerimi certificirana mesta (fizično) ravna – razvrstitve morajo biti skladne z zahtevami iz Priloge IX k Direktivi (EU) 2018/2001;
- (i) ocenjena količina trajnostnega vhodnega materiala, ki se letno uporablja (le proizvajalci končnega proizvoda);
- (j) ocenjena količina trajnostnega končnega proizvoda, ki bi se lahko letno proizvajal (le proizvajalci končnega proizvoda).

2. V zvezi z organom za certificiranje:

- (a) kontaktni podatki (ime in naslov) ter logotip;
- (b) sestava revizijske skupine;
- (c) akreditacijski organ ter obseg in datum akreditacije.

3. V zvezi s postopkom revizije:

- (a) datum revizije;
- (b) načrt in trajanje revizije (razčlenjeno glede na trajanje na kraju samem in na daljavo – kjer je ustrezno);
- (c) revidirani/certificirani standardi sistema (vključno s številko različice);
- (d) revidirana mesta;
- (e) revizijska metoda (podlaga ocene tveganja in vzorčenja, posvetovanje z deležniki);
- (f) certificiranje drugih prostovoljnih sistemov ali standardov;
- (g) vrsta podatkov o TGP (privzete vrednosti, vrednosti ravni 2 nomenklature statističnih teritorialnih enot ali dejanske vrednosti –, vključno z informacijami o uporabi dejavnikov prihrankov emisij TGP)

4. V zvezi z rezultati revizije:

- (a) kraj in datum izdaje;
- (b) seznam ugotovljenih neskladnosti.

B. Minimalna vsebina povzetka revizijskega poročila ali certifikata

1. V zvezi z gospodarskim subjektom:
 - (a) kontaktni podatki glavnega certificiranega subjekta (ime in naslov podjetja, podrobnosti imenovane kontaktne točke);
 - (b) obseg certificiranja;
 - (c) koordinate zemljepisne dolžine in širine (za kmetije in nasade, ki so certificirani kot posamezni subjekti);
 - (d) neobvezno za prve točke zbiranja, mesta izvora, trgovce s skladišči: seznam mest, ki spadajo na področje uporabe certificiranja (ime in naslov);
 - (e) vhodni/izhodni materiali, s katerimi certificirana mesta (fizično) ravna – razvrstitve morajo biti skladne z zahtevami iz Priloge IX k Direktivi (EU) 2018/2001 (za trgovce s skladišči/brez skladišč, vrsta materiala, s katerim se trguje).
 2. V zvezi z organom za certificiranje: kontaktni podatki (ime in naslov) ter logotip.
 3. V zvezi s postopkom revizije:
 - (a) datum revizije;
 - (b) revidirani/certificirani standardi sistema (vključno s številko različice);
 - (c) revidirana mesta;
 - (d) vrsta podatkov o TGP (privzete vrednosti, vrednosti ravni 2 nomenklature statističnih teritorialnih enot ali dejanske vrednosti –, vključno z informacijami o uporabi dejavnikov prihrankov emisij TGP)
 4. V zvezi z rezultati revizije:
 - (a) (edinstvena) številka ali koda certifikata;
 - (b) kraj in datum izdaje;
 - (c) seznam ugotovljenih neskladnosti;
 - (d) datuma veljavnosti certifikata od/do (in datum certificiranja, če je ustrezno);
 - (e) žig in/ali podpis izdajatelja.
-

PRILOGA III

SEZNAM INFORMACIJ, O KATERIH MORAJO PROSTOVOLJNI SISTEMI KOMISIJI POROČATI V SVOJIH LETNIH POROČILIH O DEJAVNOSTIH

Prostovoljni sistemi morajo Komisiji v svojih letnih poročilih o dejavnostih poročati o naslednjih informacijah:

- (a) pravilih o neodvisnosti, metodi in pogostosti revizij, kot jih odobri Komisija po akreditaciji prostovoljnega sistema, ter vseh morebitnih njihovih spremembah skozi čas, da se upoštevajo navodilo Komisije, spremenjeni regulativni okvir, ugotovitve notranjega spremljanja revizijskega postopka organov za certificiranje in razvijajoče se najboljše prakse industrije;
- (b) pravilih in postopkih za ugotavljanje in reševanje neskladnosti gospodarskih subjektov in članov sistema;
- (c) dokazilu o izpolnjevanju pravnih zahtev glede preglednosti in objavi informacij v skladu s členom 6;
- (d) udeležbi deležnikov, zlasti pri posvetovanjih z domorodnimi in lokalnimi skupnostmi pred odločanjem, med pripravo in pregledom sistema in revizijami ter odziv na njihove prispevke;
- (e) pregledu dejavnosti, ki jih izvaja prostovoljni sistem v sodelovanju z organi za certificiranje za izboljšanje splošnega certifikacijskega postopka ter kvalifikacij in neodvisnosti revizorjev in ustreznih organov sistema;
- (f) tržnih posodobitvah sistema, količini vseh certificiranih surovin, pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv, biomasnih goriv, recikliranih ogljičnih goriv in obnovljivih goriv nebiološkega izvora, po državi izvora in vrsti ter številu udeležencev;
- (g) pregledu učinkovitosti sistema izvajanja, ki ga vzpostavi upravljavski organ prostovoljnega sistema za namene sledljivosti dokazila o skladnosti s trajnostnimi merili, ki ga sistem da svojemu članu oziroma svojim članom. To vključuje zlasti način, na katerega sistem uspešno preprečuje goljufive dejavnosti z zagotavljanjem pravočasnega odkrivanja, obravnavanja in spremljanja domnevne goljufije in drugih nepravilnosti ter, kjer je ustrezno, število primerov odkrite goljufije ali nepravilnosti;
- (h) merilih za priznavanje organov za certificiranje;
- (i) pravilih o načinu izvajanja sistema notranjega spremljanja in rezultatih njegovega rednega pregleda, konkretno o načinu izvajanja nadzora nad delom organov za certificiranje in njihovih revizorjev, pa tudi o načinu izvajanja sistema obravnavanja pritožb zoper gospodarske subjekte in organe za certificiranje;
- (j) možnostih za lažje ali boljše razširjanje najboljše prakse;
- (k) prostovoljni sistemi, ki certificirajo gozdno biomaso, morajo vključiti informacije o načinu izvajanja ocene tveganja, ki jo zahteva člen 29(6) in (7) Direktive (EU) 2018/2011.

PRILOGA IV

**NEIZČRPEN SEZNAM ODPADKOV IN OSTANKOV, TRENUTNO ZAJETIH V PRILOGI IX
K DIREKTIVI (EU) 2018/2001**

Za snovi, navedene v tej prilogi, se šteje, da spadajo v kategorijo surovine iz Priloge IX k Direktivi (EU) 2018/2001, ne da bi bile izrecno navedene. Seznam ni izčrpen in dopolnjuje obstoječi seznam materialov v Prilogi IX k Direktivi (EU) 2018/2001.

Kategorija v Prilogi IX k Direktivi (EU) 2018/2001	Podkategorija surovine/primeri
Priloga IX, del A, točka (d)	Odpadne pijače
Priloga IX, del A, točka (d)	Ostanki in odpadki sadja/zelenjave (le peclji, listi, stebila in lupine)
Priloga IX, del A, točka (d)	Lupine fižola, serozna opna in prah: kakav, kava
Priloga IX, del A, točka (p)	Lupine/pleve in luske ter derivati: sojine luščine
Priloga IX, del A, točka (d)	Ostanki in odpadki iz proizvodnje vročih pijač: rabljena kavna usedlina, rabljeni čajni listi
Priloga IX, del A, točka (d)	Usedline odpadnega mleka
Priloga IX, del A, točka (d)	Olje iz zavržene hrane: olje, pridobljeno iz odpadne hrane iz industrije
Priloga IX, del A, točka (d)	Neužitni ostanki žitaric in odpadki iz mletja in obdelave žita: pšenica, koruza, ječmen, riž
Priloga IX, del A, točka (d)	Ostanki in odpadki, nastali pri ekstrakciji oljčnega olja: olivne koščice
Priloga IX, del A, točka (p)	Kmetijski odpadki, nastali pri spravilu pridelka
Priloga IX, del A, točka (p)	Palmovo listje, palmovo deblo
Priloga IX, del A, točka (q)	Poškodovana drevesa
Priloga IX, del A, točka (p)	Neuporabljena krma s prahe
Priloga IX, del B, točka (b)	Odpadno ribje olje, ki je po Uredbi (ES) št. 1069/2009 razvrščeno kot kategoriji 1 in 2.
Priloga IX, del A, točka (d)	Drugi klavnični odpadki (živalski ostanki (nemastni) kategorija 1)
Priloga IX, del A, točka (d)	Industrijske odpadne vode in derivati
Priloga IX, del A, točka (g)	Olje iz palmove gošče
Priloga IX, del A, točka (d)	Usedline, nastale pri industrijskem shranjevanju
Priloga IX, del A, točka (d)	Biogeni delež izrabljenih pnevmatik
Priloga IX, del A, točka (q)	Recikliran/odpadni les
Priloga IX, del A, točka (d)	Humini
Priloga IX, del A, točka (d)	Rabljena belilna zemlja

PRILOGA V

METODOLOGIJA ZA DOLOČITEV PRIHRANKOV IZ AKUMULACIJE OGLJIKA V TLEH ZARADI IZBOLJŠANEGA KMETIJSKEGA UPRAVLJANJA

Gospodarski subjekti, ki želijo navesti prihranke emisij iz akumulacije ogljika v tleh zaradi izboljšanega kmetijskega upravljanja (e_{sca}) v smislu g CO₂ekv/MJ, bi morali za izračun svojih dejanskih vrednosti uporabiti naslednjo formulo:

$$e_{sca} = (CS_A - CS_R) \times 3.664 \times 10^6 \times \frac{1}{n} \times \frac{1}{P} - e_f$$

pri čemer:

CS_R	je masa zaloge ogljika v tleh na enoto površine, povezana z referenčno prakso gospodarjenja s poljščinami v Mg C na hektar;
CS_A	je masa ocenjene zaloge ogljika v tleh na enoto površine, povezana z dejanskimi praksami gospodarjenja s poljščinami po najmanj 10 letih uporabe v Mg C na hektar;
3.664	je kvocient, dobljen z delitvijo molekulske mase CO ₂ (44,010 g/mol) z molekulsko maso ogljika (12,011 g/mol), v g CO ₂ ekv/g C;
n	je obdobje (v letih) gojenja zadevne poljščine;
P	je produktivnost pridelka (merjena kot MJ energije pogonskega biogoriva ali drugega tekočega goriva na hektar na leto);
e_f	emisije, nastale pri povečani uporabi gnojil ali herbicida.

Izboljšane prakse kmetijskega gospodarjenja, sprejete za namene doseganja prihrankov emisij zaradi akumulacije ogljika v tleh, vključujejo prehod na zmanjšano obdelavo tal ali na način brez predhodne obdelave tal, boljše kolobarjenje, uporabo pokrovnih poljščin, vključno z ravnanjem z ostanki kmetijskih pridelkov, uporabo organskih izboljševalcev tal (npr. kompost, digestat, fermentacija gnoja, bioogljje itd.).

Izračun dejanskih vrednosti CS_R in CS_A temelji na merjenju zalog ogljika v tleh. Merjenje CS_R se izvaja na ravni kmetije pred spremembo prakse gospodarjenja, da bi se določil osnovni scenarij, nato se v rednih presledkih najpozneje vsakih pet let meri CS_A .

Celotno območje, za katero se izračunajo zaloge ogljika v tleh, ima podobno vrsto podnebja in tal, pa tudi podobne pretekle prakse gospodarjenja v smislu predhodne obdelave tal in vnosa ogljika v tla. Če se izboljšane prakse gospodarjenja uporabljajo le za del kmetije, se prihranki emisij TGP lahko navedejo le za območje, ki ga zajemajo. Če se različne izboljšane prakse gospodarjenja uporabljajo za eno samo kmetijo, se navedba prihrankov emisij TGP izračuna in navede posamično za vsako prakso e_{sca} .

Za zagotovitev zmanjšanja letnih nihanj izmerjenih zalog ogljika v tleh in za zmanjšanje s tem povezanih napak se lahko polja, ki imajo enake značilnosti tal in podnebja, podobne pretekle prakse gospodarjenja v smislu predhodne obdelave tal in vnosa ogljika v tla ter za katera se bodo uporabljale enake izboljšane prakse gospodarjenja, združijo, vključno s polji, ki pripadajo različnim kmetom.

Po prvem merjenju scenarija se lahko povečanje vsebnosti ogljika v tleh ocenjuje na podlagi reprezentativnih poskusov ali vzorcev tal, preden se opravi drugo merjenje povečanja zaloge ogljika. Od drugega merjenja naprej so meritve končna podlaga za ugotavljanje dejanske vrednosti povečanja zaloge ogljika v tleh.

Po drugem merjenju pa se lahko modeliranje, ki gospodarskim subjektom omogoča, da ocenijo letno povečanje zalog ogljika v tleh, dovoli do naslednjega merjenja, če so se uporabljeni modeli umerjali na podlagi dejanskih izmerjenih vrednosti. Gospodarski subjekti so dolžni uporabljati le modele, ki so jih potrdili prostovoljni sistemi. Prostovoljni sistemi so gospodarske subjekte in organe za certificiranje, v imenu katerih izvajajo revizije, dolžni obvestiti o modelih, ki so jih potrdili za tako uporabo.

Za simulacijo dinamike ogljika v tleh se pri uporabljenih modelih upoštevajo različne pretekle prakse upravljanja tal, podnebja in gospodarjenja s polji. Prostovoljni sistemi so dolžni pripraviti podrobno poročilo, ki predstavlja potrjeno uporabljeno metodo modeliranja in predpostavke, na katerih temelji. Povezane končne dejanske vrednosti, ki so določene na podlagi rezultatov merjenja tal, se uporabljajo za prilagoditev letnih navedb prihrankov emisij zaradi akumulacije ogljika v tleh zaradi izboljšane kmetijstva (e_{sca}) na podlagi modeliranja.

Za navedbo prihrankov emisij zaradi akumulacije ogljika v tleh zaradi izboljšane kmetijstva (e_{sca}) merjenja zalog ogljika v tleh izvajajo certificirani laboratoriji, vzorci pa se za namene revizije hranijo najmanj pet let.

Za upoštevanje prihrankov emisij TGP prostovoljni sistemi zahtevajo dolgoročno zavezo kmeta ali gospodarskega subjekta, da bo izboljšano prakso gospodarjenja uporabljal še najmanj 10 let. Taka zaveza se lahko izvaja kot zaveza, ki se obnavlja vsakih pet let.

Neizpolnjevanje tega merila povzroči, da se vse vrednosti e_{sca} za trenutno leto za kmeta ali gospodarski subjekt prištejejo kot emisije k celotnim doseženim emisijam TGP energijske poljščine, namesto da bi se odšteje kot prihranki emisij TGP, in prepoved vključitve vrednosti e_{sca} v izračune TGP za pet let ne glede na uporabljen sistem certificiranja. Če je zavezo podpisal gospodarski subjekt v imenu več kmetov in eden od teh kmetov predčasno izstopi, veljajo zgoraj navedene kazni le za zadevnega kmeta in ne za vse zaveze gospodarskih subjektov. Prostovoljni sistem, ki je izdal certifikat, je dolžan izvršiti kazni in o tem ustrezno obvestiti vse druge prostovoljne sisteme, to informacijo pa tudi objaviti na svojem spletnem mestu in jo vključiti v letna poročila o dejavnostih, ki se pošljejo Komisiji.

Poleg tega se zahteva, da se izboljšana praksa gospodarjenja neprekinjeno uporablja najmanj tri leta, preden se lahko uporabi navedba.

Največja možna skupna vrednost letne navedbe prihrankov emisij zaradi akumulacije ogljika v tleh zaradi izboljšane kmetijstva (e_{sca}) se omeji na 45 g CO₂ekv/MJ pogonskega biogoriva ali drugega tekočega biogoriva za celotno obdobje uporabe praks e_{sca} , če se bioogljje kot izboljševalec tal uporablja samo ali skupaj z drugimi upoštevniimi praksami e_{sca} . V vseh drugih primerih znaša zgoraj navedena zgornja vrednost 25 g CO₂ekv/MJ pogonskega biogoriva ali drugega tekočega biogoriva za celotno obdobje uporabe praks e_{sca} .

Primarni proizvajalci ali gospodarski subjekti, ki se že ukvarjajo s praksami e_{sca} in so zadevne navedbe e_{sca} uporabljali pred začetkom veljavnosti te izvedbene uredbe, lahko uporabijo zgornjo vrednost, ki znaša 45 g CO₂ekv/MJ pogonskega biogoriva ali drugega tekočega biogoriva v prehodnem obdobju do prvega merjenja povečanja zaloge ogljika v petem letu. V takem primeru bo postalo izmerjeno povečanje zaloge ogljika v petem letu zgornja vrednost letnih navedb, uporabljenih v naslednjih petih letih. Če prvo merjenje povečanje zaloge ogljika v petem letu pokaže večje skupno letno povečanje zaloge ogljika v primerjavi z uporabljenimi letnimi navedbami, lahko primarni proizvajalci ali gospodarski subjekti v naslednjih letih navedejo letno razliko za nadomestitev manjših povečanj zalog ogljika. Če pa prvo merjenje povečanje zaloge ogljika v petem letu pokaže manjše skupno letno povečanje zaloge ogljika v primerjavi z uporabljenimi letnimi navedbami, morajo kmetje ali gospodarski subjekti v naslednjih letih letno razliko ustrezno odšteti od svojih navedb.

Če se je uporaba upoštevanih izboljšanih kmetijskih praks (e_{sca}) začela v preteklosti, vendar zahtevki e_{sca} prej niso bili podani, se lahko letni zahtevki e_{sca} podajo retroaktivno, vendar ne za več kot tri leta pred trenutkom certificiranja e_{sca} . Gospodarski subjekt je dolžan predložiti ustrezno dokazilo o začetku uporabe izboljšanih kmetijskih praks. V takem primeru lahko ocena CS_R vrednosti temelji na primerjalnem merjenju sosednjega ali drugega polja s podobnimi podnebnimi pogoji ali talnimi razmerami, pa tudi podobnimi preteklimi praksami gospodarjenja s polji. Če ni razpoložljivih podatkov o takem polju, lahko ocenjena vrednost CS_R temelji na modeliranju. V takem primeru se prvo merjenje izvede takoj v trenutku zaveze. Naslednje merjenje povečanja zaloge ogljika bo moralo biti izvedeno pet let pozneje.

Upoštevajo se povečane emisije zaradi povečane uporabe gnojil ali herbicida zaradi uporabe izboljšanih kmetijskih praks. Za ta namen se predloži ustrezno dokazilo o pretekli uporabi gnojil ali herbicida, ki se šteje za povprečje treh let pred uporabo novih kmetijskih praks. V izračunih se lahko upošteva prispevek poljščin za vezavo dušika, uporabljenih za zmanjšanje potrebe po dodatnih gnojilih.

Za vzorčenje se uporabijo naslednja pravila:

1. metoda reprezentativnega vzorčenja:

- (a) vzorčenje se izvede za vsako parcelo ali polje;
- (b) vzame se najmanj en zajemni vzorec iz 15 dobro porazdeljenih podvorcev na vsakih pet hektarjev ali na polje, kar je manjše (ob upoštevanju različne vsebnosti ogljika na parceli);
- (c) manjša polja z enakimi podnebnimi pogoji, vrsto tal, referenčno kmetijsko prakso in prakso e_{sca} se lahko združijo;
- (d) vzorčenje je treba izvesti bodisi spomladi pred obdelovanjem zemlje in gnojenjem bodisi jeseni najmanj dva meseca po spravilu pridelka;
- (e) neposredna merjenja sprememb zalog ogljika v tleh se izvedejo za prvih 30 cm tal;
- (f) točke začetnega vzorčenja za merjenje scenarija zalog ogljika v tleh se uporabijo v enakih terenskih razmerah (zlasti vlažnost tal);
- (g) zapisnik o vzorčenju je dobro dokumentiran.

2. Merjenje vsebnosti ogljika v tleh:

- (a) vzorci tal se posušijo, presejejo in po potrebi zmeljejo;
- (b) če se uporablja metoda sežiga, se anorganski ogljik izloči.

3. Določitev suhe nasipne gostote:

- (a) upoštevajo se spremembe nasipne gostote skozi čas;
- (b) nasipna gostota bi se morala izmeriti z uporabo metode z zabijanjem, tj. mehanskim zabijanjem cilindra v zemljo, kar precej zmanjša morebitne napake, povezane z merjenjem nasipne gostote;
- (c) če metoda z zabijanjem ni mogoča, zlasti pri peščenih tleh, se namesto nje uporabi zanesljiva metoda;
- (d) vzorce bi morali biti pred tehtanjem posušeni v peči.

Uporabo zgoraj navedene metodologije v zvezi z e_{sca} in izračun dejanskih vrednosti emisij TGP ustrezno preverijo organi za certificiranje ter dokumentirajo v revizijskih poročilih. Prostovoljni sistemi so dolžni izdati podrobno navodilo o uporabi te metodologije, vključno z navodilom o svojih potrjenih modelih tal, gospodarskim subjektom in organom za certificiranje, pa tudi v podporo njihovih revizorjem pri njihovih nalogah preverjanja. Prostovoljni sistemi so podrobne statistične informacije in kvalitativne povratne informacije o izvajanju metodologije e_{sca} dolžni vključiti tudi v svoja letna poročila o dejavnostih, ki se predložijo Komisiji.

Komisija ustrezno spremlja izvajanje metodologije e_{sca} v okviru svojega spremljanja dejavnosti prostovoljnih sistemov, ki med drugim zajemajo:

- izvajanje projekta, ki bi moralo med drugim omogočati vrednotenje povezave rezultatov modeliranja glede na meritve na terenu;
- primerjavo zahtevkov in rezultatov glede na ocene zasičenosti tal z organskim ogljikom, da bi se pridobila merila in priporočila ter morebitne zahteve za dolgoročno ohranjanje danega ravnovesja za zagotovitev dolgoročnih rezultatov;
- pridobitev priporočil in zahtev za ustrezen model izbire in umerjanja, pa tudi za zanesljive kazalnike za modeliranje rezultatov.

Komisija lahko spremeni metodološki pristop, opisan v tej prilogi, pa tudi zgornje vrednosti, ki se uporabljajo za letne zahteve za akumulacijo zaloge ogljika na podlagi rezultatov tega spremljanja, ali da bi ga uskladila z razvijajočim se znanjem ali novo zakonodajo na tem področju v prihodnosti (tj. pobuda EU za sekvenciacijo ogljika v kmetijske površine).

PRILOGA VI

**NEIZČRPNA SEZNAMA PRIMEROV OSNOVNIH PRAKS UPRAVLJANJA IN SPREMLJANJA ZA
SPodbujanJE IN SPREMLJANJE SEKVESTRACIJE OGLJIKA V TLEH IN KAKOVOSTI TAL**

Preglednica 1

Primeri osnovnih praks upravljanja tal za spodbujanje sekvestracije ogljika v tleh (ker ni ostankov) in kakovosti tal

Zahteva	Parameter kakovosti tal
Vsaj trikratno kolobarjenje, vključno s stročnicami ali zelenim gnojilom v pridelovalnem sistemu, ob upoštevanju agronomskih zahtev glede zaporedja rastlin za posamezne poljščine in podnebne pogoje. Pokrovnna poljščina več vrst med kmetijskimi rastlinami za trg se šteje za eno.	Spodbujanje rodovitnosti tal, ogljika v tleh, omejevanja erozije tal, biotske raznovrstnosti tal in obvladovanja patogenov
Setev pokrovnih poljščin/dosevkov/vmesnih poljščin z uporabo lokalno ustrezne mešanice vrst z vsaj eno stročnico. S praksami pridelovanja kmetijskih rastlin bi bilo treba zagotoviti minimalno talno odejo za preprečevanje golih tal v obdobjih, ki so najbolj občutljiva.	Spodbujanje rodovitnosti tal, zadrževanja ogljika v tleh, preprečevanje erozije tal, spodbujanje biotske raznovrstnosti tal
Preprečevanje zbivanja tal (načrtovati bi bilo treba pogostost in časovni razpored dejavnosti na polju, da bi se preprečil promet na vlažnih tleh; dejavnosti predhodne obdelave vlažnih tal bi bilo treba preprečiti ali zelo zmanjšati; uporabi se lahko načrtovanje nadzorovanega prometa).	Ohranjanje strukture tal, preprečevanje erozije tal, ohranjanje biotske raznovrstnosti tal
Nobenega požiganja ornih strnišč, razen če je organ odobril izvzetje zaradi zdravstvenega varstva rastlin.	Zadrževanje ogljika v tleh, učinkovita raba virov
Na kislih tleh, na katera se nanašajo sredstva za apnjenje in kakovost katerih se poslabšuje ter na katerih zakisljevanje vpliva na produktivnost pridelka.	Izboljšana struktura tal, biotska raznovrstnost tal, ogljik v tleh
Zmanjšati predhodno obdelavo tal/brez predhodne obdelave tal – nadzor erozije – dodajanje organskih dodatkov (bioogljje, kompost, gnoj, ostanki poljščin) – uporaba pokrovnih poljščin, ponovna vzpostavitev mokrišč. Obnova vegetacije: saditev (sprememba vrste, zaščita s slamnatim mulčem) – krajinske značilnosti – kmetijsko-gozdarski.	povečanje ravni organskega ogljika v tleh

Preglednica 1

Primeri praks spremljanja kakovosti tal in učinkov blažitve vplivov emisij ogljika

Pristop spremljanja	Metoda preverjanja/dokazovanja
Ocena tveganja	Določitev območij z visokim tveganjem poslabšanja kakovosti tal pomaga pri preprečevanju teh tveganj in osredotočanju na območja z največjim učinkom.
Analiza organskih snovi v tleh	Stalno vzorčenje organske snovi v tleh izboljšuje spremljanje, tako da se lahko ta snov ohrani ali izboljša.
Analiza organskega ogljika v tleh	Organski ogljik v tleh je za dober znak za širšo kakovost tal.
Vzorčenje indeksa izboljšanja tal	Pozitivna vrednost kaže, da bo sistem predvidoma imel v tleh več organskih snovi.
Ocena erozije tal	Zagotavlja, da je erozija pod sprejemljivo ravno, npr. t. i. t-ravnmi službe za raziskave v kmetijstvu pri ameriškem ministrstvu za kmetijstvo.
Načrt upravljanja hranil	Z načrtom, v katerem je navedena strategija hranil (usmerjena predvsem v N, P, K), in režimom uporabe gnojil se lahko prepreči neravnovesje hranil.
Redna analiza vrednosti pH tal	Spremljanje vrednosti pH pomaga pri ugotavljanju neravnovesij v vrednosti pH.

PRILOGA VII

METODOLOGIJA ZA DOLOČITEV EMISIJ ZARADI EKSTRAKCIJE ALI PRIDELAVE SUROVIN

V zvezi z izračunom emisij zaradi ekstrakcije ali pridelave surovin je v delu C, točka 5, Priloge V in v delu B, točka 5, Priloge VI k Direktivi (EU) 2018/2001 navedeno, da izračun vključuje vsoto vseh emisij pri samem postopku ekstrakcije ali pridelave; pri zbiranju, sušenju in skladiščenju surovin; iz odpadkov in iztekanj (uhajanj) ter pri proizvodnji kemikalij ali proizvodov, ki se uporabljajo pri ekstrakciji ali pridelavi.

Zajem CO₂ pri pridelavi surovin se ne upošteva. Namesto uporabe dejanskih vrednosti se lahko za emisije iz pridelave kmetijske biomase uporabijo ocene na podlagi regionalnih povprečnih vrednosti za emisije iz pridelave, vključenih v poročilih iz člena 31(4) Direktive (EU) 2018/2001, ali informacij o razčlenjenih privzetih vrednosti za emisije iz pridelave, zajetih v tej prilogi. Če v navedenih poročilih ni ustreznih informacij, se lahko povprečne vrednosti izračunajo na podlagi lokalnih kmetijskih praks, npr. podatkov o skupini kmetij, kot druga možnost namesto uporabe dejanskih vrednosti.

EMISIJE, NASTALE PRI SAMEM PROCESU EKSTRAKCIJE ALI PRIDELAVE

Emisije, nastale pri samem procesu ekstrakcije ali pridelave, vključujejo vse emisije, nastale pri (i) zagotavljanju goriv za uporabljene kmetijske stroje; (ii) proizvodnji semenskega materiala za gojenje poljščine; (iii) proizvodnji in uporabi gnojil in pesticidov; (iv) zakisljevanju gnojila in nanosu sredstva za apnjenje in (v) emisijah iz tal, nastalih pri gojenju poljščin.

1.1 Uporaba goriva (dizelsko olje, bencin, težko kurilno olje, pogonska biogoriva ali druga goriva) za kmetijske stroje

Emisije TGP, nastale pri gojenju poljščin (priprava polja, saditev, nanos gnojila in pesticida, spravilo pridelka, zbiranje), vključujejo vse emisije iz uporabe goriv (kot so dizelsko olje, bencin, težko kurilno olje, biogoriva ali druga goriva) v kmetijskih strojih. Količina uporabe goriva v kmetijskih strojih se ustrezno dokumentira. Ustrezne emisijske faktorje goriv je treba uporabljati v skladu s Prilogo IX. Kadar se uporabljajo biogoriva, je treba uporabiti privzete emisije TGP, določene v Direktivi (EU) 2018/2001.

1.2 Kemična gnojila in pesticidi

Emisije, nastale pri uporabi kemičnih gnojil in pesticidov⁽¹⁾ za pridelavo surovin, vključujejo vse ustrezne emisije, nastale pri proizvodnji kemičnih gnojil in pesticidov. Količina kemičnih gnojil in pesticidov, odvisna od poljščine, lokalnih pogojev in kmetijskih praks, se ustrezno dokumentira. Ustrezne emisijske faktorje, vključno z emisijami višje v verigi, je treba uporabiti za upoštevanje emisij, nastalih pri proizvodnji kemičnih gnojil in pesticidov v skladu s Prilogo IX. Če gospodarski subjekt pozna tovarno, ki proizvaja gnojilo, in če spada na področje uporabe sistema EU za trgovanje z emisijami (EU ETS), lahko gospodarski subjekt uporabi emisije, nastale pri proizvodnji, prijavljene v okviru EU ETS, pri čemer doda emisije višje v verigi za zemeljski plin itd. Vključi se tudi prevoz gnojil z uporabo emisij, nastalih pri načinih prevoza iz Priloge IX. Če gospodarski subjekt ne pozna tovarne, ki dobavlja gnojilo, uporabi standardne vrednosti, določene v Prilogi IX.

1.3 Semenski material

Izračun emisij iz pridelave, nastalih pri proizvodnji semenskega materiala za gojenje poljščin, temelji na dejanskih podatkih o uporabljenem semenskem materialu. Emisijski faktorji za proizvodnjo in dobavo semenskega materiala se lahko uporabijo za upoštevanje emisij, povezanih s proizvodnjo semen. Uporabiti je treba standardne vrednosti za emisijske faktorje iz Priloge IX. Za druga semena je treba uporabiti vrednosti iz literature v skladu z naslednjo hierarhijo:

- (a) različica 5 poročila JEC z naslovom „Od izvora do vozila“;
- (b) podatkovna zbirka ECOINVENT;
- (c) „uradni“ viri, kot so Medvladni panel za podnebne spremembe (IPPC), Mednarodna agencija za energijo ali vlade;
- (d) drugi pregledani viri podatkov, kot so podatkovna zbirka E3, podatkovna zbirka GEMIS;

⁽¹⁾ „Pesticidi“ pomenijo vsa fitofarmacevtska sredstva, vključno s herbicidi, insekticidi, fungicidi itd.

- (e) strokovno pregledane publikacije;
- (f) ustrezno dokumentirane lastne ocene.

1.4 Emisije, nastale pri zakisljevanju gnojila in nanosu sredstva za apnjenje

Emisije, nastale pri nevtralizaciji zakisljevanja gnojila in nanosu kmetijskega apna, vključujejo emisije CO₂, nastale pri nevtralizaciji kislosti zaradi dušikovih gnojil ali reakcij kmetijskega apna v tleh.

1.4.1 Emisije, nastale pri nevtralizaciji zakisljevanja gnojila

Emisije, nastale zaradi zakisljevanja, ki ga povzroči uporaba dušikovega gnojila na polju, se upoštevajo pri izračunu emisij na podlagi količine uporabljenega dušikovega gnojila. Za dušikova gnojila znašajo emisije, nastale pri nevtralizaciji dušikovih gnojil v tleh, 0,783 kg CO₂/kg N; za gnojila s sečnino znašajo emisije 0,806 kg CO₂/kg N.

1.4.2 Emisije iz tal, nastale pri apnjenju (kmetijsko apno)

Dejanska količina uporabljenega kmetijskega apna se ustrezno dokumentira. Emisije se izračunajo tako:

1. v kisljih tleh, pH katerih je manjši od 6,4, kmetijsko apno raztopijo kisline v tleh, kar tvori pretežno CO₂ in ne bikarbonat, pri čemer se skoraj ves CO₂ sprosti v kmetijsko apno (0,44 kg CO₂/kg CaCO₃ ekvivalenta kmetijskega apna).
2. Če je pH tal 6,4 ali več, se pri izračunu upošteva emisijski faktor, ki znaša $0,98/12,44 = 0,079$ kg CO₂/ (kg CaCO₃ ekvivalenta) uporabljenega kmetijskega apna, poleg emisij, nastalih pri nevtralizaciji zakisljevanja, ki ga povzroči gnojilo.
3. Emisije, nastale pri apnjenju, izračunane iz dejanske uporabe apna, izračunane v točkah 1 in 2 zgoraj, so lahko večje od emisij, nastalih pri nevtralizaciji gnojila, izračunanih v 1.4.1, če je zakisljevanje gnojila nevtraliziralo naneseno apno. V takem primeru se lahko emisije, nastale pri nevtralizaciji gnojila (v 1.4.1), odštejejo od izračunanih emisij, nastalih pri apnjenju, da bi se preprečilo dvojno štetje emisij.

Emisije, nastale zaradi zakisljevanja gnojila, lahko presegajo emisije, pripisane apnjenju. V takem primeru bi odštete očitno povzročile negativne neto emisije zaradi apnjenja, saj vse kislosti gnojila ne nevtralizira kmetijsko apno, temveč deloma tudi naravni karbonati. V tem primeru so neto emisije zaradi apnjenja enake nič, vendar pa se emisije zaradi zakisljevanja gnojila, ki vseeno nastanejo, ohranijo v skladu z oddelkom 1.4.1.

Če podatki o dejanski uporabi kmetijskega apna niso na voljo, se domneva uporaba kmetijskega apna, ki jo priporoča združenje za kmetijsko apno. To je funkcija vrste poljščine, izmerjenega pH tal, vrste tal in vrste materiala za apnjenje. Spremljajoče emisije CO₂ se izračunajo z uporabo točk 1 in 2 zgoraj navedenega postopka. Vendar pa se odštete, navedeno v točki 3, v tem primeru ne uporabi, saj priporočena uporaba kmetijskega apna ne vključuje kmetijskega apna, uporabljenega za nevtraliziranje gnojila, nanesenega v istem letu, zato ni možno dvojno štetje emisij zaradi nevtralizacije gnojila.

1.5 Emisije (dušikovega oksida/N₂O) iz tal, nastale pri gojenju poljščin

Pri izračunu emisij N₂O iz upravljanih tal se upošteva metodologija IPCC. Uporaba emisijskih faktorjev, razčlenjenih po posameznih poljščinah, za različne okoljske pogoje (ki ustrezajo stopnji 2 metodologije IPCC), se uporablja za izračun emisij N₂O, nastalih pri gojenju poljščin. Treba bi bilo upoštevati emisijske faktorje za različne okoljske pogoje, talne razmere in različne poljščine. Gospodarski subjekti bi za izračun teh emisijskih faktorjev lahko uporabili potrjene modele, če se pri modelih upoštevajo ti vidiki. V skladu s smernicami IPCC ⁽²⁾ se upoštevajo neposredne in posredne emisije N₂O. Uporabi se orodje GNOC, ki temelji na spodnjih formulah, ob upoštevanju dogovorov o poimenovanju v smernicah IPCC (2006):

$$N_2O_{total} - N = N_2O_{direct} - N + N_2O_{indirect} - N$$

⁽²⁾ IPCC (2006), zvezek 4, poglavje 11: Emisije N₂O iz upravljanih tal in emisije CO₂ iz nanosa apna in sečnine.

pri čemer je:

za mineralna tla: $N_2O_{Direct-N} = [(F_{SN} + F_{ON}) \cdot EF_{1ij}] + [F_{CR} \cdot E_{F1}]$

za organska tla: $N_2O_{Direct-N} = [(F_{SN} + F_{ON}) \cdot EF_1] + [F_{CR} \cdot E_{F1}] + [(F_{OS,CG,Temp} \cdot EF_{2CG,Temp}) + [F_{CROS,CG,Trop} \cdot E_{2CG,Trop}]$

za mineralna in organska tla: $N_2O_{Direct-N} = [(F_{SN} \cdot Frac_{GASF}) + (F_{ON} \cdot Erac_{GASM}) \cdot EF_4] + [(F_{SN} + F_{ON} + F_{CR}) \cdot Frac_{Leach-(H)} \cdot EF_5]$

1.5.1 Vnos N iz ostanka poljščin

Izračunati ga je treba za:

- (a) sladkorno peso, sladkorni trs v skladu z IPCC (2006), zvezek 4, poglavje 11, enačba 11.6, ne da bi se upoštevali podzemni ostanki ter z dodatkom vnosa N iz vinase in filtrne pogače v primeru sladkornega trsa;

$$F_{CR} = \text{Yield} \cdot \text{DRY} \cdot (1 - \text{Frac}_{\text{Burnt}} \cdot C_f) \cdot [R_{AG} \cdot N_{AG} \cdot (1 - \text{Frac}_{\text{Remove}})] + F_{VF}$$

- (b) nasade kokosovih in oljnih palm, pri katerih se uporablja fiksni vnos N na podlagi literature, kot je IPCC (2006), ki ne določa nobene privzete metode izračuna za standardne emisijske faktorje v skladu s Prilogo IX;

- (c) za vse druge poljščine v skladu z IPCC (2006), zvezek 4, poglavje 11, enačba 11.7a 11,11, 11,12, kot

$$F_{CR} = (1 - \text{Frac}_{\text{Burnt}} \cdot C_f) \cdot AG_{DM} \cdot N_{AG} \cdot (1 - \text{Frac}_{\text{Remove}}) + (AG_{DM} + \text{Yield} \cdot \text{DRY}) \cdot R_{BG-BIO} \cdot N_{BG}$$

pri čemer je:

$N_2O_{\text{total}} - N =$ neposredne in posredne letne emisije N_2O-N , proizvedene iz upravljanjih tal; $\text{kg } N_2O-N \text{ ha}^{-1} \text{ a}^{-1}$

$N_2O_{\text{direct}} - N =$ neposredne letne emisije N_2O-N , proizvedene iz upravljanjih tal; $\text{kg } N_2O-N \text{ ha}^{-1} \text{ a}^{-1}$

$N_2O_{\text{indirect}} - N =$ posredne letne emisije N_2O-N (tj. letna količina N_2O-N , proizvedena iz atmosferske depozicije N, izhlapelega iz upravljanjih tal, in letna količina N_2O-N , proizvedena zaradi izpiranja in odtekanja dodatkov N v upravljana tla v regijah, v katerih se pojavlja izpiranje/odtekanje); $\text{kg } N_2O-N \text{ ha}^{-1} \text{ a}^{-1}$

$F_{SN} =$ letni vnos sintetičnega dušikovega gnojila; $\text{kg } N \text{ ha}^{-1} \text{ a}^{-1}$

$F_{ON} =$ letni N iz živalskega gnoja, ki se nanaša kot gnojilo; $\text{kg } N \text{ ha}^{-1} \text{ a}^{-1}$

$F_{CR} =$ letna količina N v ostankih poljščine (nadzemno in podzemno); $\text{kg } N \text{ ha}^{-1} \text{ a}^{-1}$

$F_{OS,CG,Temp} =$ letno območje upravljanjih/izsušenih organskih tal pod njivskimi površinami v zmernem podnebju; $\text{ha}^{-1} \text{ a}^{-1}$

$F_{OS,CG,Trop} =$ letno območje upravljanjih/izsušenih organskih tal pod njivskimi površinami v tropskem podnebju; ha^{-1}

$\text{Frac}_{GASF} =$ 0,10 ($\text{kg } N \text{ NH}_3-N + \text{NO}_x-N$) (kg uporabljenega N) $^{-1}$. Izhlapevanje iz sintetičnega gnojila

$\text{Frac}_{GASM} =$ 0,20 ($\text{kg } N \text{ NH}_3-N + \text{NO}_x-N$) (kg uporabljenega N) $^{-1}$. Izhlapevanje iz vseh uporabljenih organskih dušikovih gnojil

$\text{Frac}_{\text{Leach-(H)}} =$ 0,30 $\text{kg } N$ (kg dodatkov N) $^{-1}$. Izgube N zaradi izpiranja/odtekanja za regije, v katerih se pojavlja izpiranje/odtekanje

$EF_{1ij} =$ emisijski faktorji za emisije N_2O za posamezno poljščino in mesto, nastale pri uporabi sintetičnega gnojila in organskega nanosa N na mineralna tla ($\text{kg } N_2O-N$ (kg vnosa N) $^{-1}$);

$EF_1 =$ 0,01 [$\text{kg } N_2O-N$ (kg vnosa N) $^{-1}$]

$EF_{2CG,Temp} =$ 8 $\text{kg } N \text{ ha}^{-1} \text{ a}^{-1}$ za organske poljščine in travinje v zmernem podnebju

$EF_{2CG,Trop} =$ 16 $\text{kg } N \text{ ha}^{-1} \text{ a}^{-1}$ za organske poljščine in travinje v tropskem podnebju

$EF_4 =$ 0,01 [$\text{kg } N_2O-N$ ($\text{kg } N \text{ NH}_3-N + \text{NO}_x-N$ izhlapele) $^{-1}$]

$EF_5 =$	0,0075 [kg N ₂ O–N (kg N izpiranje/odtekanje) ⁻¹]
Yield =	letni novi donos poljščine (kg ha ⁻¹)
DRY =	delež suhe snovi pospravljenega proizvoda [kg suhe snovi (kg sveže teže) ⁻¹] (glej preglednico 1)
$Frac_{Burnt} =$	delež površine poljščin, požganih letno [ha (ha)-1]
$C_f =$	faktor sežiga [brezdimenzijski] (glej preglednico 1)
$R_{AG} =$	razmerje med nadzemnimi ostanki, suho snovjo in donosom pospravljenih suhe snovi za poljščino [kg suhe snovi (kg suhe snovi) ⁻¹] (glej preglednico 3)
$N_{AG} =$	vsebnost N v nadzemnih ostankih [kg N (kg suhe snovi)-1] (glej preglednico 1)
$Frac_{Remove} =$	delež nadzemnih ostankov, odstranjenih s polja [kg suhe snovi (kg AGDM) ⁻¹]
$F_{VF} =$	letna količina N v vinasi in filtrni pogači sladkornega trsa, vrnjenih na polje [kg N ha ⁻¹], izračunan kot Yield * 0,000508.
AG =	nadzemni ostanek suhe snovi [kg suhe snovi ha ⁻¹]

1.5.2 Emisijski faktorji za emisije N₂O za posamezno poljščino in mesto, nastale pri uporabi sintetičnega gnojila in organskega N

Emisije N₂O iz tal v kmetijski rabi na različnih kmetijskih površinah v različnih okoljskih pogojih in razredi rabe kmetijskih zemljišč se lahko določijo po statističnem modelu Stehfesta in Bouwmana (2006) (v nadaljnjem besedilu: model S & B):

$$E = \exp(-1.516 + \sum ev)$$

pri čemer sta:

$E =$	emisije N ₂ O (v kg N ₂ O–N ha ⁻¹ a ⁻¹)
$ev =$	dejanska vrednost za različne dejavnike (glej preglednico2)

EF_{1ij} za poljščino i pogonskega biogoriva na lokaciji j se izračuna (model S & B) kot:

$$EF_{1ij} = (E_{fert,ij} - E_{unfert,ij}) / N_{appl,ij}$$

Faktor (EF_1) IPCC (2006) za neposredne emisije N₂O iz vnosa gnojila na podlagi globalnega povprečja se nadomesti z EF_{1ij} za posamezno poljščino in mesto za neposredne emisije iz vnosa N iz mineralnega gnojila in gnoja na podlagi EF_{1ij} za posamezno poljščino in mesto ob uporabi modela S & B,

pri čemer so:

$E_{fert,ij} =$	emisije N ₂ O (v kg N ₂ O–N ha ₁ a ⁻¹) na podlagi modela S & B, pri čemer je vnos gnojila dejanska stopnja uporabe N (mineralno gnojilo in gnoj) v poljščino i na lokaciji j
$E_{unfert,ij} =$	emisije N ₂ O iz poljščine i na lokaciji j (v kg N ₂ O–N ha ₁ a ⁻¹) na podlagi modela S & B. Stopnja uporabe N je določena pri 0, vsi drugi parametri so enaki.
$N_{appl,ij} =$	vnos N iz mineralnega gnojila in gnoja (v kg N ha ⁻¹ a ⁻¹) v poljščino i na lokaciji j

Preglednica 1

parametri za posamezno poljščino za izračun vnosa N iz ostankov poljščin ⁽³⁾

Crop	Calculation method	DRY	LHV	N _{iso}	slope	Intercept	R _{ae,iso}	N _{iso}	CF	R _{iso}	Fixed amount of N in crop residues (kg N ha ⁻¹)	Data sources*
Barley	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.7a	0.865	17	0.007	0.98	0.59	0.22	0.014	0.8			1, 2
Cassava	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.7a	0.302	16.15	0.019	0.1	1.06	0.2	0.014	0.8			1, 2
Coconuts	Fixed N from crop residues	0.94	32.07								44	1, 3
Cotton	No inform. on crop residues	0.91	22.64									
Maize	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.7a	0.86	17.3	0.006	1.03	0.61	0.22	0.007	0.8			1, 2
Oil palm fruit	Fixed N from crop residues	0.66	24								159	1, 4
Rapeseed	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.7a	0.91	26.976	0.011	1.5	0	0.19	0.017	0.8			1, 5
Rye	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.7a	0.86	17.1	0.005	1.09	0.88	0.22	0.011	0.8			1, 6
Safflower seed	No inform. on crop residues	0.91	25.9									
Sorghum (grain)	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.7a	0.89	17.3	0.007	0.88	1.33	0.22	0.006	0.8			1, 7
Soybeans	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.7a	0.87	23	0.008	0.93	1.35	0.19	0.007	0.8			1, 8
Sugar beets	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.6	0.25	16.3	0.004					0.8	0.5		1, 9
Sugar cane	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.6	0.275	19.6	0.004					0.8	0.43		1, 10
Sunflower seed	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.7a	0.9	26.4	0.007	2.1	0	0.22	0.007	0.8			1, 11
Triticale	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.7a	0.86	16.9	0.006	1.09	0.88	0.22	0.009	0.8			1, 2
Wheat	IPCC (2006) Vol. 4 Ch. 11 Eq. 11.7a	0.84	17	0.006	1.51	0.52	0.24	0.009	0.9			1, 2

Preglednica 2

stalne in dejanske vrednosti za izračun emisij N₂O s kmetijskih površin na podlagi modela S & B

Constant value	-1.516	
Parameter	Parameter class or unit	Effect value (ev)
Fertilizer input		0.0038 * N application rate in kg N ha ⁻¹ a ⁻¹
Soil organic C content	<1 %	0
	1-3 %	0.0526
	>3 %	0.6334
pH	<5.5	0
	5.5-7.3	-0.0693
	>7.3	-0.4836
Soil texture	Coarse	0
	Medium	-0.1528
	Fine	0.4312
Climate	Subtropical climate	0.6117
	Temperate continental climate	0
	Temperate oceanic climate	0.0226
	Tropical climate	-0.3022
Vegetation	Cereals	0
	Grass	-0.3502
	Legume	0.3783
	None	0.5870
	Other	0.4420
	Wetland rice	-0.8850
Length of experiment	1 yr	1.9910

⁽³⁾ Vir podatkov: Poročilo Skupnega raziskovalnega središča (JRC) z naslovom „Definition of input data to assess GHG default emissions from biofuels in EU legislation“ („Opredelitev vhodnih podatkov za oceno privzetih emisij TGP iz pogonskih biogoriv v zakonodaji EU“) JRC 2019 (EUR 28349 EN). <https://op.europa.eu/sl/publication-detail/-/publication/7d6dd4ba-720a-11e9-9f05-01aa75ed71a1>.

EMISIJE, NASTALE PRI ZBIRANJU, SUŠENJU IN SKLADIŠČENJU SUROVIN

Emisije, nastale pri zbiranju, sušenju in skladiščenju surovin; vključujejo vse emisije, povezane z uporabo goriva pri zbiranju, sušenju in skladiščenju surovin.

Emisije, nastale pri zbiranju

Emisije, nastale pri zbiranju surovin, vključujejo vse emisije, nastale pri zbiranju surovin in njihovem prevozu v skladišče. Emisije se izračunajo z uporabo ustreznih emisijskih faktorjev za vrsto uporabljenega goriva (dizelsko olje, bencin, težko kurilno olje, pogonska biogoriva ali druga goriva).

Sušenje biomase

Emisije iz pridelave vključujejo emisije, nastale pri sušenju pred skladiščenjem, pa tudi pri skladiščenju in obdelavi surovin za biomaso. Podatki o porabi energije za sušenje pred skladiščenjem vključujejo dejanske podatke o postopku sušenja, ki se uporablja za izpolnjevanje zahtev skladišča glede na vrsto biomase, velikost delcev, vsebnost vlage, vremenske pogoje itd. Ustrezni emisijski faktorji, vključno z emisijami višje v verigi, se uporabijo za upoštevanje emisij iz uporabe goriv za proizvodnjo toplote ali električne energije, uporabljene za sušenje. Emisije za sušenje vključujejo le emisije za postopek sušenja, potreben za zagotavljanje ustreznega skladiščenja surovin, in ne vključujejo sušenja materialov med predelavo.

UPOŠTEVANJE EMISIJ ZA ELEKTRIČNO ENERGIJO, UPORABLJENO PRI KMETIJSKIH DEJAVNOSTIH

Pri upoštevanju porabe električne energije, ki se ne proizvede v okviru obrata za proizvodnjo goriva, se šteje, da je intenzivnost emisij TGP proizvedene in distribuirane električne energije enaka povprečni intenzivnosti emisij proizvedene in distribuirane električne energije v opredeljeni regiji, ki je lahko v regiji na ravni 2 NUTS ⁽⁴⁾ ali nacionalni ravni. Če se uporabljajo nacionalni koeficienti emisij električne energije, se uporabijo vrednosti iz Priloge IX. Kot odstopanje od tega pravila lahko proizvajalci uporabijo povprečno vrednost za posamezni obrat za proizvodnjo električne energije za električno energijo, ki jo je ta obrat proizvedel, če ni priključen na elektroenergetsko omrežje in je na voljo dovolj informacij za izračun emisijskega faktorja.

⁽⁴⁾ Nomenklatura statističnih teritorialnih enot

PRILOGA VIII

MINIMALNE ZAHTEVE GLEDE POSTOPKA IN METODE CERTIFICIRANJA BIOMASE Z NIZKIM TVEGANJEM ZA POSREDNO SPREMEMBO RABE ZEMLJIŠČ**A. Postopek certificiranja biomase z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč**

Za začetek postopka certificiranja mora gospodarski subjekt pri organu za certificiranje, ki ga priznava prostovoljni sistem, vložiti vlogo za certificiranje biomase z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč. Vložnik je lahko kmetija, prva točka zbiranja ali vodja skupine v imenu skupine kmetov.

Vloga za certificiranje biomase z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč vsebuje vsaj naslednje informacije:

- (a) ime in kontaktne podatke vložnika ali vložnikov, vključno s člani skupine za skupinsko certificiranje, kadar je to ustrezno ⁽¹⁾;
- (b) opis predvidenih ukrepov v zvezi z dodatnostjo tveganja za posredno spremembo rabe zemljišč, vključno:
 - (i) s podrobnostmi o razmejeni parceli, na kateri se bo izvajal ukrep v zvezi z dodatnostjo, vključno s trenutno rabo zemljišča, trenutnimi praksami gospodarjenja, trenutnimi podatki o donosu parcele in, če je ustrezno, izjavo o tem, ali je zemljišče neizkoriščeno, opuščeno ali močno degradirano;
 - (ii) opis ukrepov v zvezi z dodatnostjo in oceno o dodatni biomasi, ki se bo proizvajala po njegovi uporabi (bodisi s povečanjem donosa bodisi s proizvodnjo na neizkoriščenih, opuščenih ali močno degradiranih zemljiščih);
- (c) informacije o vsakem obstoječem certificiranju v okviru prostovoljnega sistema, ki ga priznava Komisija (ime prostovoljnega sistema, številka certifikata, status in obdobje veljavnosti).

Če se vloga vloži po izvedbi ukrepov v zvezi z dodatnostjo, se lahko le dodatna biomasa, proizvedena po datumu certificiranja biomase z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč, uveljavlja kot biomasa z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč.

1. Vsebina načrta upravljanja

Ko je vloga za certificiranje biomase z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč sprejeta, gospodarski subjekt pripravi načrt upravljanja in ga predloži organu za certificiranje. Načrt upravljanja temelji na informacijah v vlogi za certificiranje in vključuje:

- (a) opredelitev razmejene parcele;
- (b) opis ukrepov v zvezi z dodatnostjo;
- (c) pregled trajnostnosti ukrepa v zvezi z dodatnostjo glede na zahteve Direktive (EU) 2018/2001;
- (d) po potrebi prikaz ocenjevanja dodatnosti (bodisi preizkus finančne privlačnosti bodisi preizkus nefinančnih ovir);
- (e) določitev scenarija dinamičnega donosa, ki vključuje:
 - (i) za ukrepe za povečanje donosa: pretekle podatke o donosu poljščine v zvezi z razmejeno parcelo za 3 leta;
 - (ii) za gojenje na neizkoriščenih, opuščenih ali močno degradiranih zemljiščih: dokazilo o statusu zemljišča (osnovni scenarij donosa za gojenje na neizkoriščenih, opuščenih ali močno degradiranih zemljiščih je enak nič);
- (f) oceno donosa dodatne biomase na leto s sklicem na scenarij dinamičnega donosa za razmejeno parcelo.

Načrt upravljanja mora omogočati primerjavo med uporabo razmejene parcele pred izvajanjem ukrepa v zvezi z dodatnostjo in po njem.

⁽¹⁾ Če se vloga za skupinsko certificiranje, mora vključevati ime in kontaktne podatke vodje skupine ter ime, kontaktne podatke in lokacije kmetij/nasadov, ki so del skupine.

2. Neizčrpen seznam ukrepov v zvezi z dodatnostjo

Preglednica 1

Neizčrpen seznam ukrepov v zvezi z dodatnostjo za povečanje donosa

Kategorija v zvezi z dodatnostjo	Ukrep v zvezi z dodatnostjo	Primer
Mehanizacija	Stroji	Sprejetje ukrepov v zvezi s stroji, ki zmanjšujejo/dopolnjujejo vložek obstoječe delovne sile za spodbujanje proizvodnje ali zmanjšanje izgub. To bi lahko vključevalo setev, precizno kmetovanje, stroje za spravilo pridelka ali stroje za zmanjšanje izgub po pospravljanju poljščin.
Pridelava več poljščin	Zaporedna pridelava	Uvedba druge poljščine na istem zemljišču v istem letu.
Upravljanje	Upravljanje tal	Zastiranje namesto oranje, plitka predhodna obdelava tal.
	Gnojenje	Optimizacija režima gnojenja, uporaba preciznega kmetijstva.
	Zaščita poljščine	Sprememba zatiranja plevela, škodljivih organizmov in bolezni.
	Opraševanje	Izboljšane prakse opraševanja.
	Drugo	Dopušča inovacije, kombinacije ukrepov in nepredvidene dogodke.
Ponovna zasaditev (za trajnice) ⁽¹⁾	Izbira sort poljščin	Večji ko je donos sorte, boljše je prilagajanje okoljsko-fiziološkim ali podnebnim pogojem.

⁽¹⁾ Za trajnice je vedno potrebna ponovna zasaditev ob koncu življenjske dobe poljščine. Da se ponovna zasaditev šteje za ukrep v zvezi z dodatnostjo, mora gospodarski subjekt dokazati, da njegova ponovna zasaditev presega „običajni scenarij“.

Ukrepi v zvezi z dodatnostjo so ukrepi, ki presegajo običajne kmetijske prakse. Preglednica 1 vsebuje neizčrpen seznam vrst ukrepov v zvezi z dodatnostjo za povečanje donosa, ki jih lahko gospodarski subjekti uporabijo. Ukrepi ali kombinacije ukrepov spodbujajo proizvodnjo, ne da bi ogrozili trajnostnost. Ukrep v zvezi z dodatnostjo ne ogroža pridelovalnega potenciala s kompromisnimi rešitvami med kratkoročnimi povečanju proizvodnje in srednjeročnim poslabšanjem kakovosti tal, vode in zraka ter populacije opraševalcev. Ukrep v zvezi z dodatnostjo ne povzroča homogenizacije kmetijske krajine z odstranitvijo krajinskih elementov in habitatov, kot so posamična drevesa, žive meje, grmičevje, robovi polj ali cvetlični pasovi.

Le dodatni donos, ki je večji od scenarija dinamičnega donosa, se lahko uveljavlja kot donos z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč. Poleg tega se lahko ukrep v zvezi z dodatnostjo certificira le, če je namenjen doseganju dodatnih donosov zaradi izboljšanja kmetijske prakse. Če se uporabi ukrep, namenjen zgolj izboljšanju trajnostnosti parcele, ne da bi se izboljšali donosi, se ukrep ne šteje za ukrep v zvezi z dodatnostjo. To ne velja pri gojenju na neizkoriščenih, opuščenih ali močno degradiranih zemljiščih, v primeru katerih je že samo gojenje ukrep v zvezi z dodatnostjo.

Gospodarski subjekt bo moral dokazati, da načrt upravljanja vsebuje razumna pričakovanja v zvezi s povečanjem donosa, s sklicevanjem na primer na znanstveno literaturo, izkušnje na podlagi terenskih poskusov, informacije agronomskih podjetij, razvijalce semen/gnojil ali preproste izračune. Za certificiranje projekta so potrebni zadovoljivi dokazi, ki potrjujejo pričakovano povečanje donosa zaradi uporabljenega ukrepa v zvezi z dodatnostjo.

V primeru kmetijskih izboljšav so v okviru načrta upravljanja podrobno dokumentirane uporabljene kmetijske prakse, stroji in sredstva pred uporabo ukrepa v zvezi z dodatnostjo in po njej. To omogoča primerjavo za (i) določitev, ali se je ukrep v zvezi z dodatnostjo izvajal; (ii) oceno, ali se lahko ukrep v zvezi z dodatnostjo šteje za dodaten ukrep v primerjavi z razpletom običajnega scenarija.

B. Ocenjevanje dodatnosti Preizkus finančne privlačnosti ali analize ovir

1. Preizkus finančne privlačnosti

Preizkus finančne privlačnosti pokaže, da postane naložba, potrebna za ukrep v zvezi z dodatnostjo, finančno privlačna le, če je posledičen dodatni donos certificiran kot donos z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč. Analizo sestavlja preprosta finančna analiza predvidene naložbe v ukrep v zvezi z dodatnostjo z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč.

Preskus vključuje le tiste stroške in donose, ki so neposredno povezani z naložbo v ukrep v zvezi z dodatnostjo. Običajni operativni stroški celotne kmetije zato niso vključeni v analizo. Stroški in prihodki, vključeni v preskus, so povezani s pripravo, z izvajanjem, ohranjanjem in prenehanjem ukrepa v zvezi z dodatnostjo, ki sicer ne bi nastali.

Finančna privlačnost izhaja iz poslovnega primera, v katerem je neto sedanja vrednost ⁽²⁾ naložbe pozitivna, kar pomeni, da lahko naložbo opravi sam gospodarski subjekt. Posledično le ukrepi, za katere je analiza poslovnega primera negativna (brez vključitve premije), prestanejo preskus finančne dodatnosti in postanejo upravičeni do certificiranja kot ukrepi z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč. Rezultati nad nič (pozitivna neto sedanja vrednost) so lahko še vedno primerni le, če prestanejo preizkus nefinančnih ovir.

Formula za izračun neto sedanje vrednosti naložbe:

$$NPV = \sum \frac{P - L}{(1 + i)^t}$$

pri čemer so:

- P = pričakovani prihodek iz dodatne biomase (ocena dodatne biomase × prodajna cena surovine brez premije za nizko tveganje za posredno spremembo rabe zemljišč)
- L = stroški ukrepa v zvezi z dodatnostjo (naložbe v osnovna sredstva in naložbe v obratna sredstva)
- i = diskontna stopnja
- t = časovno obdobje

Parametri, ki se uporabljajo pri izračunu neto sedanje vrednosti, so v skladu s podatki, ki jih vključuje ukrep upravljanja.

V izračun neto sedanje vrednosti se vključijo naslednji parametri:

- (a) ocena količine dodatne biomase;
- (b) prodajna cena surovine [valuta/tona]:
 - (i) prodajna cena surovine je lahko eno število, ekstrapolirano na življenjsko dobo naložbe v dodatni donos;
 - (ii) to eno število lahko temelji na povprečju dejanskih preteklih prodajnih cen surovine, ki jih je dosegel gospodarski subjekt. Povprečna vrednost temelji na podatkih za ista tri leta kot podatki o preteklem donosu, uporabljeni za določitev scenarija dinamičnega donosa;
 - (iii) v primeru uvedbe nove poljščine, za katero gospodarski subjekt nima podatkov o aktualni ceni, lahko ta vrednost temelji na podatkih o ceni iz podatkovne zbirke FAOstat ⁽³⁾;
- (c) diskontna stopnja, ki jo je treba uporabiti: 3,5 % za države z visokimi prihodki ⁽⁴⁾ in 5,5 % za vse druge države;
- (d) življenjska doba naložbe:
 - (i) življenjska doba do 10 let se uporablja v skladu z življenjsko dobo certificiranja biomase z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč (veljavnost osnovnega scenarija);
 - (ii) v nekaterih primerih se lahko kot najdaljša življenjska doba naložbe določi 25 let na podlagi običajne življenjske dobe trajnic (tj. oljne palme v primeru ponovne zasaditve oljne palme);
- (e) stroški naložb, povezani z ukrepom v zvezi z dodatnostjo [naložbe v osnovna sredstva + naložbe v obratna sredstva].

⁽²⁾ Neto sedanja vrednost je razlika med sedanjo vrednostjo denarnih prilivov in sedanjo vrednostjo denarnih odlivov v določenem časovnem obdobju. Neto sedanja vrednost se uporablja pri načrtovanju naložbenega proračuna in naložbenem načrtovanju za analizo dobičkonosnosti prihodnje naložbe ali prihodnjega projekta. Vir: <https://www.investopedia.com/terms/n/npv.asp>.

⁽³⁾ cene proizvodov v skladu s podatkovno zbirko FAOstat. Vir: <http://www.fao.org/faostat/en/#data/PP>.

⁽⁴⁾ države OECD

2. Preizkus nefinančnih ovir

Analiza nefinančnih ovir zajema le nefinančne ovire za projekte, ki preprečujejo izvajanje ukrepov v zvezi z dodatnostjo v primeru, če biomasa ni bila certificirana kot biomasa z nizkim tveganjem za posredno spremembo zemljišč. Ovire, katerih stroške je mogoče oceniti, se vključijo v analizo finančne privlačnosti in ne v analizo nefinančnih ovir.

Gospodarski subjekt, ki načrtuje ukrep v zvezi z dodatnostjo, je odgovoren za utemeljitev obstoja nefinančnih ovir. Utemeljitev sestavlja jasen, preverljiv opis scenarija, ki preprečuje uvedbo ukrepa v zvezi z dodatnostjo. Gospodarski subjekt predloži vse potrebne preverljive dokaze v podporo zahtevku in prikaže, kako bi certificiranje biomase z nizkim tveganjem za posredno spremembo zemljišč zagotovilo odpravo nefinančne ovire.

Pri reviziji scenarija se veljavnost zahtevka subjekta oceni in preveri pred izdajo certifikata za biomaso z nizkim tveganjem za posredno spremembo zemljišč.

C. Določitev scenarija dinamičnega donosa in izračun dejanske količine biomase z nizkim tveganjem za posredno spremembo zemljišč

Scenarij dinamičnega donosa se določi posamično za vsako razmejeno parcelo na podlagi poljščine in vrste ali kombinacije uporabljenih ukrepov v zvezi z dodatnostjo. Pretekli podatki o donosu poljščine za določeno parcelo za zadnja tri leta pred uporabo ukrepa v zvezi z dodatnostjo se uporabijo za izračun izhodišča scenarija dinamičnega donosa. To se združi z linijo globalnega trenda določene poljščine za pričakovane donose na podlagi preteklih podatkov o dejanskih donosih v preteklem desetletju ali dlje, če so podatki na voljo. Za trajnice se pri scenariju dinamičnega donosa upošteva tudi krivulja donosa skozi življenjsko dobo poljščine.

1. Določitev scenarija dinamičnega donosa za enoletne poljščine

Kadar kmetija kolobari s poljščinami med polji in je bila poljščina, donos katere se bo povečal („ciljna poljščina“), v preteklih letih posajena na različnih poljih na isti kmetiji, sta za zbiranje podatkov o preteklem donosu predvideni dve možnosti za izračun scenarija dinamičnega donosa:

možnost 1: gospodarski subjekt izračuna povprečje donosov za zadnja tri leta, ko se je ciljna poljščina gojila na posebni razmejeni parceli pred izvajanjem ukrepa v zvezi z dodatnostjo. Ker se poljščine gojijo s kolobarjenjem, lahko to pomeni, da se uporabijo podatki, starejši od petih let;

možnost 2: gospodarski subjekt izračuna tehtano povprečje donosov v zadnjih treh letih, ko se je poljščina na kmetiji gojila pred izvajanjem ukrepa v zvezi z dodatnostjo, tudi če so bili navedeni donosi doseženi na različnih različno velikih parcelah na isti kmetiji.

Če pretekli podatki o donosu poljščine za zadnja tri leta niso na voljo, ker so bodisi nedostopni bodisi v skladu s presojo revizorja nereprezentativni, ali če podatki o donosu niso dovolj kakovostni, se lahko pridobijo dodatni podatki za predhodna leta ali podatki za sosednje polje, na katerem se goji ista poljščina v okviru istega načrta upravljanja. Če eno od treh let preteklih podatkov predstavlja izjemno dobro ali slabo letino (na primer 30-odstotna ali večja razlika v primerjavi z drugima referenčnima letoma), se izstopajoč donos poljščine ne vključi v izračun, da bi se preprečilo izkrivljanje triletnega povprečja ⁽ⁱ⁾.

Revizor je odgovoren za določitev izstopajočega donosa na podlagi svoje strokovne presoje, izkušenj s terena in poznavanja dolgoročnih praks gospodarskega subjekta v daljšem obdobju. Revizor mora tudi oceniti, ali kakovost podatkov o donosu poljščine ne zadostuje, da bi se vključili v okvir scenarija in letnih revizij, nato pa se odločiti, ali je treba donos poljščine izključiti ali ne.

Naklon scenarija dinamičnega donosa se upošteva kot naklon ravne linije trenda, ki ustreza spreminjanju donosa ciljne poljščine v preteklih 10 letih ali dlje, če so podatki na voljo. Temelji na globalnih podatkih in izhaja iz podatkovne zbirke FAOstat za ves svet + podatkov za zadevno poljščino. To se naredi na začetku obdobja certificiranja, naklon pa velja za 10-letno obdobje veljavnosti osnovnega scenarija za certificiranje biomase z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč.

Preglednica 2 prikazuje naklon scenarija dinamičnega donosa za najpogostejše poljščine, ki so surovina za pogonska biogoriva. Te vrednosti izhajajo iz prilagoditve 20-letne linije trenda globalnim podatkom o poljščini, pridobljenim iz podatkovne zbirke FAOstat.

⁽ⁱ⁾ V skladu s členom 2(7) Delegirane uredbe (EU) 2019/807 bi bilo treba izključiti nihanja donosa.

Preglednica 2

Naklon linije trenda izhaja iz podatkovne zbirke FAOstat za ves svet + podatkov o donosu poljščine. Povprečno izboljšanje donosa (tona/ha/leto) na leto.

Poljščina	Ječmen	Koruza	Sadži oljnih palm	Oljna ogrščica	Soja	Sladkorna pesa	Sladkorni trs	Sončnično seme	Pšenica
Naklon-20	0,035	0,074	0,200	0,036	0,028	1,276	0,379	0,035	0,04

Naklon-20 temelji na obdobju 2008–2017.

Za vsako poljščino v preglednici je scenarij dinamičnega donosa določen ob upoštevanju izhodišča (triletno povprečje preteklih donosov pred uporabo ukrepa v zvezi z dodatnostjo) z dodajanjem linije globalnega trenda (naklon) iz preglednice 2. Uporabi se naslednja formula, začenši z letom, v katerem se izvaja ukrep v zvezi z dodatnostjo:

$$DYB_x = (\text{starting point } DYB) + (\text{slope}_{20})x$$

pri čemer sta:

DYB_x = osnovni scenarij dinamičnega donosa v letu x po izvajanju ukrepa v zvezi z dodatnostjo

x = leto(leta) po izvajanju ukrepa v zvezi z dodatnostjo

Če gre pri ukrepu v zvezi z dodatnostjo za nadomestitev obstoječe poljščine na razmejeni parceli z drugačno (donosnejšo) poljščino, se v hipotetičnem scenariju goji obstoječa poljščina. Scenarij dinamičnega donosa se določi na podlagi preteklega donosa in podatkov linije trenda za obstoječo poljščino.

Izhodišče osnovnega scenarija je triletno povprečje donosa poljščine, izračunano za obstoječo manj donosno poljščino. Linija trenda temelji na globalnih podatkih linije trenda podatkovne zbirke FAOstat za obstoječo poljščino (glej preglednico 2). Ta pristop se uporablja le, če se lahko dokaže, da bi se donosnejša poljščina uvedla zaradi sprememb na trgu pogonskih biogoriv, kot je prikazano v oceni dodatnosti.

2. Določitev scenarija dinamičnega donosa za trajnice

Glede na razliko v donosu, opaženo v življenjski dobi različnih vrst trajnic, so možni različni metodološki pristopi.

Za palme lahko gospodarski subjekti nasadov oljnih palm pri določanju svojega scenarija dinamičnega donosa uporabijo naslednje podatke:

- pretekle donose poljščin, dosežene pred izvajanjem ukrepa v zvezi z dodatnostjo;
- leto saditve palm na razmejeni parceli in/ali njihov starostni profil;
- kultivarji palm na razmejeni parceli, če je ustrezno;
- območje zemljišča, ki je vsako leto ponovno zasajeno z nasadom, če je ustrezno.

Za določitev scenarija dinamičnega donosa so podatki združeni s krivuljo rasti. Ključna značilnost krivulje rasti je oblika in ne velikost donosa.

Krivulja rasti daje obliko in jo je treba kombinirati s podatki o preteklem donosu ter starostjo dreves, kot je določeno v točkah (a) in (b), da bi se obseg krivulje scenarija dinamičnega donosa prilagodil določeni parceli.

Za določitev scenarija dinamičnega donosa za palme so na voljo tri možnosti.

Za vsako možnost morajo podatki, potrebni za določitev scenarija dinamičnega donosa, vključevati:

(a) **možnost 1a: standardna krivulja rasti**

- (i) pretekli donosi palm, gojenih na razmejeni parceli, za zadnja tri leta;
- (ii) starost dreves na razmejeni parceli/leto saditve;

(b) **možnost 1b: krivuljo rasti določi gospodarski subjekt ⁽⁶⁾**

- (i) pretekli donos palm, gojenih na razmejeni parceli, za zadnja tri leta;
- (ii) starost dreves na razmejeni parceli/leto saditve;
- (iii) kultivarji palm na razmejeni parceli;
- (iv) lastna referenčna krivulja rasti gospodarskega subjekta;

(c) **možnost 2: pristop skupinskega certificiranja**

- (i) vsi hektarji in ves donos svežih soplodij sadežev za palme, gojene na razmejeni parceli/nasadu/-ih, ki proizvajajo palme v okviru skupine, za zadnja tri leta.

Možnosti 1a in 1b se uporabljata, kadar se ukrep v zvezi z dodatnostjo sprejme v zvezi s stanjem enako starih dreves ali če je znan starostni profil dreves na razmejeni parceli oziroma razmejenih parcelah in leto za letom ne ostaja nespremenjen.

Možnost 2 se lahko uporabi, kadar je starostni profil dreves na razmejenih parcelah mešan in ostaja leto za letom razmeroma nespremenjen, tj. pri pristopu skupinskega certificiranja ali če se stalni odstotek območja nasada vsako leto ponovno zasaadi, zaradi česar je starostni profil dreves nespremenjen.

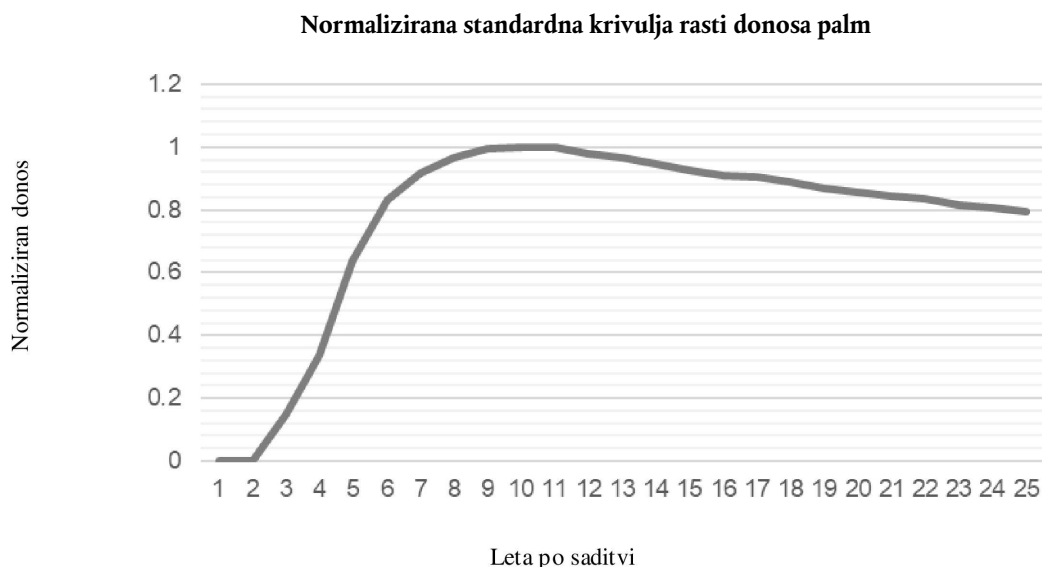
Možnost 2 se ne uporablja, če več kot 20 % količine v skupini izhaja iz istega nasada ali če je v istem letu ponovno zasajenega več kot 5 % celotnega območja v skupini. V navedenem primeru se za določitev scenarija uporabi možnost 1a ali 1b.

Možnost 1a: standardna krivulja rasti

Pri prvi možnosti se uporablja oblika predhodno določene „standardne“ krivulje rasti (na podlagi obstoječih znanstvenih dokazov) za določitev scenarija dinamičnega donosa za razmejeno parcelo. Standardna krivulja je bila normalizirana ter jo prikazuje slika 1 in preglednica 3 spodaj.

Scenarij dinamičnega donosa je določen z uporabo preteklih podatkov o donosu poljščine za določeno parcelo za zadnja tri leta in starosti palm v času, v katerem je bil ta donos ugotovljen, ter z uporabo letne spremembe v odstotkih donosa glede na standardno krivuljo, da se oblikuje krivulja „običajnega“ donosa, pomembna za določeno parcelo.

Slika 1

⁽⁶⁾ Za uporabo te možnosti morajo gospodarski subjekti dokazati, da je povezava med standardno krivuljo rasti in krivuljo rasti njihovega osnovnega scenarija manjša od 0,8.

Preglednica 3

Podatki o normalizirani standardni krivulji rasti donosa palm

Leta po saditvi	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Normaliziran donos	0	0	0,147	0,336	0,641	0,833	0,916	0,968	0,996	1	0,999	0,980	0,965
Leta po saditvi	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	≥ 26 (*)
Normaliziran donos	0,945	0,926	0,910	0,906	0,888	0,870	0,858	0,842	0,836	0,815	0,806	0,793	0,793

(*) Po 25 letih bi se pričakoval nadaljnji upad donosa. A ker znaša običajna življenjska doba drevesa oljne palme 25 let, ni podatkov, ki bi potrjevali velikost upada po 25 letih. Zato je uporabljen previden pristop, na podlagi katerega se domneva, da bi krivulja donosa ostala na 25-letni ravni.

Možnost 1a vključuje naslednje metodološke korake:

1. Za določitev povprečnega preteklega donosa poljščine se zberejo trije zadnji donosi poljščine, ugotovljeni na razmejeni parceli pred izvajanjem ukrepa v zvezi z dodatnostjo, in ustrezna starost dreves, ko so bili navedeni donosi opaženi;
2. izračuna se povprečje (aritmetična sredina) treh preteklih donosov poljščine;
3. na podlagi starosti dreves, iz katere izhajajo podatki o preteklem donosu, se določi, kje na standardni krivulji rasti je ta povprečni pretekli donos poljščine (npr. če podatki o donosu izhajajo iz dreves, starih 7, 8 in 9 let, bi bilo treba za povprečni pretekli donos upoštevati leto 8);
4. za določitev naslednje točke scenarija dinamičnega donosa se povprečni pretekli donos poljščine iz 2. koraka pomnoži z ustrezno izračunano letno spremembo v odstotkih, ki izhaja iz standardne krivulje rasti (preglednica 4 spodaj); za začrtanje scenarija dinamičnega donosa se to ponovi za vsako naslednjo točko;

Preglednica 4

Letna sprememba v odstotkih donosa, ki izhaja iz standardne krivulje rasti

Leta po saditvi	1 do 3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Letna sprememba v odstotkih	-	128,0 %	90,6 %	30,0 %	10,0 %	5,6 %	2,9 %	0,4 %	-0,1 %	-1,9 %	-1,6 %	-2,0 %
Leta po saditvi	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	≥ 26 (*)
Letna sprememba v odstotkih	-2,1 %	-1,7 %	-0,5 %	-1,9 %	-2,0 %	-1,4 %	-1,8 %	-0,8 %	-2,5 %	-1,1 %	-1,6 %	0 %

(*) Po 25 letih bi se pričakoval nadaljnji upad donosa. A ker znaša običajna življenjska doba drevesa oljne palme 25 let, ni podatkov, ki bi potrjevali velikost upada po 25 letih. Zato je uporabljen konservativen pristop, na podlagi katerega se domneva, da bi krivulja donosa ostala na 25-letni ravni.

5. za vključitev globalnega trenda donosa v scenarij dinamičnega donosa se uporabi skupna letna stopnja rasti, ki se izračuna na podlagi podatkov iz podatkovne zbirke FAOstat za ves svet + podatkov o donosu (preglednica 5 spodaj), za vsako točko scenarija dinamičnega donosa, da se izračuna scenarij dinamičnega donosa, popravljen na podlagi skupne letne stopnje rasti.

Preglednica 5

Skupna letna stopnja rasti palm (20-letna)

Letno povečanje donosnosti palm – običajni scenarij	1,37 %
--	---------------

Na podlagi podatkovne zbirke FAOstat za ves svet + obdobje 2008–2017.

Možnost 1b: krivuljo rasti določi gospodarski subjekt

Ta možnost se lahko uporabi v izjemnih primerih, če lahko gospodarski subjekt dokaže, da možnost 1a ni ustrezna za njegov konkreten primer. Če je v takem primeru pričakovana krivulja rasti pri gospodarskem subjektu določena na podlagi razpoložljivih podatkov o sadikah palm (to se nanaša na njegov „običajen“ scenarij), se lahko ta krivulja uporabi kot podlaga za scenarij dinamičnega donosa namesto standardne krivulje rasti. Vsi koraki, opisani v možnosti 1, se upoštevajo tako, da se standardna krivulja rasti nadomesti z lastno krivuljo rasti gospodarskega subjekta. Gospodarski subjekt zato izračuna letno spremembo v odstotkih.

Krivulja rasti za posamezno parcelo se še vedno popravi za globalno spremembo donosa z uporabo skupne letne stopnje rasti, izračunane na podlagi podatkov iz podatkovne zbirke FAOstat za ves svet + podatkov o donosu (preglednica 5).

Možnost 2: pristop skupinskega certificiranja

V primeru skupinskega certificiranja ali kadar prva točka zbiranja ali proizvodni obrat deluje kot enota certificiranja, se lahko scenarij dinamičnega donosa določi z uporabo podobnega „premočrtnega“ scenarija dinamičnega donosa kot za enoletne poljščine. Ta pristop se lahko uporabi, če vodja skupine, prva točka zbiranja ali proizvodni obrat zaprosi za certificiranje skupine, ki uporablja enak ukrep v zvezi z dodatnostjo in kadar nasad ali območje, ki oskrbuje proizvodni obrat, vsebuje različno stara drevesa, kar pomeni, da letni donos dreves, s katerimi se oskrbuje proizvodni obrat, ostaja razmeroma nespremenjen.

Za določitev tega scenarija dinamičnega donosa mora vodja skupine evidentirati celotno območje nasada (ha), ki oskrbuje proizvodni obrat, in ves donos (sveža soplodja sadežev), ki ustreza navedenemu območju v vsakem od zadnjih treh let. To se uporablja za določitev letnega donosa na hektar za vsako od zadnjih treh let (v tonah/ha). Za te podatkovne točke se nato ugotovi povprečje, uporabijo pa se kot izhodišče za scenarij dinamičnega donosa. Izhodišče se kombinira z naklonom globalne linije trenda za oljno palmo iz podatkovne zbirke FAOstat za ves svet + podatkov (preglednica 2) za določitev scenarija dinamičnega donosa.

Sladkorni trs se pri določanju scenarija dinamičnega donosa obravnava kot enoletna poljščina.

3. Določitev scenarija dinamičnega donosa za zaporedno pridelavo

Če se uporabljajo prakse pridelave več poljščin, kot je zaporedna pridelava, imajo gospodarski subjekti tri možnosti za izračun dodatne biomase:

1. dokažejo, da druga poljščina ne zmanjšuje donosa glavne poljščine;
2. če druga poljščina zmanjšuje donos glavne poljščine:
 - a. določijo scenarij dinamičnega donosa za sistem, v katerem je glavna poljščina vsako leto enaka;
 - b. določijo nadomestitveni faktor za sistem, v katerem je glavna poljščina vsako leto drugačna.

Možnost 1. Dokaz o tem, da druga poljščina ne zmanjšuje donosa glavne poljščine

Če lahko gospodarski subjekt dokaže, da uvedba druge poljščine ne zmanjšuje donosa glavne poljščine, se lahko celoten donos druge poljščine uveljavlja kot dodatna biomasa.

To se lahko na primer dokaže s primerjavo ugotovljenega donosa glavne poljščine pred (3-letno preteklo povprečje) in po uvedbi druge poljščine.

Možnost 2a. Določitev scenarija dinamičnega donosa za sistem, v katerem je glavna poljščina vsako leto enaka

Scenarij dinamičnega donosa temelji na „običajnem“ scenariju za razmejeno parcelo. Kadar je glavna poljščina vsako leto enaka, se scenarij določi na podlagi najmanj triletnega povprečnega preteklega donosa glavne poljščine na tej parceli v kombinaciji z linijo globalnega trenda za glavno poljščino kot pri enoletnih poljščinah.

Ta pristop se lahko uporablja tudi takrat, kadar kolobarjenje sledi jasno opredeljenemu vzorcu kolobarjenja, ki ga je mogoče opaziti na podlagi preteklih podatkov, kar omogoča jasno določitev običajnega scenarija. V tem primeru je morda treba za določitev povprečnega preteklega donosa glavne poljščine uporabiti podatke, starejše od treh let.

Po izvedbi zaporedne pridelave se neto dodatna biomasa izračuna kot razlika med celotnim letnim donosom na razmejenem zemljišču (tj. donos glavne poljščine plus donos druge poljščine) in scenarijem dinamičnega donosa glavne poljščine.

Če sta glavna in druga poljščina različni surovini, ki dajeta različno kombinacijo sestavin poljščine (npr. olje, oljna pogača, škrob, vlakna), kadar se donosa glavne in druge poljščine seštejeta, izračun temelji na ustreznih merskih enotah, da se omogoči izračun enega samega reprezentativnega podatka za proizvedeno neto dodano biomaso. Glede na to metodologija omogoča uspešno nadomestitev izgube biomase glavne poljščine. Na primer, izračun je mogoče opraviti na podlagi navadne mase (tone) ali na podlagi energijske vsebnosti (npr. če se celotna druga poljščina uporablja za energijo, kot je bioplin). Izbiro metodologije utemelji gospodarski subjekt, potrdi pa revizor.

Možnost 2b. Določitev nadomestitvenega faktorja za sistem, v katerem je glavna poljščina vsako leto enaka

Kadar se glavna poljščina pri kolobarjenju vsako leto razlikuje in ne sledi urejenemu vzorcu, mora gospodarski subjekt oceniti kakršno koli izgubo donosa glavne poljščine zaradi druge poljščine in jo upoštevati pri količini uveljavljane dodatne biomase.

Gospodarski subjekt mora primerjati ugotovljeni donos glavne poljščine po uvedbi druge poljščine s preteklim donosom enake (glavne) poljščine. Primerjava se lahko izvede na podlagi ugotovljenih donosov na sosednjih poljih (npr. če ista kmetija goji enake poljščine s kolobarjenjem, vendar na različnih poljih) ali pa na podlagi utemeljene znanstvene literature, ki opisuje učinek zaporedne pridelave na navedene poljščine v navedeni regiji.

Za izračun dodatne biomase se vpliv na donos glavne poljščine pretvori v nadomestitveni faktor, ki se odšteje od količine druge poljščine. V zvezi z možnostjo 2a lahko faktor temelji na masi ali energijski vsebnosti in omogoča uspešno nadomestitev izgube biomase glavne poljščine. Izbiro metodologije utemelji gospodarski subjekt, potrdi pa revizor.

4. Izračun količine dodatne biomase

Po izvedbi ukrepa v zvezi z dodatnostjo gospodarski subjekt določi količino biomase z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč, ki se lahko uveljavlja s primerjavo dejanske dosežene donosa poljščine na razmejeni parceli s scenarijem dinamičnega donosa. Revizor mora pri letni reviziji preveriti, ali je količina dosežene dodatne biomase v skladu z napovedmi v načrtu upravljanja, in zahtevati utemeljitev, če so razlike večje od 20 % v primerjavi z ocenami v načrtu upravljanja.

Če je zaprošena certifikacija za predhodno uporabljen ukrep v zvezi z dodatnostjo, se lahko v načrtu upravljanja izračuna in evidentira donos dodatne biomase. Čeprav to omogoča natančen izračun dejanske količine biomase z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč, se lahko biomasa z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč uveljavlja le po odobritvi certificiranja biomase z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč. V zvezi z biomaso, dobavljeno v preteklosti, zahtevki za nazaj niso možni.

Za izračun količine dodatne biomase mora gospodarski subjekt evidentirati celoten donos poljščine z razmejene parcele za vsako leto od začetka izvajanja ukrepa v zvezi z dodatnostjo. Gospodarski subjekt mora dokazati povezavo med določeno razmejeno parcelo in doseženim donosom poljščine (tone/ha).

Če se pridelana količina meri (tehta) šele na prvi točki zbiranja, na katero prispejo proizvodi več kmetov ali z več parcel, se lahko dokumentacija s prve točke zbiranja uporabi kot dokaz o pridelani količini (donosu) za vključene kmete in parcele.

Evidenca poslovne transakcije med gospodarskim subjektom in prvo točko zbiranja se lahko uporabi kot dokaz, če je mogoče dokazati povratno povezavo do določene razmejene parcele. V tem primeru je prva točka zbiranja odgovorna za zbiranje in evidentiranje podatkov o donosu poljščine. Evidentira donose biomase, zbrane na vsaki kmetiji (in po potrebi za navedeno razmejeno parcelo na kmetiji), na podlagi predloge, ki jo izda prostovoljni sistem.

V primeru skupinske revizije in če prva točka zbiranja deluje kot vodja skupine, je odgovorna za evidentiranje podatkov o donosu za vse razmejene parcele.

Za izračun količine dodatne biomase se podatki o donosu poljščine, pridobljeni za dano leto, primerjajo s scenarijem dinamičnega donosa. Donos dodatne biomase je enak razliki med ugotovljenim donosom poljščine in donosom, napovedanim s scenarijem dinamičnega donosa za isto leto, pomnoženi s površino A (ha) zadevne razmejene parcele. Ta dodatna količina se lahko uveljavlja kot biomasa z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč.

$$\text{Dodatna biomasa} = (Y_x - \text{DYB}_x) \times A$$

pri čemer so:

Y_x = ugotovljeni donos v letu x (v tonah/ha/leto)

DYB_x = scenarij dinamičnega donosa v letu x (v tonah/ha/leto)

A = površina razmejene parcele (ha)

D. Minimalna vsebina certifikata biomase z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč

Certifikati goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč morajo vsebovati vse naslednje informacije:

- (a) kontaktne podatke glavnega certificiranega subjekta (ime in naslov podjetja, podrobnosti imenovane kontaktne točke);
 - (b) obseg certificiranja (vrsto uporabljenega ukrepa v zvezi z dodatnostjo in uporabljenega preskusa dodatnosti, pa tudi vrsto gospodarskega subjekta (če so lastniki malih kmetijskih gospodarstev));
 - (c) koordinate zemljepisne dolžine in širine (za kmetije in nasade, ki so certificirani kot posamezni subjekti);
 - (d) seznam mest, ki spadajo na področje uporabe certificiranja (ime in naslov);
 - (e) celotno količino biomase, certificirane kot biomase z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč;
 - (f) kontaktne podatke organa za certificiranje (ime in naslov) ter logotip;
 - (g) (edinstveno) številko ali kodo certifikata;
 - (h) kraj in datum izdaje;
 - (i) datuma veljavnosti certifikata od/do (in datum certificiranja, če je ustrezno);
 - (j) žig in/ali podpis izdajatelja.
-

STANDARDNE VREDNOSTI EMISIJSKIH FAKTORJEV

parameter		koeficient emisij TGP					vnos energije iz fosilnih goriv
enota:		gCO _{2ekv} /g	gCO ₂ /kg	gCH ₄ /kg	gN ₂ O/kg	gCO _{2ekv} /kg	MJ fosilnega goriva/kg
<i>Potencial globalnega segrevanja</i>							
	CO ₂	1					
	CH ₄	28					
	N ₂ O	265					
<i>Kmetijski vnosi:</i>							
N-gnojilo (kg N)							
	Amonijev nitrat (AN)		2 671	6,9	2,1	3 469	
	Amonijev sulfat (AS)		2 560	6,5	0,0	2 724	
	Amonijev nitrat-sulfat (ANS)		2 561	8,9	1,3	3 162	
	Amoniak, brezvodni		2 662	6,8	0,0	2 832	
	Kalcijev amonijev nitrat (CAN)		2 863	7,3	2,1	3 670	
	Kalcijev nitrat (CN)		2 653	7,0	5,1	4 348	
	Sečnina		1 703	9,3	0,0	1 935	
	Sečnina in amonijev nitrat (UAN)		2 182	7,5	1,1	2 693	
Gnojilo P ₂ O ₅ (kg P ₂ O ₅)							
	Trojni superfosfat (TSP)		517	0,9	0,0	544	
	Rudninski fosfat 21 % P ₂ O ₅ 23 % SO ₃		95	0,0	0,0	95	
	Monoamonijev fosfat (MAP) 11 % N 52 % P ₂ O ₅		967	2,5	0,0	1 029	
	Diamonijev fosfat (DAP) 18 % N 46 % P ₂ O ₅		1 459	3,7	0,0	1 552	

	parameter		koeficient emisij TGP				vnos energije iz fosilnih goriv
	enota:	gCO _{2ekv} /g	gCO ₂ /kg	gCH ₄ /kg	gN ₂ O/kg	gCO _{2ekv} /kg	MJ fosilnega goriva/kg
Gnojilo K ₂ O (kg K ₂ O)							
	Pepelika (MOP) 60 % K ₂ O		409	0,17	0,0	413	
Druga gnojila							
	NPK 15-15-15		4 261	10,0	1,7	5 013	
	MgO (kg MgO)		769	0,0	0,0	769	
	Gnojilo iz natrija (Na) (kg Na)		1 620	0,0	0,0	1 620	
	Semena – ječmen:		189,5	0,08	0,4001	310,6	3,23
	Semena – potaknjenci evkaliptusa		0,0	0,00	0,0000	0,0	
	Semena – koruza		189,5	0,08	0,4001	310,6	3,23
	Semena – potaknjenci topola		0,0	0,00	0,0000	0,0	
	Semena – oljna ogrščica		451,0	0,27	1,0024	756,5	8,33
	Semena – rž		191,0	0,08	0,4001	312,1	3,23
	Semena – soja		0,0	0,00	0,0000	0,0	
	Semena – sladkorna pesa		2 363,0	1,37	4,2096	3 651,7	38,44
	Semena – sladkorni trs		4,97	0,00	0,0000	5,0	0,06
	Semena – sončnica		451,0	0,27	1,0024	756,5	8,33
	Semena – tritikala		180,0	0,04	0,4000	300,2	3,00
	Semena – pšenica		163,7	0,04	0,4000	283,9	2,76

	parameter		koeficient emisij TGP				vnos energije iz fosilnih goriv
	enota:	gCO _{2ekv} /g	gCO ₂ /kg	gCH ₄ /kg	gN ₂ O/kg	gCO _{2ekv} /kg	MJ fosilnega goriva/kg
<i>Ostanki (surovina ali vhodni material):</i>							
	Digestat bioplina		0,0	0,00	0,0000	0,0	0,00
	Kompost iz praznih soplodij sadežev (palmovo olje)		0,0	0,00	0,0000	0,0	0,00
	Filtrna muljna pogača		0,0	0,00	0,0000	0,0	0,00

	parameter:	Koeficient emisij TGP				Vnos energije iz fosilnih goriv		Gostota	Kurilnost MJ/kg
	enota:	gCO ₂ /MJ	gCH ₄ /MJ	gN ₂ O/MJ	gCO _{2ekv} /MJ	MJ fosilnega goriva/kg	MJ fosilnega goriva/MJ	kg/m ³	(v suhi snovi)
<i>Goriva- plini</i>									
	Zemeljski plin (mešanica EU)	66,00	0,0000	-	66,00		1,2000		49,2
	UNP	66,30	0,0000	0,0000	66,31		1,2000		46,0
	Metan								50,0
<i>Goriva – tekočine (tudi pretvorbeni vnosi)</i>									
	Dizel	95,1	-	-	95,10		1,2300	832	43,1
	Bencin	93,3	-	-	93,30		1,2000	745	43,2
	Težko kurilno olje	94,2	-	-	94,20		1,1600	970	40,5
	Etanol							794	26,81
	Metanol	97,08	0,0001	0,0000	97,09		1,7639	793	19,95
	DME							670	28,4
	FAME							890	37,2
	HVO								44,0
	Čisto rastlinsko olje							920	37,0

	parameter:	Koeficient emisij TGP				Vnos energije iz fosilnih goriv		Gostota	Kurilnost MJ/kg
	enota:	gCO ₂ /MJ	gCH ₄ /MJ	gN ₂ O/MJ	gCO _{2ekv} /MJ	MJ fosilnega goriva/kg	MJ fosilnega goriva/MJ	kg/m ³	(v suhi snovi)
	Sintetični dizel (utekočinjanje biomase)							780	44,0
	Palmovo olje							920	37,0
	Repično olje							920	37,0
	Sojino olje							920	37,0
	Sončnično olje							920	37,0

	parameter:	Koeficient emisij TGP				Vnos energije iz fosilnih goriv	Gostota	Kurilnost MJ/kg
	enota:	gCO ₂ /MJ	gCH ₄ /MJ	gN ₂ O/MJ	gCO _{2ekv} /MJ	MJ fosilnega goriva/MJ	kg/m ³	(v suhi snovi)
<i>Goriva – trdne snovi (tudi pretvorbeni vnosi)</i>								
	Črni premog	102,62	0,3854	0,0003	112,32	1,0909		26,5
	Lignit	116,68	0,0014	0,0001	116,73	1,0149		9,2
	Lesni sekanci						155	19,0
	Lesni peleti					0,0080	650	19,0

	parameter:	Gostota	Kurilnost MJ/kg
	enota:	kg/m ³	(v suhi snovi)
<i>Goriva/surovina/soproizvodi/ostanki/odpadki</i>			
	Bale kmetijskih odpadkov		18,0
	Živalska maščoba (loj)		38,8
	Odpadki sladkornega trsa		17,0
	Odpadki sladkornega trsa na izhodu iz stiskalnice (suhi)	120	17,0

	parameter:	Gostota	Kurilnost MJ/kg
	enota:	kg/m ³	(v suhi snovi)
<i>Goriva/surovina/soproizvodi/ostanki/odpadki</i>			
	Bale odpadkov sladkornega trsa (suhi)	165	17,0
	Peleti odpadkov sladkornega trsa (suhi)	650	17,0
	Ječmen		17,0
	Biobencin		44,0
	Biološki odpadki		20,7
	Posušene žitne droži s topnimi ostanki (ječmen)		17,8
	Posušene žitne droži s topnimi ostanki (koruza)		19,2
	Posušene žitne droži s topnimi ostanki (rž)		17,8
	Posušene žitne droži s topnimi ostanki (tritikala)		18,0
	Posušene žitne droži s topnimi ostanki (pšenica)		18,1
	Evkaliptus (SRC)		19,0
	Maščobne kisline		37,0
	Sveži grozdi sadežev		24,0
	Gozdarski ostanki		19,0
	Glicerol		16,0
	Industrijski ostanki (les)		19,0
	Gnoj		12,0
	Koruza (samo zrna)		17,3
	Koruza, cela rastlina		16,9
	Moka iz palmovih jedrc	570	18,5
	Olje palmovih jedrc		37,0

	parameter:	Gostota	Kurilnost MJ/kg
	enota:	kg/m ³	(v suhi snovi)
<i>Goriva/surovina/soproizvodi/ostanki/odpadki</i>			
	Topol (SRC)		19,0
	Seme oljne ogrščice		27,0
	Tropine oljne ogrščice		18,4
	Rž		17,1
	Žagovina		19,0
	Soja		23,0
	Sojina oljna pogača		19,1
	Deblovina (bor)		19,0
	Slama		17,2
	Slamnate bale	125	17,2
	Rezana slama	50	17,2
	Slamnati peleti	600	17,2
	Sladkorna pesa		16,3
	Pulpa sladkorne pese		16,1
	Sladkorni trs		19,6
	Sončnično seme		27,2
	Sončnična oljna pogača		18,2
	Tritikala		16,9
	Vinasa		14,0
	Odpadno olje za kuhanje		37,0
	Pšenica		17,0
	Slama pšenice		17,2

Parameter:		Koeficient emisij TGP							Vnos energije iz fosilnih goriv		Kurilnost MJ/kg	
enota:		gCO ₂ /kg	gCH ₄ /kg	(pri 0 % vode)	gCO _{2ekv} /kg	gCO ₂ /MJ	gCH ₄ /MJ	gN ₂ O/MJ	gCO _{2ekv} /MJ	MJ fosilnega goriva/kg	MJ fosilnega goriva/MJ	(v suhi snovi)
Pretvorbeni vnosi												
	Amoniak	2 350,6	0,00	0,0022	2 351,3					42,50		
	Amonijev sulfat ((NH ₄) ₂ SO ₄)	420,9	1,29	0,0002	453,2					7,56		
	Sredstvo proti penjenju (domnevno propilen glikol)	3 119,5	4,96	0,105	3 274,8					34,97		
	Alfa-amilaza	1 000,0	0,00	0,0000	1 000,0					15,00		
	Glukoamilaza	7 500,0	0,00	0,0000	7 500,0					97,00		
	Kalcijev klorid (CaCl ₂)	38,6	0,002	0,001	38,8					0,50		
	Cikloheksan	723,0	0,00	0,0000	723,0					9,90		
	Diamonijev fosfat (DAP)	653,2	0,81	0,004	674,4					10,23		
	Fullerjeva zemlja	197,0	0,04	0,0063	199,8					2,54		
	N-heksan					80,08	0,0146	0,0003	80,53		0,3204	45,1
	Klorovodikova kislina (HCl)	977,1	2,91	0,0376	1 061,1					14,84		
	Maziva	947,0	0,00	0,0000	947,0					53,28		
	Magnezijev sulfat (MgSO ₄)	191,4	0,04	- 0,002	191,8					- 3,24		
	Monokalijev fosfat (KH ₂ PO ₄)	238,7	0,91	0,012	264,9					4,43		
	Dušik	52,6	0,12	0,0024	56,4					1,08		
	Fosforjeva kislina (H ₃ PO ₄)	2 808,9	11,36	0,1067	3 124,7					28,61		
	Kalijev hidroksid (KOH)	403,0	0,40	0,0208	419,1					11,47		
	Čisti CaO za procese	1 188,5	0,10	0,0080	1 193,2					7,87		
	Natrijev karbonat (Na ₂ CO ₃)	1 133,5	4,39	0,0060	1 245,1					14,92		
	Natrijev klorid (NaCl)	12,7	0,02	0,001	13,3					0,23		

Parameter:		Koeфициent emisij TGP								Vnos energije iz fosilnih goriv		Kurilnost MJ/kg
enota:		gCO ₂ /kg	gCH ₄ /kg	(pri 0 % vode)	gCO _{2ekv} /kg	gCO ₂ /MJ	gCH ₄ /MJ	gN ₂ O/MJ	gCO _{2ekv} /MJ	MJ fosilnega goriva/kg	MJ fosilnega goriva/MJ	(v suhi snovi)
Pretvorbeni vnosi												
	Natrijev hidroksid (NaOH)	485,5	1,45	0,0271	529,7					10,16		
	Natrijev metoksid (Na(CH ₃ O))	2 207,7	7,56	0,0965	2 425,5					45,64		
	SO ₂	52,0	0,03	0,001	53,3					0,78		
	Žveplove kisline (H ₂ SO ₄)	210,2	0,24	0,0046	217,5					4,02		
	Sečnina	1 790,9	1,92	0,027	1 846,6					31,71		

parameter:		Izkoristek goriva	Emisije izpušnih plinov v prometu	
enota:		MJ/tkm	gCH ₄ /tkm	gN ₂ O/tkm
Izkoristki v prometu – tovornjaki				
	Tovornjak (40 ton) za suhe proizvode (dizel)	0,81	0,003	0,0015
	Tovornjak (40 ton) za sekance (in suhe proizvode podobne velikosti) (dizel)	0,84	0,004	0,0016
	Tovornjak (40 ton) za tekočine in pelete (dizel)	0,87	0,004	0,0016
	Tovornjak (40 ton) za gnoj (dizel)	0,88	0,004	0,0016
	Tovornjak (40 ton) za biološke odpadke (dizel)	0,84	0,004	0,0016
	Tovornjak (40 ton) za prevoz sladkornega trsa	1,37	0,001	0,0039
	Tovornjak (12 ton) za prevoz svežih grozdov sadežev (dizel)	2,24	0,002	0,0015
	Tovornjak prekucnik MB2213 za prevoz filtrnega mulja	3,60	0,000	0,0000
	Tovornjak cisterna MB2318 za prevoz vinase	2,16	0,000	0,0000
	Tovornjak cisterna MB2318 za prevoz semena trsa	2,61	0,000	0,0000
	Tovornjak cisterna z vodnimi topovi za prevoz vinase	0,94		
Izkoristki v prometu – ladje				

parameter:		Izkoristek goriva	Emisije izpušnih plinov v prometu	
enota:		MJ/tkm	gCH ₄ /tkm	gN ₂ O/tkm
	Ladja za prevoz razsutega tovora velikostnega razreda „Handymax“ (kurilno olje) – zrna	0,10		
	Ladja za prevoz razsutega tovora velikostnega razreda „Handysize“ (kurilno olje) – lesni sekanci z nasipno gostoto 221 kg/m ³	0,26		
	Ladja za prevoz razsutega tovora velikostnega razreda „Supramax“ (kurilno olje) – lesni sekanci z nasipno gostoto 221 kg/m ³	0,16		
	Ladja za prevoz razsutega tovora velikostnega razreda „Handysize“ (kurilno olje) – peleti z nasipno gostoto 650 kg/m ³	0,10		
	Ladja za prevoz razsutega tovora velikostnega razreda „Supramax“ (kurilno olje) – peleti z nasipno gostoto 650 kg/m ³	0,07		
	Ladja za prevoz razsutega tovora velikostnega razreda „Handysize“ (kurilno olje) – kmetijski odpadki z nizko nasipno gostoto (125 kg/m ³)	0,43		
	Ladja za prevoz razsutega tovora velikostnega razreda „Supramax“ (kurilno olje) – kmetijski odpadki z nizko nasipno gostoto (125 kg/m ³)	0,27		
	Ladja za prevoz razsutega tovora velikostnega razreda „Handysize“ (kurilno olje) – kmetijski odpadki z visoko nasipno gostoto (300 kg/m ³)	0,20		
	Ladja za prevoz razsutega tovora velikostnega razreda „Supramax“ (kurilno olje) – kmetijski odpadki z visoko nasipno gostoto (300 kg/m ³)	0,13		
	Ladja za prevoz razsutega tovora velikostnega razreda „Handysize“ (kurilno olje) – moka iz palmovih jedrc	0,13		
	Ladja za prevoz razsutega tovora velikostnega razreda „Supramax“ (kurilno olje) – moka iz palmovih jedrc	0,07		
	Tanker za prevoz kemikalij/proizvodov, 12,617 kt (kurilno olje)	0,12		
	Tanker za prevoz kemikalij/proizvodov, 15 kt (kurilno olje) za prevoz etanola	0,17		
	Tanker za prevoz kemikalij/proizvodov, 15 kt (kurilno olje) za prevoz FAME in HVO	0,16		
	Tanker za prevoz kemikalij/proizvodov, 22,56 kt (kurilno olje)	0,10		
	Ladja za prevoz razsutega tovora po celinskih plovnih poteh, 8,8 kt (dizel)	0,32	0,093	0,0004
	Ladja za prevoz po celinskih plovnih poteh, 1,2 kt (dizel)	0,50	0,030	
Izkoristki v prometu – cevovodi in železnica				
	Lokalni (10 km) cevovod	0,00	0,000	0,0000
	Tovorni vlak ZDA (dizel)	0,25	0,005	0,0010
	Železnica (električna, SN)	0,21		

Ogljična intenzivnost električne energije, proizvedene in uporabljene v EU leta 2019 [gCO_{2ekv}/kWh]

Z emisijami višje v verigi brez emisij iz gradnje

	Ogljična intenzivnost neto proizvodnje električne energije	Ogljična intenzivnost uporabljene električne energije (VN)	Ogljična intenzivnost uporabljene električne energije (SN)	Ogljična intenzivnost uporabljene električne energije (NN)
Avstrija	153	238	240	245
Belgija	204	214	215	219
Bolgarija	493	504	510	532
Ciper	757	768	772	787
Češka	518	526	531	549
Nemčija	389	386	388	398
Danska	100	135	136	139
Estonija	654	468	471	485
Grčija	577	585	590	610
Španija	245	248	251	263
Finska	105	127	128	130
Francija	74	81	82	86
Hrvaška	208	329	333	349
Madžarska	277	307	310	322
Irska	349	357	360	374
Italija	352	331	333	343
Latvija	203	312	315	325
Litva	79	291	294	305
Luksemburg	93	311	312	316
Malta	455	437	441	454
Nizozemska	430	415	417	426
Poljska	742	715	720	741
Portugalska	268	282	285	299

Romunija	388	421	427	454
Slovaška	168	316	319	329
Slovenija	269	281	283	291
Švedska	20	25	25	26
EU27	288	295	298	308
Islandija	7	7	7	7
Norveška	12	20	20	21
Švica	32	107	108	112
Združeno kraljestvo	271	277	280	292
Albanija	0	302	308	332
Bosna in Hercegovina	799	766	776	818
Kosovo	1 099	1 067	1 097	1 224
Moldavija	246	446	453	476
Črna gora	472	588	599	646
Severna Makedonija	794	760	774	831
Srbija	807	819	833	892
Turčija	487	508	516	546
Belorusija	449	458	462	479
Rusija	459	474	479	496
Ukrajina	407	419	423	439

	parameter:	koeficient emisij TGP		
	enota:	gCH ₄ /MJ	gN ₂ O/MJ	gCO _{2ekv} /MJ
<i>Emisije iz delovanja strojev, tudi sekanci (na MJ dizla)</i>				
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz uporabe dizla (promet)	0,0008	0,0032	0,97
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz uporabe dizla (gozdarstvo)	0,0008	0,0032	0,97
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz uporabe dizla (kmetijstvo)	0,0013	0,0032	0,97

	parameter:	koeficient emisij TGP		
	enota:	gCH ₄ /MJ	gN ₂ O/MJ	gCO _{2ekv} /MJ
Emisije iz kotla ali SPTE (na MJ surovin)				
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz kotla za kmetijske odpadke	0,0017	0,0007	0,24
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz SPTE iz kmetijskih odpadkov	0,0017	0,0007	0,24
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz kotla za odpadke sladkornega trsa	0,0025	0,0012	0,43
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz SPTE iz odpadkov sladkornega trsa	0,0025	0,0012	0,43
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz plinskega motorja za SPTE iz bioplina	0,3400	0,0014	8,92
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz kotla za bioplin	0,0025	0,0010	0,36
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz STPE iz črnega premoga	0,0018	0,0050	1,53
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz STPE iz lignita	0,0007	0,0028	0,86
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz kotla za ZP	0,0025	0,0010	0,36
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz STPE iz ZP	0,0042	0,0008	0,36
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz plinskega motorja na ZP	0,0030	0,0001	0,10
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz kotla za palmove lupine in vlakna	0,0030	0,0040	1,27
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz STPE iz palmovih lupin in vlaken	0,0030	0,0040	1,27
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz kotla za moko iz palmovih jedrc	0,0017	0,0007	0,24
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz STPE iz moke iz palmovih jedrc	0,0017	0,0007	0,24
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz kotla za žagovino	0,0049	0,0010	0,41
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz kotla za slamnate pelete	0,0017	0,0007	0,24
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz STPE iz slamnatih peletov	0,0017	0,0007	0,24
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz kotla za lesne sekance	0,0049	0,0010	0,41
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz STPE iz lesnih sekancev	0,0049	0,0010	0,41
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz kotla za lesne pelete	0,0030	0,0006	0,25
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz STPE iz lesnih peletov	0,0030	0,0006	0,25

	parameter:	koeficient emisij TGP		
	enota:	gCH ₄ /MJ	gN ₂ O/MJ	gCO _{2ekv} /MJ
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz kotla za tekoče gorivo	0,0009	0,0004	0,14
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz sosežiga lesnih peletov (zgorevanje v lebdeči plasti v elektrarni na premog)	0,0010	0,0610	18,20
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz sosežiga lesnih peletov (zgorevanje praha v elektrarni na premog)	0,0009	0,0014	0,44
Emisije iz shranjevanja digestata				
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz shranjevanja odprtega digestata bioloških odpadkov	0,4930	0,0319	21,82
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz shranjevanja odprtega digestata koruze	0,4422	0,0082	13,51
	Emisije CH ₄ in N ₂ O iz shranjevanja odprtega digestata gnoja	1,9917	0,0663	69,56

		koeficient emisij TGP							
		gCO ₂ /kg	gCH ₄ /kg	gN ₂ O/kg	gCO _{2ekv} /kg	gCO ₂ /MJ	gCH ₄ /MJ	gN ₂ O/MJ	gCO _{2ekv} /MJ
<i>Dobropisi emisij metana iz gnoja (na MJ bioplina)</i>									
	Dobropisi emisij CH ₄ in N ₂ O za gnoj						1,4700	0,0279	45,05
	Ni emisij	0,0	0,00	0,0000	0,0	0,00	0,0000	0,0000	0,00